

مژده خوش شاگردسازى

سطح اول

By

Andrew Wommack & Don W. Krow

Andrew Wommack Ministries

Woodland Park, Colorado.

Andrew Wommack Ministries, Inc.

PO Box 3333

Colorado Springs 80934 – 3333

مگر در مواردی که مشخص شده باشد، تمام نقل قول های کتاب
مقدس برگرفته از ترجمه هزاره نو هست.

مژده خوش شاگردسازی

©2020 By Andrew Wommack Ministries, Inc.

ISBN: 978-1-948876-12-4

کلیه حقوق تحت قانون کپی رایت بین المللی محفوظ شده است.
اجازه ی تکثیر برای اهداف شاگردسازی در شرایط بدون سود داده می شود.

فهرست

- مقدمه سطح اول..... ۵
۱. حیات جاویدان..... ۶
۲. نجات از طریق فیض..... ۱۲
۳. پارسایی از طریق فیض..... ۱۹
۴. رابطه با خداوند..... ۲۴
۵. ماهیت و طبیعتِ خداوند..... ۳۰
۶. توبه (بازگشت)..... ۳۶
۷. تعهد..... ۴۴
۸. تعمید آب (غسل)..... ۴۹
۹. هویت در مسیح - بخش اول..... ۵۳
۱۰. هویت در مسیح - بخش دوم..... ۵۹
۱۱. چه اتفاقی می افتد هنگامی که یک مسیحی گناه می کند؟..... ۶۴
۱۲. صداقت و یکپارچگی کلام خداوند..... ۶۹
۱۳. تقصیرکار خداوند نیست..... ۷۵
۱۴. زندگی سرشار از روح و قدرت آن..... ۸۱
-

۱۵.	چگونه روح القدس را دریافت کنیم	۸۷
۱۶.	بهره های سخن به زبانها	۹۳
	پاسخ پرسشها	۹۹
	برنامه مطالعه ی آیات	۱۲۱
	پذیرفتن عیسی به عنوان نجات دهنده ی خود	۱۲۷
	دریافت روح القدس	۱۲۸
	درباره نویسندگان	۱۲۹

مقدمه سطح اول

به سطح اول از کتاب راهنمایی مطالعه خبر خوش شاگردی و کتاب کار که شامل ۳ بخش است، خوش آمدید.

این برنامه ی فوق العاده یک همکاری، بین تعلیم اندرو ومک و دان کرو است و به عنوان یک ابزار شاگردسازی بنیادین تهیه شده است. این برنامه می تواند در هر جایی و با هر کسی مورد استفاده قرار گیرد. این برنامه خوانندگان خود را از افراد گرفته تا گروههای کوچک، کلیساهای محلی، مدارس و کنفرانس ها، تبدیل خواهد کرد.

محتوای این برنامه شامل ۸۴ درس است که به سه سطح یا قسمت تقسیم می شود که جامع و مستقل است و متون درس، آیات مربوطه و پرسشها و پاسخ ها را ارائه می دهد. خداوند به ما گفت که شاگرد بسازید نه اینکه فقط تغییر کنند (متی ۲۸: ۱۹) و این برنامه به شکل هدفمند، فرد را از یک نوایمان به شاگرد و از یک شاگرد به شخصی که دیگران را شاگرد می سازد، تبدیل خواهد کرد.

این ۱۶ درس از سطح یا قسمت اول، شما را با حقایق اساسی کتاب مقدس آشنا خواهد کرد و به شما کمک می کند تا درک درستی از محبت بی قید و شرط و فیض خدا نسبت به خود بدست آورید. علاوه بر این، دو راهنمایی مفید وجود دارد، یکی در مورد اینکه "چگونه عیسی را به عنوان نجات دهنده خود بپذیرید"، و دوم "چگونه روح القدس را دریافت کنید". در پایان، ما یک برنامه ۱۲ ماهه خواندن کتاب مقدس ارائه می دهیم تا شما قادر به مطالعه ی تمامی کلام خدا شوید.

این ابزار در سرتاسر جهان برای تبدیل افراد و جوامع استفاده می شود و در چندین زبان در دسترس است که به صورت pdf جهت دانلود رایگان در سایت **awmi.net/demo/download** و اپلیکیشن هایی برای سیستم های اندروید و اپل موجود است.

خواند در شروع این سفرِ مکاشفه ای به فراوانی به شما برکت دهد.

سطح اول درس ۱

حیات جاویدان

نویسنده: آندرو وُملک

یکی از شناخته شده ترین آیه ها در کتاب مقدس در انجیل یوحنا آیه ۱۶:۳ می باشد. به نظر میرسد که هر کسی این آیه را از زمان کودکی می شناسد، در عین حال به عقیده من این آیه واقعا درک نشده و بدرستی مورد استفاده قرار نگرفته است. یوحنا ۱۶:۳ می فرماید: "زیرا خدا جهان را آتقدیریا "چنان" محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاویدان یابد."

معمولا، این آیه جهت تدریس استفاده شده است که عیسی آمد و برای گناهان ما مرد تا ما هلاک نگردیم. در صورتی که این یک حقیقت است که این آیه می فرماید؛ هدف اصلی آمدن عیسی مسیح به این جهان و قربانی شدن او برای ما این است که ما به حیات جاویدان دست بیابیم. و اتفاقا گناهانمان مانعی بین ما و این حیات جاویدان بود.

این یک حقیقت است که عیسی مسیح برای گناهان ما مرد، و نیز حقیقت است که اگر به او ایمان بیاوریم، هلاک نخواهیم شد، اما در خبر خوش (Gospel) خیلی بیشتر از اینها نهفته است.

پیام حقیقی خبر خوش (Gospel) این است که خداوند می خواهد به شما حیات جاویدان بدهد. حال اجازه بدهید این را بیشتر باز کنم.

شب قبل از مصلوب شدنش، عیسی چنین دعا نمود: "و این است حیات جاویدان، که تو را، تنها خدای حقیقی و عیسی مسیح را که فرستاده ای، بشناسند." (یوحنا ۱۷:۳)

این آیه می فرماید که حیات جاویدان: شناخت خدای پدر، تنها خدای

حقیقی؛ و نیز شناخت عیسی مسیح فرستاده ی او می باشد. این همان حیات جاویدان است! بسیاری از مردم می پندارند که منظور از حیات جاویدان تا ابد زندگی کردن است. خوب، هر شخصی تا ابد زندگی خواهد کرد. این یک تصور اشتباه است اگر فکر کنیم زمانی که یک شخص می میرد، دیگر وجود نخواهد داشت. روح و جان او به خداوند بازمی گردد و بدنش در قبر می پوسد.

حقیقت امر این است که هر شخصی که تاکنون روی کره زمین زندگی کرده است به زندگی کردن خود در روح ادامه خواهد داد. پس گفتن اینکه زندگی جاودانه یعنی زندگی کردن تا ابد، تمامی حقیقت نیست - همه آدمیان تا ابد زندگی خواهند کرد. این آیه کاملاً روشن می سازد که حیات جاویدان به همه داده نخواهد شد.

برخی می گویند، "حیات جاویدان برای همیشه در بهشت زندگی کردن به جای برای همیشه در جهنم زندگی کردن است." اما حیات جاویدان فقط آن است که عیسی در یوحنا ۱۷: ۳ فرموده است: شناخت خداوند و مسیح عیسی. این بیش از یک دانش فکری است. در سراسر کتاب مقدس کلمه "شناخت" جهت توصیف نزدیکترین و تنگاتنگترین رابطه شخصی که شما می توانید با شخص دیگری داشته باشید استفاده شده است.

هدف واقعی از نجات و رستگاری زندگی همیشگی در بهشت نیست، در حالی که این واقعا عالی خواهد بود. هدف واقعی از نجات، داشتن یک رابطه تنگاتنگ؛ یک رابطه شخصی با خداوندگار است. افراد بسیاری وجود دارند که برای آمرزش گناهان خود به خداوند فریاد برآورده اما هیچگاه هدفشان داشتن یک رابطه تنگاتنگ با او نبوده است.

با تشریح نکردن هدف واقعی نجات، ما به پیام خوش و انجیل صدمه می زنیم. وقتی ما نجات را به عنوان مبحثی که فقط بعد روحانی دارد و فقط در جهان آینده و در ابدیت به ما بهره می رساند معرفی می کنیم، به مردم کمکی نمی کنیم. در حال حاضر عده ای از مردم هستند که انگار در یک به اصطلاح جهنم روی کره زمین مشغول به زندگی هستند. بسیاری از آنها دچار افسردگی هستند و یا در زندگیشان با فقر مالی، دعا و نزع، طرد شدگی، دلشکستگی هر روزه دست و پنجه نرم می کنند و حتی در ازدواج های خود شکست خورده اند.

این عده تنها تلاششان این است که هر روزه سرشان را بالای آب نگاه دارند تا غرق نشوند. با قرار دادن موضوع نجات بعنوان چیزی که فقط مربوط به زمان آینده می باشد بسیاری از آنان این تصمیم را به بعد موکول می کنند زیرا که آنها مشغول به تلاش زیاد در زنده ماندن روز به روز هستند.

حقیقت از این قرار است که عیسی مسیح آمد که نه تنها حیات جاودانه به شما ببخشد که شما ابدیت را در بهشتی پراز برکت (و نه به مجازات در دوزخ) سپری کنید، بلکه او آمد تا شما را از این عالم شریر حاضر، بر حسب اراده ی خدای پدر خلاصی بخشد (غلاطیان ۴:۱). عیسی آمد تا به شما امروز یک رابطه تنگاتنگ و صمیمی و یک رابطه شخصی با خداوند پدر ببخشد.

عیسی مسیح آمد تا شما را به یک رابطه ی نزدیک و شخصی با خداوند برگرداند. عیسی شما را عاشقانه دوست دارد. او می خواهد شخصا با شما آشنا شود. عیسی می خواهد به شما یک زندگی با کیفیت هدیه کند که عالی تر از هر چیزی است که از طریق منابع دیگر بدست آورده می شود.

عیسی در یوحنا ۱۰:۱۰ فرمود: "دزد (شیطان) نمی آید جز برای دزدیدن و کشتن و نابود کردن. من آمده ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره مند شوند." خداوند می خواهد که به شما حیات جاویدان بدهد. او می خواهد به شما حیات وافر بدهد و من معتقدم که امروز شما به آن نیاز دارید؛ زیرا که شما طالب آن هستید. مسیح مرد نه تنها بخاطر بخشش گناهان شما، بلکه به این خاطر که شما را به خود نزدیک سازد. اگر شما خداوند را نمی شناسید نیاز دارید که او را برای این منظور بشناسید. اگر شما قبلا تولد تازه دریافت کرده اید، نیاز دارید که فراتر از این که فقط گناهانتان بخشیده شده است قدم بردارید و وارد حیات جاویدان با پدر آسمانی بشوید.

واقعیت ها درباره حیات جاویدان

۱. هدف از خبر خوش حیات جاویدان است (یوحنا ۳: ۱۶)
۲. حیات جاویدان شناخت خداوند است. (یوحنا ۱۷: ۳)
- شناخت خداوند یک رابطه تنگاتنگ است. (اول قرن ۱۶: ۶-۱۷)
۳. حیات جاویدان اینک و در این لحظه در دسترس است.
(اول یوحنا ۵: ۱۲)
۴. خداوند خواهان یک رابطه شخصی با شما است. (مکاشفه ۳: ۲۰)

پرسشهای شاگردسازی

۱. یوحنا ۱۶:۳ را بخوانید. هدف خداوند از فرستادن عیسی مسیح به این جهان چه بود؟

یوحنا ۱۶:۳ "زیرا خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاویدان یابد."

۲. کاربرد کتاب مقدس از کلمه "شناخت" به معنی یک جور رابطه تنگاتنگ و شخصی با یک فرد می باشد (پیدایش ۱:۴) یوحنا ۳:۱۷ را بخوانید. طبق این آیه حیات جاویدان/ ابدی چیست؟

پیدایش ۱:۴ "آدم زن خود حوا را شناخت و او باردار شده، قائن را زائید، و گفت: "به یاری خداوند مردی حاصل کردم!"

یوحنا ۱۷:۳ "و این است حیات جاویدان، که تو را، تنها خدای حقیقی، و عیسی مسیح را که فرستاده‌ای، بشناسند."

۳. رساله اول یوحنا ۵:۱۱-۱۲ را بخوانید. طبق این آیه، حیات جاویدان و یا ابدی کی شروع می شود؟

اول یوحنا ۵:۱۱-۱۲ "و آن شهادت این است که خدا به ما حیات جاویدان بخشیده، و این حیات در پسر اوست. آن که پسر را دارد، حیات دارد و آن که پسر خدا را ندارد از حیات برخوردار نیست."

۴. یوحنا ۱۰:۱۰ را بخوانید. عیسی مسیح آمد تا چگونه حیاتی به ما عطا کند؟

یوحنا ۱۰:۱۰ "دزد نمی‌آید جز برای دزدیدن و کشتن و نابود کردن؛ من آمده‌ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره‌مند شوند."

۵. به نظر شما کیفیت و مشخصات به وافر زندگی کردن کدامند؟ _____

۶. آیا معتقدید که خداوند فرزند خود عیسی مسیح را به این جهان فرستاد تا او در راه گناهان جهان بمیرد، و به این ترتیب به ما که به او باور داریم حیات جاویدان/ابدی بدهد؟ _____

۷. آیا برای شما این موضوع واضح است که حیات جاویدان/ابدی نه تنها راجع به طول زمان (ابدیت)، بلکه کیفیت و کمیت زندگی نیز می‌باشد؟ _____

سطح اول درس ۲

نجات از طریق فیض

نویسنده: دان کرو

عیسی بارها از مثل ها (تمثیل) استفاده نمود، یعنی داستانهایی که حقایق روحانی را به صورت شکل و تصویر توضیح می داد. لوقا ۱۸: ۹-۱۴ می فرماید: "آنگاه برای برخی که از پارسایی خویش مطمئن بودند و بر دیگران به دیده تحقیر می نگریستند، این مثل را آورد." در اینجا عیسی مخاطب خاصی را مورد خطاب قرار داد: آنانی که از پارسایی (نیکو کاری و یا تقوی) خویش مطمئن بوده و بطور خودکار از دیگران تنفر داشته و به دیده تحقیر می نگریستند. او این مثل را برای کسانی آورد که به آنچه انجام می دادند مطمئن بودند. ما این افراد را (خود پارسا) و یا معتقد به تقوی و پارسای خود می نامیم، و این همان چیزی است که عیسی در موردش صحبت می کرد وقتی که میگفت: آنها بر دیگران به دیده حقارت نگاه می کنند. و می گویند: "من از شما بهتر و یا برترم!"

در آیه ۱۰ عیسی میفرماید: "دو تن برای عبادت به معبد رفتند، یکی فریسی و دیگری باجگیر." ما در زبان امروزی می گوئیم که این دو برای دعا به کلیسا رفتند، و یکی از آنها فریسی بود. یک فریسی فردی بسیار مذهبی بود. در واقع این کلمه بمعنای "جدا شده" است، که به فردی بسیار مذهبی لقب داده می شد که می گفت "من را آلوده/نجس نکن! به من خیلی نزدیک نشو. من مانند بقیه مردم نیستم! من از همه برترم!" مرد دیگری که عیسی مسیح به آن اشاره کرد، یک باجگیر بود. باجگیران، وصولگر مالیات بودند و آنها به بدکاری و گناهکاری شناخته شده بودند که مردم را فریب داده و کلاهبرداری می کردند. آنها برای وصول مالیات ها به هر روشی متوسل شده، مقداری از پولها را در جیب خود گذاشته و قسمتی از آن را به دولت روم می دادند، بنابراین آنها مورد احترام همکیشان خویش نبودند.

این داستان در آیه ۱۱ اینطور ادامه می یابد، "فریسی ایستاد و با خود

چنین دعا کرد: خدایا، تو را شکر می‌گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این باجگیرم. "من توجه شما را به این نکته جلب می‌کنم: او به چه کسی دعا می‌کرد؟ او در واقع به خودش دعا می‌کرد اگرچه که می‌گفت "خدایا" و از کلمات مناسب استفاده می‌کرد. خداوند دعای او را تایید نکرد که در ادامه علت آن را خواهیم دید. توجه کنید که او این چنین دعا کرد "خدایا، تو را شکر می‌گویم که همچون دیگر مردمان نیستم" این فریسی، این مرد مذهبی، گفت، "که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این باجگیرم که این جا برای دعا آمده." ببینید، او از دیگران تنفر داشت و به دیده حقارت به آنها نگاه می‌کرد چون فکر میکرد که او از آنها بهتر است.

در آیه ۲۱ آن فریسی گفت: "دو بار در هفته روزه می‌گیرم و از هر چه به دست می‌آورم، ده یک می‌دهم." این بار او می‌گفت "توجه کنید که من چه میکنم؟" آیا می‌دانید روزه گرفتن در اینجا یعنی چی؟ یعنی عملاً نخوردن غذا. او نیز به کلیسا پول می‌داد. او از جمله کسانی بود که می‌گویند، "مزاحم من نشو! من یک زندگی خوب دارم! من خیریه میدهم! به کلیسا کمک مالی می‌کنم."

سپس در آیه ۱۳ باجگیر را می‌بینیم: "اما آن باجگیر دور ایستاد و نخواست حتی چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند، بلکه بر سینه خود می‌کوفت و می‌گفت: "خدایا، بر من گناهکار رحم کن." لطفاً به زبان بدن او توجه کنید "دور ایستاد." او حتی کاملاً وارد کلیسا نشد. او از زندگی و کارهای خود چنان شرمندۀ بود که دور ایستاده و حتی به سمت بالا نگاه نمی‌کرد و چشمانش را به آسمان و بهشت بالا نکرد و به سینه‌اش می‌کوبید. هنگامی که کتاب مقدس از کوبیدن به سینه‌ها در عهد قدیم سخن می‌گوید، بیشتر مواقع آنها لباس‌های خود را پاره می‌کردند و به این طریق پشیمانی خود را ابراز می‌نمودند "ای خداوند بابت آنچه که انجام داده‌ام، متأسف هستم و عذر می‌خواهم!" این یک نشانه توبه بود، یک قلب پشیمان و یک روح شکسته، همان چیزی که خداوند آن را خوار نمی‌شمارد. این باجگیر هر قدر که گناهکار می‌بود به خداوند فریاد برآورد و اینگونه دعا کرد "خدایا به من رحم کن، من یک گناهکار هستم!"

در آیه ۱۴ می‌خوانیم: "به شما می‌گویم که این مرد، و نه آن دیگر،

پارسا شمرده شده به خانه رفت. زیرا هر که خود را برافرازد، خوار خواهد شد، و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید. آن باجگیر بخشیده شده به منزل خود بازگشت، در حضور خداوند پارسا و کاملاً پاک شمرده شد یعنی که به درستی و باقامتی استوار در حضور خداوند قرار گرفت؛ از طرف خداوند بخشیده شد. چرا او پارسا شد و به خانه خود بازگشت اما آن فریسی مذهبی نه؟ زیرا که آن فریسی خود را بلند کرد و گفت، "من از دیگران بهتر هستم! گناهکار نیستم! من مانند بقیه نیستم." در حالی که باجگیر می دانست در برابر خداوند صالح نیست و هیچ چیزی برای تقدیم به حضور خداوند ندارد. او فردی گناهکار بود. کتاب مقدس می فرماید عیسی نیامد تا پارسایان را نجات دهد، بلکه گناهکاران را، همه گناه کرده اند و از جلال خداوند قاصرند. چون این باجگیر خود را فروتن نمود، عفو و بخشایش یافت.

در اینجا درباره نجات بوسیله فیض سخن می گوئیم. فیض کلمه شگفت انگیزی می باشد، و من مفهوم تایید شده آن را اکنون برای شما توضیح خواهم داد. در زبان یونانی که انجیل عهد جدید در ابتدا به آن زبان نوشته شده بود، کلمه فیض به زبان یونانی **charis** می باشد. مفهوم تایید شده فیض این است: لطف و رحمت رایگان خداوند به مردمی که به هیچ وجه سزاوار آن نیستند. این باجگیر سزاوار دریافت هیچگونه چیزی از طرف خداوند نبود، اما لطف خداوند شامل حال او شد زیرا که او خود را در مقابل خداوند فروتن نمود. کلمه دیگری در زبان یونانی وجود دارد، بنام **charisma** که از ترکیب کلمه **charis** با پسوند **ma** ساخته شده است. مفهوم این کلمه یعنی بیان آشکارسازی خاصی و یا شکل ویژه ای از فیض خداوند می باشد، و این باجگیر در حضور خداوند بی گناه محسوب شد و او پارسایی را به عنوان یک هدیه نیز از خداوند دریافت نمود.

کلام خداوند در رومیان ۵: ۱۷ می فرماید: "زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای پارسایی را دریافت کرده اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند."

خداوند پارسایی را به شما و من بعنوان یک هدیه تقدیم می کند و

در نقل قول ما، باجگیر نیز هدیه عادل شمردگی و پارسا شمردگی را که تنها از طریق عیسی مسیح حاصل می شود، دریافت نمود. کتاب مقدس در لوقا ۱۷: ۱ می فرماید: "زیرا شریعت به واسطه موسی داده شد؛ فیض و راستی به واسطه عیسی مسیح آمد." این فیض تنها به یک نوع از افراد ارائه می شود؛ آنهایی که خود را در مقابل خداوند فروتن و متواضع کرده و کاملاً می دانند که به هیچ وجه جایگاهی برای ایستادن مقابل او ندارند و برای دریافت رحمت خداوند به او فریاد می آورند. این افراد رحمت و بخشش خداوند را دریافت خواهند کرد.

پرسشهای شاگردسازی

۱. لوقا ۱۸: ۹ را بخوانید. منظور از مَثَل چه می باشد؟

لوقا ۱۸: ۹-۱۲ "آنگاه برای برخی که از پارسایی خویش مطمئن بودند و بر دیگران به دیده تحقیر می نگریستند، این مَثَل را آورد: دو تن برای عبادت به معبد رفتند، یکی فریسی، دیگری خراجگیر. فریسی ایستاد و با خود چنین دعا کرد: "خدایا، تو را شکر می گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این خراجگیرم. دو بار در هفته روزه می گیرم و از هر چه به دست می آورم، ده یک می دهم."

۲. لوقا ۱۸: ۹ را بخوانید. طرف صحبت عیسی مسیح در این مثل با چه کسی است؟

۳. لوقا ۱۸: ۹ را بخوانید (قسمت آخر آیه). اشخاصی که خود را پارسا می دانند همیشه نسبت به دیگران رفتاری خاص دارند. با توجه به این آیه، آن چگونه رفتار است؟

- الف. آنها دیگران را دوست دارند.
- ب. آنها دیگران را خوار شمرده و به تحقیر نگاهشان می کنند.
- پ. آنها دیگران را محبت می کنند.

۴. لوقا ۱۸: ۱۰ را بخوانید. دو نفر برای دعا رفتند، به زبان امروزی این دو برای دعا به کجا رفتند؟

۵. لوقا ۱۸: ۱۰ را بخوانید. اینها چه کسانی بودند؟

۶. لوقا ۱۸: ۱۱ را بخوانید. دعای مرد فریسی چه بود؟

۷. لوقا ۱۸: ۱۲ را بخوانید. معنای روزه گرفتن چیست؟

۸. لوقا ۱۸: ۱۲ را بخوانید. معنای ده یک دادن چیست؟

۹. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. مرد باجگیر کجا ایستاده بود؟ چرا؟

لوقا ۱۸: ۱۳-۱۴ "اما آن خراجگیر دور ایستاد و نخواست حتی چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند، بلکه بر سینه خود می کوفت و می گفت: "خدایا، بر من گناهکار رحم کن." به شما می گویم که این مرد، و نه آن دیگر، پارسا شمرده شده به خانه رفت. زیرا هر که خود را برافرازد، خوار خواهد شد، و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید."

۱۰. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. چرا مرد باجگیر سرش را پایین انداخته بود و به آسمان نگاه نمی کرد؟

۱۱. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. دعای مرد باجگیر چه بود؟

۱۲. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. کدام یک از این افراد عادل شمرده شدند وقتی به خانه خود بازگشت؟

۱۳. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. چرا مرد باجگیر عادل شمرده شد و فریسی نه؟

۱۴. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. آیا خداوند مرد باجگیر را بخشید؟

۱۵. رومیان ۱۰: ۱۳ را بخوانید، اگر شما در حال حاضر بر روی زانوهایتان رفته و به خداوند از ته قلب فریاد برآوردید "بر من گنهکار ترحم نما" آیا خداوند همانطور که با باجگیر برخورد نمود با شما برخورد خواهد کرد؟

رومیان ۱۰: ۱۳ "زیرا هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت."

اول یوحنا ۱: ۸-۹ "اگر بگوییم بری از گناهیم خود را فریب داده ایم و راستی در ما نیست. ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم او که امین و عادل است گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد."

سطح اول درس ۳

پارسایی از طریق فیض

نویسنده: دان کرو

امروز می‌خواهیم به موضوع پارسایی از طریق فیض پردازیم. رومیان ۳: ۲۱-۲۳ می‌فرماید: "اما اکنون جدا از شریعت، آن پارسایی که از خداست یا: "عمل پارسا شمارنده خدا" به ظهور رسیده است، چنانکه شریعت و پیامبران بر آن گواهی می‌دهند. این پارسایی که از خداست از راه ایمان به عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می‌شود که ایمان می‌آورند. یا: "عمل پارسا شمارنده خدا" از راه ایمان عیسی مسیح است و معطوف به همه کسانی است که ایمان می‌آورند". در این باره هیچ تفاوتی نیست. زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصرند."

توجه کنید که کلام خداوند می‌فرماید، "اما اکنون جدا از شریعت، آن پارسایی که از خداست به ظهور رسیده است." یکبار از یک آقایی پرسیدم، "شما فکر می‌کنید که برای رفتن به بهشت چه کاری بایستی انجام دهید؟" او جواب داد که باید ده فرمان را نگه دارد، به همسرش وفادار باشد و اصول اخلاقی را در زندگیش رعایت کند. من به او گفتم "آیا می‌دانی که چه کاری بایستی انجام دهی تا به بهشت بروی، یعنی در پیشگاه خداوند و در پادشاهی او حضور داشته باشید؟ شما بایستی پارسایی داشته باشید که با پارسایی خداوند کاملاً برابری کند." او گفت: "خیلی از شما عذر می‌خواهم؛ اصلاً کسی وجود ندارد که بتواند با پارسایی خداوند برابری کند. تنها یک مرد صاحب چنین پارسایی بود، و او عیسی مسیح بود!" گفتم، "شما نکته را گرفته‌اید. کاملاً درست می‌گویید. هیچ یک از ما احکام شریعت را کاملاً حفظ نکرده است، ظاهراً یا باطناً، اما ما به یک پارسایی که برابر با پارسایی خداوندست نیاز داریم تا در حضور او قابل قبول باشیم."

این درست همان چیزی است که در آیه‌های ۲۱-۲۲ گفته شده است،

"اما اکنون جدا از شریعت، آن پارسایی که از خداست به ظهور رسیده است چنانکه شریعت و پیامبران به آن گواهی می دهند. این پارسایی که از خداست از راه ایمان به عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می شود که ایمان می آورند." پارسایی که خداوند به شما و من تقدیم می کند، پارسایی است که "از راه ایمان به عیسی مسیح" حاصل می شود و برای همه کسانی است که ایمان می آورند. پارسایی به دو گونه موجود است؛ پارسایی انسان و پارسایی خداوند. پارسایی انسان براساس انجام رفتارهای عالی و کارهای نیک او می باشد، اما آن نمی تواند شما را مورد تایید خداوند قرار دهد. شما احتیاج به یک پارسایی دارید که با پارسایی خداوند برابری کند و او این را به شما پیشنهاد می نماید _ پارسایی خداوند که بدون انجام اعمال شریعت است.

در زبان یونانی، حرف تعریف معین وجود ندارد، بدین معنا است که این متن می گوید که خداوند پارسایی خود را بدون هیچ شریعتی (حتی یکی) به ما می بخشد. پارسایی که مطابق شریعت است پارسایی می باشد که از انجام دادن، بدست آوردن و با زحمت رسیدن و دریافت تاییدیه خداوند ریشه می گیرد. همه ادیان امروزه جهان بر این تصورند که شما باید برای پذیرش به پیشگاه خداوند و تایید او باید انجام دهید، بدست آورید و با زحمت برسید. کلمه "انجیل" به معنای "خبر خوش" است، و خبر خوش انجیل این است که خداوند پارسایی و پذیرش خود را به تمامی آنانی می دهد که به آنچه عیسی مسیح مهیا کرده است ایمان آورند؛ مرگ او بر روی صلیب برای پرداخت گناهان ما و نیز پارسایی ای که کاملاً برابر است با پارسایی قانون شریعت موسی. این پارسایی خود خداوند است که از قانون شریعت مجزا می باشد، یعنی بدون دخالت ما در انجام دادن، بدست آوردن و با زحمت رسیدن؛ و آن تنها بوسیله ایمان به عیسی مسیح میسر می شود.

به آیه ۲۲ توجه کنید که این پارسایی که از آن خداوندست از راه ایمان به عیسی مسیح به همه و برای همه می باشد. چرا خداوند پارسایی خود را به همه تعارف کرده است؟ "در این باره هیچ تفاوتی نیست. زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا کوتاه می آیند." شما گناه کرده اید، من گناه کرده ام و دستان همه ما از جلال خداوند کوتاه است. به دلیل گناه، بزرگترین چیزی که نیاز داریم مورد قبول او واقع شدن، داشتن رابطه ای

شایسته، و حق حضور در مقابل خداوند (رو در رو) می باشد ... و خداوند این را نه به وسیله انجام اعمال شریعت بلکه به وسیله ایمان به عیسی مسیح فراهم نموده است. پارسایی خداوند از طریق انجام و سعی و تلاش و زحمت ما برای بدست آوردن آن فراهم نمی شود؛ بلکه فقط از طریق ایمان، اعتماد و اتکاء بر خداوند عیسی مسیح فراهم می شود.

چگونه ابراهیم (پدر قوم یهود) نجات یافت؟ کتاب مقدس می گوید که ایمان او به خدا، و وعده ایی که خدا به او داد، سبب شد که پارسایی به حساب او نوشته شود. واقعیت این است که عادل شمردن ابراهیم از طریق ایمانش در پیشگاه خدا تنها مختص به او نبود. در رومیان ۳: ۲۱-۲۲ "می خوانیم که پارسایی فقط از راه ایمان به عیسی مسیح است. کتاب مقدس می فرماید به دلیل فدیۀ عیسی مسیح بر روی صلیب هنگامی که خون خود را برای گناه ما داد، پارسایی (راستی) بحساب کسانی گذاشته میشود که به مسیح ایمان بیاورند."

در انجیل آمده، کتاب مقدس می فرماید که بخاطر بهایی که عیسی مسیح بر روی صلیب پرداخت، زمانی که خون او برای گناهان ما ریخته شد، پارسایی (با راستی در حضور خداوند ایستادن) به حساب هر که به مسیح ایمان بیاورد واریز خواهد شد.

رومیان ۵: ۱۷ می فرماید، "زیرا اگر به واسطۀ نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و **عطای پارسایی** را دریافت کرده اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند." خداوند عطیه پارسایی، عادل شمرده شدن در حضور خود را به ما تقدیم کرده است. یک هدیه برای شخص دهنده هزینه ای دارد اما برای دریافت کننده رایگان است. اگر شما به من یک هدیه بدهید و از من بخواهید که پول آن را پرداخت کنم، این دیگر یک هدیه نیست، چرا که برای من هزینه ای داشته است. خداوند پارسایی را به عنوان هدیه ای رایگان در اختیار شما و من گذاشته است و این هدیه عدالت، بخشودگی و پارسایی در حضور او از طریق ایمان به عیسی مسیح بدست می آید.

پرسشهای شاگردسازی

۱. تیتوس ۳: ۵ را بخوانید. آیا آن پارسایی که ما به آن نیاز داریم آن پارسایست که ما بتوانیم به عمل آوریم؟

تیتوس ۳: ۵ "ما را نه به سبب کارهای نیکویی که کرده بودیم، بلکه از رحمت خویش نجات بخشید، به غسل تولد تازه و نوشدنی که از روح القدس است."

۲. دوم قرنتیان ۵: ۲۱ را بخوانید. به چه نوع پارسایی ما نیاز داریم؟

دوم قرنتیان ۵: ۲۱ "او کسی را که گناه را شناخت، در راه ما گناه ساخت، یا: "قربانی گناه ساخت". تا ما در وی پارسایی خدا شویم."

۳. رومیان ۳: ۲۲ را بخوانید. چگونه این پارسایی را دریافت میکنیم؟

رومیان ۳: ۲۲ "این پارسایی که از خداست از راه ایمان به عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می شود که ایمان می آورند."

۴. فلپیان ۳: ۹ را بخوانید، پارسایی که از شریعت است چیست؟

فلپیان ۳: ۹ "و در او یافت شوم، نه با پارسایی خوشتن که از شریعت است، بلکه با آن پارسایی که از راه ایمان به مسیح به دست می آید، آن پارسایی که از خداست و بر پایه ایمان."

۵. غلاطیان ۲: ۲۱ را بخوانید. چگونه میتوانیم فیض خداوند را باطل یا خنثی نماییم؟

غلاطیان ۲: ۲۱ "فیض خدا را باطل نمی‌شمارم، زیرا اگر پارسایی از راه شریعت به دست می‌آمد، پس مسیح بیهوده مرد."

۶. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. پارسایی خدا به چه عنوانی دریافت شدنی است؟

رومیان ۵: ۱۷ "زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای پارسایی را دریافت کرده‌اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند."

سطح اول درس ۴

رابطه با خداوند

نویسنده: آندرو وُملک

یکی از مهمترین چیزها درباره رابطه، درک و شناخت صحیح شخصی است که شما خواهان برقراری ارتباط با او می باشید، و این واقعیت در مورد رابطه با خداوند نیز صدق می کند. شما نیاز دارید که طبیعت و شخصیت اصلی و اولیه خداوند را درک نموده تا بتوانید یک رابطه سالم با او داشته باشید. سوء تفاهمها در شناخت از شخصیت و طبیعت خداوند یکی از دلایل موجودی است که بسیاری از افراد با او رابطه مثبتی ندارند. این دقیقاً همان چیزی است که در باغ عدن اتفاق افتاد وقتی آدم و حوا توسط مار وسوسه شدند. آنها وارد وسوسه شدند، و در نهایت از خداوند سرپیچی کرده و تمام نسل بشر را در ژرفای گناه فرو بردند. عدم درک آنها از طبیعت خداوند در واقع بخشی از وسوسه بود.

این داستان در پیدایش ۳: ۱-۵ برای اکثر مردم آشناست: "و اما مار از همه وحوش صحرا که یهوه خدا ساخته بود، زیرکتر بود. او به زن گفت: "آیا خدا برآستی گفته است که از هیچیک از درختان باغ نخورید؟" زن به مار گفت: "از میوه درختان باغ می خوریم، اما خدا گفته است، "از میوه درختی که در وسط باغ است نخورید و بدان دست مزید، مبادا بمیرید." مار به زن گفت: "به یقین نخواهید مرد. بلکه خدا می داند روزی که از آن بخورید، چشمان شما باز خواهد شد و همچون خدا شناسنده نیک و بد خواهید بود."

در اینجا شیطان با زیرکی می گوید که خداوند واقعاً خدای خوبی نیست ... و او (خداوند) در تلاش است که چیزی را از آدم و حوا دریغ نماید ... او نمی خواهد که آنها بطور کامل به استعدادهای نهانی خود دست یابند ... و خداوند نمی خواهد که آنها شبیه به او بشوند ... و دلیل حکم نخوردن از درخت شناسنده ی نیک و بد این بود که مانعی برای آنان

ایجاد کند و به آنها آسیب برساند. در واقع، هنگامی که شیطان خداوند را با گفتن اینکه بهترینها را برای آنان نمی خواست، بد خواه جلوه داد، دقیقاً بر ضد طبیعت و شخصیت خدا برخاست. همانند این، دقیقاً برای بسیاری از انسانهای امروزی این طرز فکر متداول است. شیطان به آنها می گوید: "اگر شما مطیع خداوند بوده و چیزهایی را که مغایر کلامش می باشد امتحان نکنید، هرگز مزه خوشبختی حقیقی را نخواهید چشید. زندگی خسته کننده و ملال آور خواهد بود..." واقعیت غم انگیز امر این است که مردم با تجربه کردن مواد مخدر، الکل، روابط جنسی، سرکشی، افراط و تفریط، موفقیت در امور شغلی و امثال آن ارضاء نشده اند و تا زمانی که به این نتیجه برسند، زندگی، خانواده، و سلامتی خود را تباه کرده اند.

حقیقت امر این است که خداوند خدای نیکویی است، و اراده او برای ما فقط نیکویی است. اما شیطان امروزه از همان وسوسه‌هایی بر ضد ما استفاده می کند که بر علیه آدم و حوا و در باغ عدن استفاده کرده است، او (شیطان) اساساً با اشاره به این که خداوند خدای نیکویی نیست. کسانی که فقط درک کمی از کتاب مقدس دارند، براحتی می توانند اینگونه برداشت داشته باشند، زیرا که مواردی در کلام وجود دارد که خداوند با مردم خیلی سختگیرانه و خشن رفتار کرده است. در کتاب اعداد ۱۵ از آیه های ۳۲ تا ۳۶ می خوانیم که مردی در روز سبت هیزم جمع آوری می کرد و او سنگسار شد و مرد بخاطر اینکه قانون روز سبت را بجا نیاورد. این به نظر بسیار سختگیرانه می آید، اما هدفی پشت سر چنین مجازات هایی وجود داشت، که برای اکثر مردم که گاه گاهی کتاب مقدس را می خوانند، واضح نیست. مطالعات دقیق مشخص می نماید که شریعت موسی (قوانین عهد قدیم) داده شده بود تا گناهایی که مرتکب شدیم به حد زیاد گناه آلود شود، همانطوری که پولس رسول در رومیان ۷: ۱۳ گفته است. قصد این بود که مردمی که درک نداشتند، چقدر سرپیچی از قوانین برای آنان مرگبار است و امانتی بسیار بزرگ علیه خداوند است از این امر آگاه گردند.

اگر کسی مرتکب یک گناه می شد و درجا نمی مرد، پس آنها پیش خود فکر می کردند که گناه نباید چنان بد باشد و استاندارد خود را پایین می آوردند. آنها دیدگاه درست درباره ی آنچه درست یا غلط بود را از

دست داده بودند. خداوند می بایستی بشریت را به یک معیار مناسب برای زندگی سالم برمی گرداند، تا بشر، شیطان بد طینت و وسوسه های او را رد کند و قادر به تشخیص عاقبت انتخابهای اشتباه خود بشود. علاوه بر آن خداوند می بایستی شریعتی را که خود او به قومش واگذار کرده بود اجرا می کرد.

هدف خدا از دادن دستورات عهد عتیق این نبود که بگوید: "تا زمانی که شما همه این فرمانها را بجا نیاورید، مورد قبول من نیستید و شما را دوست نخواهم داشت." این مطابق با ذات یا شخصیت او نیست. بلکه او شریعت موسی را داد تا درک ما از درست و نادرست کاملاً تصحیح شود، تا ما را به این حقیقت برساند که به یک نجات دهنده احتیاج داریم. مشکل همیشه این بوده که تصور می کنیم خداوند خواهان یک انسان کامل است قبل از آن که بتواند به او محبت داشته باشد، و این منجر به این نگرش شده که محبت خداوند به ما مستقیماً متناسب با عملکرد ماست. ما احساس میکنیم که تا زمانی که همه چیز را کاملاً درست انجام ندهیم، مقبول خدا نیستیم و این پیام کتاب مقدس نیست.

قلب خداوند می تپد که مردم را به سوی خود آشتی دهد، نه آنکه آنان را محاکمه کند... گناهانشان را به حساب ایشان نمی گذارد... گناهانشان را علیه ایشان نگاه نمی دارد. این قلب خداوند برای مردم در کتاب مقدس است و همچنین قلب او امروز برای شما همین گونه است. شما احتیاج دارید که قلب واقعی او را درک کنید، "خداوند محبت است" (اول یوحنا ۴: ۸). او بدنبال این است که گناهان و آن چیزهایی که شما را از او جدا می کند از میان بردارد. او این کار را از طریق عیسی مسیح انجام داده است، و این رابطه را امروز به شما هدیه می دهد، البته نه بر اساس عملکرد شما، بلکه براساس ایمان شما و پذیرش اینکه عیسی بار گناهانتان را بر خود گرفت. امروز صرف نظر از خطاهایی که در زندگی داشته اید شما می توانید رابطه خود را با خداوند برقرار کنید. تنها یک چیز او از شما می خواهد و آن این است که شما ایمان خود را در خداوند عیسی مسیح قرار دهید.

پرسشهای شاگردسازی

۱. پیدایش ۳: ۱ را بخوانید. چه سوالی شیطان از حوا پرسید؟ _____

پیدایش ۳: ۱ "و اما مار از همه وحوش صحرا که یهوه خدا ساخته بود، زیرکتر بود. او به زن گفت: "آیا خدا برآستی گفته است که از هیچیک از درختان باغ نخورید؟"

۲. پیدایش ۲: ۱۷ و ۳: ۳ را بخوانید، چه کلمه یا کلماتی را حوا به آنچه خداوند در اصل به آدم گفته بود اضافه کرد؟ _____

پیدایش ۲: ۱۷ "اما از درخت شناخت نیک و بد زنهار نخوری، زیرا روزی که از آن بخوری بهیقین خواهی مرد."

پیدایش ۳: ۳ "اما خدا گفته است، "از میوه درختی که در وسط باغ است مخورید و بدان دست مزینید، مبادا بمیرید."

۳. پیدایش ۳: ۶ را بخوانید. موقعی که شیطان موفق شد شک و تردید به کلام خداوند را در دل حوا بیاندازد، واکنش حوا در این آیه چه بود؟ _____

پیدایش ۳: ۶ "چون زن دید که آن درخت خوش خوراک است و چشم نواز، و درختی دلخواه برای افزودن دانش، پس از میوه آن گرفت و خورد، و به شوهر خویش نیز که با وی بود داد، و او خورد."

۴. پیدایش ۳: ۹-۱۰ را بخوانید. وقتی آدم و حوا گناه کردند، آیا دوباره خداوند با آنها گفتگو می کرد و پیگیر رابطه با ایشان بود؟ _____

پیدایش ۳: ۹-۱۰ "ولی یهوه خدا آدم را ندا در داده، گفت: "کجا هستی؟" ۱۰ گفت: "صدای تو را در باغ شنیدم و ترسیدم، زیرا که عریانم، از این رو خود را پنهان کردم."

۵. پیدایش ۳ آیات ۲۲ الی ۲۴ را بخوانید. چرا خداوند آدم و حوا را از باغ عدن بیرون کرد؟
-

پیدایش ۳: ۲۲-۲۴ "و یهوه خدا فرمود: "اکنون آدم همچون یکی از ما شده است که نیک و بد را می شناسد. مبادا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد و تا ابد زنده بماند." پس یهوه خدا آدم را از باغ عدن بیرون راند تا بر زمین که از آن گرفته شده بود زراعت کند. پس آدم را بیرون راند، و در جانب شرقی باغ عدن کروبیان را قرار داد و شمشیری آتشبار را که به هر سو می گشت، تا راه درخت حیات را نگاهبانی کند."

۶. آیا می توانید ببینید که این عمل رحم و بخشش از طرف خداوند بود و نه مجازات؟
-

۷. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چگونه به وفور و فراوانی فیض خداوند و موهبت پارسایی دست می یابیم؟
-

الف. آن را خریداری کنیم؟
ب. آن را بدست آوریم؟
پ. آن را دریافت کنیم؟

رومیان ۵: ۱۷ "زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای پارسایی را دریافت کرده اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند."

۸. رومیان ۶: ۲۳ را بخوانید. وقتی گناه می کنیم واقعاً لایق چه هستیم؟ _____

رومیان ۶: ۲۳ "زیرا مزد گناه مرگ است، اما عطای خدا حیات جاویدان در خداوند ما مسیح عیسا است."

۹. خداوند به جای مرگ، چه چیزی را توسط فیض خود به ما داد؟ _____
-

۱۰. رومیان ۱۰: ۳ را بخوانید. اگر در پی اثبات پارسایی خویش به خداوند باشیم از انجام چه کاری ما باز می مانیم؟

رومیان ۱۰: ۳ "زیرا به سبب ناآگاهی از آن پارسایی که از خداست، (۱۰: ۳ یا: "امانت خدا"، و یا "عمل پارسا شمارنده خدا"؛ همچنین در ادامه آیه). و از آن رو که در پی اثبات پارسایی خویش بودند، در برابر آن پارسایی که از خداست، سرفروود نیاوردند."

۱۱. اول یوحنا ۱: ۹ و رومیان ۴: ۳ را بخوانید. اگر ایمان آوریم، خداوند قول چه کاری را به ما داده که با وجود کلیه گناهان و بی انصافی هایمان، او برای ما آن را انجام می دهد؟

اول یوحنا ۱: ۹ "اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد."

رومیان ۴: ۳ "زیرا کتاب چه می گوید؟" ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او پارسایی شمرده شد."

۱۲. این آیه (اول یوحنا ۱: ۹) به شما درباره شخصیت خداوند چه میگوید؟

سطح اول درس ۵

ماهیت و طبیعتِ خداوند

نویسنده: آندرو وُموک

برای داشتن یک رابطه سالم با خداوند، ما بایستی شناختی از ماهیت و طبیعت او و نیز شخصیت واقعی او داشته باشیم. آیا او از گناهان ما خشمگین است؟ یا او خدایی بخشنده است که جدا از عملکرد ما می خواهد حیات و برکتش را به ما بدهد؟ کتاب مقدس عملاً دو دیدگاه مختلف از خداوند را به ما می دهد، نه بدین معنا که او همواره تغییر کرده و کاری متفاوت از قبل انجام داده است. در دوره ای از زمان در اصطلاح کتاب مقدس، خداوند "گناهان آدمیان را علیه آنها نگاه می داشت."

این را می توان با پرورش کودکان مقایسه کرد. زمانی که آنها هنوز خردسال هستند با استدلال با آنها برخورد کردن غیرممکن است، بطور مثال وقتی به آنها گفته می شود که بدرستی رفتار کنند و رفتار خودخواهانه نداشته باشند و اسباب بازیهای برادر و خواهر خود را از آنها نگیرند. این قوانین باید به آنها گفته شود، و اگر آنها در صدد شکستن این قواعد برآیند، تادیب خواهند شد. آنها ممکن است که مفهوم این اصول را درک نکنند، اما خواهند فهمید که تکرار این رفتار باعث تنبیه آنها خواهد شد.

به نوعی، این کاری است که خداوند در عهد عتیق انجام داد. قبل از آنکه مردم تولدی تازه داشته باشند، آنها درک روحانی را که ما هم اکنون در عهد (پیمان) جدید داریم را نداشتند. در نتیجه خداوند بایستی قوانین شریعت را می داد و آنها را به شکل تنبیه و گناه" حتی مرگ به اجرا می گذاشت، تا آنها را از گناه برحذر دارد. از آنجایی که شیطان از طریق گناه در حال نابودی انسانها بود، گذاشتن محدودیت در مقابل گناه امری واجب می بود و در نتیجه بایستی شریعت و قوانین آن اجرا می گردید. اگر چه این تصویر اشتباهی را به ما نشان می داد که خداوند، ما را به خاطر گناهانمان به هیچ وجه دوست ندارد، اما این چیزی نیست که کلام

خداوند به ما می آموزد. رومیان ۵: ۱۳ می فرماید: "زیرا پیش از آنکه شریعت داده شود، گناه در جهان وجود داشت، اما هرگاه شریعتی نباشد، گناه به حساب نمی آید." پیش از آنکه شریعت داده شود، تعریف آن این است که تا به روزگار موسی که خداوند ده فرمان و دیگر قوانین تشریفاتی را داد تا قوم یهود بکار ببندند، تا آن زمان، گناه همچنان در جهان وجود داشت اما خداوند گناه را به حساب انسانها نمی گذاشت. واژه ی "به حساب گذاشتن" یک اصطلاح حسابداری است. بطور مثال شما به فروشگاه می روید تا چیزی بخرید و می گوئید: "آن را بحساب من بگذارید." وقتی به حساب شما گذاشته شود اول نوشته شده و سپس آن مبلغ از حساب شما برداشته و یا کم می شود و آن خرید به حساب شما گذاشته شده است. اگر فروشنده فراموش کند که آن را نوشته و بحساب شما بزند، به این معناست که آن در حساب شما نرفته و بدهکار نیستید.

این آیه می فرماید تا زمانی که ده فرمان داده نشده بود، گناه به حساب مردم گذاشته نمی شد. این سخنی بسیار شگفت انگیز و عالی می باشد. به کتاب پیدایش باب ۳-۴ نگاه کنید. اکثر مردم این تصور را دارند که وقتی آدم و حوا علیه خداوند گناه کردند، چون او مقدس بود و اکنون گناهکار شده بود، خداوند دیگر نمی توانست کاری با انسان گناهکار داشته باشد. آن‌ها فکر می کنند که خدا انسان را از باغ عدن بیرون برد تا او را از حضور خود خارج کند چون یک خدای مقدس نمی توانست هیچ کاری با انسان غیرمقدس داشته باشد. اضافه بر آن، آنها فکر می کنند تا زمانی که شما رفتار خود از طریق انجام اعمال صحیح پاک سازی نکنید، خداوند دوباره نمی تواند رابطه ای با شما داشته باشد. این بر خلاف پیامی است که عیسی مسیح آورده است. رومیان ۵: ۸ می فرماید: "اما خدا محبت خود را به ما این گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد." پس عهد جدید و پیمان نو به شما می آموزد که خداوند محبت خود را به شما همچنان ادامه داد هنگامی که شما هنوز در گناه زندگی می کردید و نه پس از زمانی که رفتار خود را تصحیح کرده اید. یکی از بزرگ ترین حقایق خبر خوش انجیل که باعث تبدیل شدن زندگی خواهد شد این است که شما کاملاً دریابید که خداوند شما را همانگونه که هستید دوست دارد (محبت می کند). او آنقدر دوستانه دارد که اگر شما محبت او را دریافت کنید، دیگر نمی خواهید همان گونه که هستید بمانید نه با این هدف که محبت او را بدست آورید بلکه به عنوان ثمره ای

از محبت خدا، تغییر خواهید کرد.

در کتاب پیدایش باب ۴ می توانید ببینید که خداوند همچنان با انسان در مشارکت بود، هنوز با آدم و حوا صحبت می کرد حتی بعد از اینکه آنها گناه کرده بودند. با قائن و هابیل نیز صحبت کرد، هنگامی که آنها برای ارائه قربانی های خود آمدند، او با صدایی رسا با ایشان گفتگو کرد. با توجه به واکنش آنها، می بینیم که آنها به شنیدن صدای خدا کاملاً عادت داشتند، و از شنیدن صدای او ترسی نداشتند. وقتی که قائن برادر خود هابیل را کشت و اولین قاتل روی زمین بشمار آمد، صدای رسای خداوند از آسمان آمد: برادرت هابیل کجاست؟ قائن به خداوند دروغ گفت، بدون اینکه از کار خود پشیمان باشد. این اتفاق تنها در صورتی می تواند رخ دهد که شخص به شنیدن صدای خدا عادت داشته باشد و این مسئله را امری ساده و پیش پا افتاده بشمارد و نیز هیچگونه ترسی نداشته باشد.

هر آنچه گفته شد حاکی از این است که برعکس آنچه که باور متداول امروزه می باشد خداوند هنوز با بشر مشارکت داشته و مشارکتش را با انسان نشکسته بود. او گناهان مردم را به حسابشان نمی گذاشت. آیا این به این معناست که خداوند از گناهان آنان چشم پوشی کرد و یا اینکه آنها در اشتباه (جرم) نبودند؟ نه، به همین دلیل خداوند سرانجام شریعت موسی را داد. خداوند می بایستی شریعت را می داد تا انسان را به معیاری شایسته برگرداند. خداوند بایستی به انسان نشان می داد که نیاز به یک منجی دارد، بایستی خود را فروتن کرده و بخشش را به عنوان یک هدیه دریافت کند. باعث تأسف است که مذهب این چیزها را دستکاری کرده تا به ما بیاموزد که قانون شریعت داده شده تا شما بتوانید آن را نگاه دارید و در نتیجه بخشش و پذیرش خداوند را بدست بیاورید. نه! قصد از شریعت در عهد عتیق این بود که گناه شما تا به درجه ای بزرگ بنماید که شما را در صدد نجات خود همواره درمانده و عاجز کند و بگویید: "خداوندا اگر این معیار قدوسیت توست، من از انجام آن ناتوان و قاصرم. مرا بخش و بر من رحم کن." روی هم رفته طبیعت و ماهیت خداوند از آغاز محبت بوده است.

پرسشهای شاگردسازی

۱. رومیان ۵: ۳۱ را بخوانید. واژه ی "به حساب گذاشتن" در این آیه به چه معناست؟

رومیان ۵: ۱۳ "زیرا پیش از آنکه شریعت داده شود، گناه در جهان وجود داشت، اما هرگاه شریعتی نباشد، گناه به حساب نمی آید."

۲. رومیان ۷: ۷ را بخوانید. هدف از شریعت چه بود؟

رومیان ۷: ۷ "پس چه گوییم؟ آیا شریعت گناه است؟ به هیچ روی! برآستی اگر شریعت نبود، هرگز در نمی یافتیم گناه چیست."

۳. غلاطیان ۳: ۲۴ را بخوانید. با توجه به این آیه هدف از شریعت چه بود؟

غلاطیان ۳: ۲۴ "پس شریعت مربی ما شد تا زمانی که مسیح بیاید و به وسیله ایمان پارسا شمرده شویم."

۴. یوحنا ۸ آیه ۱ الی ۱۱ را بخوانید، عیسی مسیح چگونه با زنی که در حال زنا دستگیر شده بود رفتار نمود؟

یوحنا ۸: ۱-۱۱ "سحرگاهان، عیسی باز به صحن معبد آمد. در آنجا مردم همه بر روی گرد آمدند؛ و او نشسته، به تعلیم ایشان پرداخت. در این هنگام، علمای دین و فریسیان، زنی را که در حین زنا گرفتار شده بود آوردند، و او را در میان مردم به پا داشته، به عیسی گفتند: "استاد، این زن در حین زنا گرفتار شده است. موسی در شریعت به ما حکم کرده که این گونه زنان سنگسار شوند. حال، تو چه می گویی؟" این را گفتند تا او را بیازمایند و موردی برای متهم کردن او بیابند. اما عیسی سر به زیر افکنده، با انگشت خود بر زمین می نوشت. ولی چون آنها همچنان از او سؤال می کردند، عیسی سر بلند کرد و بدیشان گفت: "از میان شما، هر آن کس که بی گناه است، نخستین سنگ را به او بزند." و باز سر به زیر افکنده،

بر زمین می‌نوشت. با شنیدن این سخن، آنها یکایک، از بزرگترین شروع کرده، آنجا را ترک گفتند و عیسی تنها به جا ماند، با آن زن که در میان ایستاده بود. آنگاه سر بلند کرد و به او گفت: "ای زن، ایشان کجایند؟ هیچ کس تو را محکوم نکرد؟" پاسخ داد: "هیچ کس، ای سرورم." عیسی به او گفت: "من هم تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه مکن."

۵. آیا رفتار و کردار عیسی مسیح منعکس کننده ی ماهیت حقیقی خداوند است؟ به یوحنا ۳: ۳۴ رجوع کنید.

یوحنا ۳: ۳۴ زیرا آن کس که خدا فرستاد، کلام خدا را بیان می‌کند، چرا که خدا روح را به میزان معین (به او) عطا نمی‌کند..

۶. اول یوحنا ۴: ۸ را بخوانید. مطابق این آیه ماهیت حقیقی خداوند چیست؟

اول یوحنا ۴: ۸ "زیرا او که خدا فرستاده است سخنان خدا را بیان می‌کند: زیرا خدا روح را بدون محدودیت به او می‌دهد."

۷. رومیان ۵: ۶ را بخوانید. محبت خداوند چه زمانی بسوی ما روانه شد؟

رومیان ۵: ۶ "هنگامی که ما هنوز ناتوان بودیم، مسیح در زمان مناسب به خاطر بی‌دینان جان داد."

۸. رومیان ۵: ۸ را بخوانید. محبت خداوند هنگامی شامل حال ما شد که ما چه بودیم؟

رومیان ۵: ۸ "اما خدا محبت خود را به ما این‌گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد."

۹. رومیان ۵: ۱۰ را بخوانید. محبت خداوند هنگامی شامل حال ما شد که ما چه بودیم؟

رومیان ۵: ۱۰ " زیرا اگر هنگامی که دشمن بودیم، به واسطهٔ مرگ پسرش با خدا آشتی داده شدیم، چقدر بیشتر اکنون که در آشتی هستیم، به وسیلهٔ حیات او نجات خواهیم یافت."

۱۰. اگر از عیسی مسیح بخواهید شما را ببخشد و منجی و خداوند شما بشود، و شما اعتماد خود را بر قربانی عیسی که برای گناه شما فدیة شد بگذارید، آیا خداوند از این طریق طبیعت و ماهیت حقیقی خود را که رحمت و فیض است به شما نشان خواهد داد؟

سطح اول درس ۶

توبه (بازگشت)

نویسنده: دان کرو

بیشتر انسانها از توبه تصویری اشتباه دارند. مفهوم کلمه توبه کامل بودن نیست، بلکه یک تغییر جهت و تغییر مسیر در روشی در زندگی ست. ما اینجا درباره مثل پسر گمشده (فرزند گزافکار) صحبت خواهیم کرد. در این داستان عیسی مفهوم توبه را بطور کامل برای ما به تصویر در می آورد. در لوقا ۱۵: ۱۱-۱۲ عیسی می فرماید: "مردی را دو پسر بود. روزی پسر کوچک به پدر خود گفت: "ای پدر، سهمی را که از دارایی توبه من خواهد رسید، اکنون به من بده. پس پدر دارایی خود را بین آن دو تقسیم کرد."

پسر کوچک ارث خود را قبل از مرگ پدرش از ایشان درخواست کرد که این رفتار اصولاً غیر معمول است، اما پدر او درخواست وی را پذیرفت و ارث او را داد. آیه ۱۳ همین باب می فرماید: "پس از چندی، پسر کوچکتر آنچه داشت گرد آورد و راهی دیاری دور دست شد و ثروت خویش را در آنجا به عیاشی بر باد داد." در ترجمه ی دیگری می گوید که او تمام دارایی خود را خرج روسپی ها کرد.

در آیه های ۱۴ - ۱۵ می خوانیم "چون هر چه داشت خرج کرد، قحطی شدید در آن دیار آمد و او سخت به تنگدستی افتاد. از این رو، خدمتگزاری یکی از مردمان آن سامان را پیشه کرد، و او وی را به خوکبانی در مزرعه خویش گماشت." او شغلی برای خود در آن دیار پیدا کرد و برای مردی در آنجا کار می کرد که او را جهت تغذیه خوک ها بکار گرفته بود. در آیه ۶۱ می فرماید: "پسر آرزو داشت شکم خود را با خوراک خوکها سیر کند، اما هیچ کس به او چیزی نمی داد." پسر از شدت گرسنگی در حال مردن بود و به خود گفت فقط غذای خوک ها را به من بدهید، هر چه که باشد، اما هیچکس به او چیزی نداد. او همه مال و اموال خود را بر باد داده بود. و در

آیه ۱۷ همچنان می خوانیم: "سرانجام به خود آمد و گفت: "ای بسا کارگران پدرم خوراک اضافی نیز دارند و من اینجا از فرط گرسنگی تلف می شوم." در یکی از ترجمه های دیگر این آیه می خوانیم: "وقتی او به خود آمد" به تعریف دیگر، وقتی او به عقلش رجوع کرد، متوجه شد که غلامان پدرش غذای کافی دارند و او از فرط گرسنگی در حال مردن هست.

او یک تصمیم گرفت توبه کرد. توبه تغییر دادن عقیده و باور است و تبدیل و تحولی در قلب، که سبب می شود آن شخص دور بزند و در مسیر و جهتی جدید شروع به حرکت نماید. در آیه های ۱۸-۱۹ او گفت: "پس برمی خیزم و نزد پدر می روم و می گویم: پدر، به آسمان و به تو گناه کرده ام. دیگر شایسته نیستم پسر خوانده شوم. با من همچون یکی از کارگران رفتار کن." پدر مرا غلام خود بکن. من علیه تو گناه کرده ام و تمام دارایت را بر باد داده ام، و علیه خداوند نیز گناه کرده ام. سپس او برخاست و به پیش پدر رفت. توبه بیش از تنها یک تغییر رفتار است، توبه تغییر در فکر و بینش (باور) و در قلب و درون می باشد، توبه سبب می شود که فرد مطابق آنچه بدان باور دارد عمل کند، بازگشت کند (یا دور بزند) و به سوی مسیری جدید حرکت نماید. همه ما به خداوند پشت کردیم، به پدر آسمانی خود، به بهشت، به وطن و خانه ی خود. انجیل در اشعیا ۵۳: ۶ می فرماید: "همه ما چون گوسفندان، گمراه شده بودیم، و هر یک از ما به راه خود رفته بود، اما خداوند تقصیر جمیع ما را بر روی نهاد." اما خداوند با رحمت خود، گناهان ما را برداشته و آن ها را بر عیسی مسیح گذاشت.

ادامه این داستان در آیه های ۲۰ تا ۲۴ چنان است: "پس برخاست و راهی خانه پدر شد." یکشب من این داستان را برای مردی تعریف می کردم که هرگز قبلا آن را نشنیده بود. او به همین اندازه تجربه داشت که وقتی پسر به پدرش بر می گردد، پدر به او خواهد گفت: "پسر نگاه کن چه کار کرده ای. تمامی دارایی مرا نابود کردی و همه آن چیزی که تمامی عمرم برای جمع آوری آن زحمت کشیده بودم. حالا یک از غلامان من شو" بیشتر پدران دنیوی احتمالا خیلی عصبانی خواهند شد و رفتاری شبیه به این خواهند داشت، اما متوجه رفتار پدر آسمانی در این مثل باشید: "اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، دل بر روی بسوزاند و شتابان به سویش دویده، در آغوشش کشید و غرق بوسه اش کرد. پسر گفت: "پدر، به آسمان

و به تو گناه کرده‌ام. دیگر شایسته نیستم پسر ت خوانده شوم." اما پدر به خدمتکارانش گفت: "بشتابید! بهترین جامه را بیاورید و به او بپوشانید. انگشتی بر انگشتش و کفش به پاهایش کنید. گوساله پرواری آورده، سر ببرید تا بخوریم و جشن بگیریم. زیرا این پسر من مرده بود، زنده شد؛ گم شده بود، یافت شد!" پس به جشن و سرور پرداختند. آنها شروع به برگزاری یک جشن کردند.

عیسی مسیح در این مثل به ما می‌آموزد: "اگر من فقط به سمت پدر آسمانی خود برای رحمت و بخشش برگردم و بگویم که "پدر من علیه تو گناه کرده‌ام و شایسته این نیستم که پسر تو باشم"، او مرا مورد پذیرش خود قرار خواهد داد." پدر آسمانی ما برای شما مهربانی و شفقت خواهد داشت، و او شما را غلام خود نخواهد کرد. او فرزند خواندگی تمام و کمال را به شما باز خواهد گردانید. خداوند منتظر است. آیا به خداوند پشت کرده‌اید؟ چرا به خداوند امروز بازگشت نمی‌کنید، به پدر خود، به سوی بهشت، به خانه‌ی خود؟

پرسشهای شاگردسازی

۱. تعریف توبه چیست؟

۲. لوقا ۱۳: ۵-۵ را بخوانید. چه کار باید کرد تا هلاک نشویم؟

لوقا ۱۳: ۵-۵ "در همان زمان شماری از حاضران از جلیلانی با عیسی سخن گفتند که پیلاتس خونشان را با خون قربانیهایشان درهم آمیخته بود. عیسی در پاسخ گفت: "آیا چون آن جلیلیان به چنین روزی دچار شدند، گمان می‌کنید از بقیه اهالی جلیل گناهکارتر بودند؟ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد. و یا گمان می‌کنید آن هجده تن که برج سیلوآم بر آنها افتاد مردند، از دیگر ساکنان اورشلیم خطاکارتر بودند؟ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد."

۳. دوم پطرس ۳: ۹ را بخوانید. آرزوی خداوند برای تمامی مردم چیست؟

دوم پطرس ۳: ۹ "برخلاف گمان برخی، خداوند در انجام وعده اش تاخیر نمی‌ورزد، بلکه با شما بردبار است، چه نمی‌خواهد کسی هلاک شود بلکه می‌خواهد همگان به توبه گرایند."

۴. لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ را بخوانید. در لوقا باب ۱۶ آیه ۲۸ چرا مرد ثروتمند

می‌خواهد که کسی از مردگان برگردد تا با برادرانش صحبت کند؟

لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ "توانگری بود که جامه از ارغوان و کتان لطیف به تن می‌کرد و همه‌روزه به خوشگذرانی مشغول بود. فقیری ایلعازر نام را بر در خانه او می‌نهادند که بدنش پوشیده از جراحت بود. ایلعازر آرزو داشت با خرده‌های غذا که از سفره آن توانگر فرو می‌افتاد، خود را سیر کند. حتی سگان نیز می‌آمدند و زخمهایش را می‌لیسیدند. باری، آن فقیر مُرد و فرشتگان او را به جوار ابراهیم بردند. توانگر نیز مُرد و او را دفن کردند. اما چون چشم در جهان مردگان گشود، خود را در عذاب یافت. از دور، ابراهیم را دید و ایلعازر را در جوارش. پس با صدای بلند گفت: "ای پدر من ابراهیم، بر من ترحم کن و ایلعازر را بفرست تا نوک انگشت خود را در آب ترکند و زبانم را خنک سازد، زیرا در این آتش عذاب می‌کشم." اما ابراهیم پاسخ داد: "ای فرزند، به یاد آر که تو در زندگی، از چیزهای نیکوی خود بهره‌مند شدی، حال آنکه چیزهای بد نصیب ایلعازر شد. اکنون او اینجا در آسایش است و تو در عذاب. از این گذشته، میان ما و شما پرتگاهی هست؛ آنان که بخواهند از اینجا نزد تو آیند نتوانند، و آنان نیز که آنجا نیتوانند نزد ما آیند. گفت: "پس، ای پدر، تنها اینکه ایلعازر را به خانه پدرم بفرستی، زیرا مرا پنج برادر است. او را بفرست تا برادرانم را هشدار دهد، مبادا آنان نیز به این مکان عذاب درافتند." ابراهیم پاسخ داد: "آنها موسی و انبیا را دارند، پس به سخنان ایشان گوش فرا دهند." گفت: "نه، ای پدر ما ابراهیم، بلکه اگر کسی از مردگان نزد آنها برود، توبه خواهند کرد." ابراهیم به او گفت: "اگر به موسی و انبیا گوش نسیارند، حتی اگر کسی از مردگان زنده شود، مجاب نخواهند شد."

۵. لوقا ۱۶: ۳۰ را بخوانید. برادران او برای جلوگیری از عذاب جهنم چه باید بکنند؟

۶. اعمال رسولان ۲۶: ۱۸ را بخوانید. اگر چه بطور خاص نمی‌گویید،

این آیه درباره توبه صحبت می‌کند. برای کسانی که توبه می‌کنند
چه اتفاقی می‌افتد؟

اعمال رسولان ۱۸:۲۶ "تا چشمانشان را بگشایی، تا از تاریکی به نور، و از قدرت شیطان به سوی خدا بازگردند، تا آمرزش گناهان یافته، در میان کسانی که با ایمان به من مقدس شده‌اند، نصیبی بیابند."

۷. **اعمال رسولان ۲۶: ۲۰** را بخوانید. در قسمت آخر این آیه، سه چیز بیان شده است که غیر یهودیان لازم به انجام آن هستند، آن سه چیز کدامند؟

اعمال رسولان ۲۶: ۲۰ "بلکه نخست در میان دمشقیان، سپس در اورشلیم و تمامی سرزمین یهودیه، و نیز در میان غیریهودیان به اعلام این پیام پرداختم که باید توبه کنند و به سوی خدا بازگردند و کرداری شایسته توبه داشته باشند."

۸. **متی ۲۱: ۷ - ۲۳** را بخوانید. عیسی فرمود که این مردم چه کارهایی بجای اراده خدا انجام می‌دادند؟

متی ۲۱: ۷-۲۳ "نه هر که مرا 'سرورم، سرورم' خطاب کند به پادشاهی آسمان راه یابد، بلکه تنها آن که اراده پدر مرا که در آسمان است، به جا آورد. در آن روز بسیاری مرا خواهند گفت: "سرور ما، سرور ما، آیا به نام تو نبوت نکردیم؟ آیا به نام تو دیوها را بیرون نراندیم؟ آیا به نام تو معجزات بسیار انجام ندادیم؟" اما به آنها به صراحت خواهیم گفت، "هرگز شما را نداشته‌ام. از من دور شوید، ای بدکاران!"

۹. این چه چیزی را به شما در مورد اهمیت توبه ی حقیقی و نه فقط زبانی به طرف خداوند نشان می دهد؟

۱۰. اشعیا ۵۵: ۷ را بخوانید شریر چه باید انجام دهد؟

اشعیا ۵۵: ۷ "شریر راههای خود را ترک گوید، و شخص بدکار افکار خویش را؛ به سوی خداوند بازگردد، که بر وی رحم خواهد کرد؛ و به سوی خدایمان بیاید، که او را به فراوانی خواهد آمرزید."

۱۱. دو کاری که فرد بدکار باید انجام دهد چیست؟

۱۲. خداوند برای آن فردی که دو کار اشاره شده در بالا را انجام دهد چه خواهد کرد؟

۱۳. لوقا ۱۵: ۷ را بخوانید. واکنش آسمان برای یک گناهکار که توبه می کند چیست؟

لوقا ۱۵: ۷ "به شما می گویم، به همین سان برای یک گناهکار که توبه می کند، جشن و سرور عظیمتری در آسمان بر پا می شود تا برای نود و نه پارسا که نیاز به توبه ندارند."

۱۴. اعمال رسولان ۳: ۱۹ را بخوانید. اگر توبه کنید و تبدیل شوید، چه

اتفاقی برای گناهان شما رخ خواهد داد؟

اعمال رسولان ۱۹:۳ "پس توبه کنید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و ایام تجدید قوا (اصل یونانی این واژه حاوی مفاهیم "استراحت" و "طراوت و تازگی" نیز هست). از حضور خداوند برایتان فرا رسد."

سطح اول درس ۷

تعهد

نویسنده: دان کرو

لوقا ۱۴: ۲۵-۲۶ "جمعیتی انبوه عیسی را همراهی می‌کرد. او رو بدیشان کرد و گفت: "هر که نزد من آید و از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر، و حتی از جان خود نفرت ندارد، شاگرد من نتواند بود."

در این دوره ی خدمت عیسی (در لوقا باب ۱۴ آیه ۲۵)، انبوه کثیری از مردم دنبال عیسی دائماً روانه بودند و او را به همه جا تعقیب می کردند. این شاید به خاطر معجزات او بود یا به خاطر سیر شدن شکم های گرسنه شان، ما کاملاً دلیل قطعی این موضوع را نمی دانیم، در حال انبوه کثیری از مردم دنبال او روانه بودند. در همین زمان بود که عیسی برگشت و عمداً به آنها چیزی گفت که به نظر می‌رسد از آن پس بسیاری از آنها دست از پیروی و دنبال کردن او برداشتند.

لوقا ۱۴: ۲۶ می فرماید: "هر که نزد من آید [یعنی می خواهد با من راه برود، با من نشست داشته باشد، مرا دنبال کند، این لازمه اش است] و از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر، و حتی از جان خود نفرت ندارد، شاگرد من نتواند بود." همان طور که به آیه نگاه می‌کردم، در فکر می‌گفتم، خدایا جدی نمی‌گی. منظورت از کلمه "نفرت" چیه؟ احتمالاً یعنی کمتر علاقه داشتن و یا چیزی شبیه آن. وقتی به مطالعه این کلمه پرداختم متوجه شدم که معنی واقعی این کلمه همان "نفرت" است.

عیسی از قوی ترین کلمه ممکن جهت تاکید یک نکته استفاده نمود. او فرمود تا اینکه از پدر، مادر، برادر و خواهر، و حتی از زندگی خود نفرت نداشته باشید، نمی توانید شاگرد او باشید. من می خواهم از شما بپرسم: نزدیک ترین رابطه ای که در روی زمین خواهید داشت کدام است؟ رابطه تان با پدر و مادر خود و یا با همسر و فرزندان خودتان است. چگونه

اتفاقی می افتد، اگر زن شما از شما برگشته و از شما جدا شود؟ و یا مادر و پدرتان از این دنیا بروند؟ در آن زمان چه کسی در کنار شما خواهد ماند؟ این برادران و خواهران شما هستند که در کنار شما خواهند ماند. عیسی فرمود: تا از آنها نفرت نداشته باشید، نمی توانید شاگرد او شوید. عیسی چه می گوید؟

عیسی درباره نزدیک ترین روابطی که ما اصولاً خواهیم داشت صحبت می کند. او از شما درخواست تعهد می کند، تعهدی که او در آن اول و سرآمد است. او می خواهد که در زندگی شما شماره یک باشد. او رابطه خود را با شما با نزدیکترین رابطه شما در روی کره خاکی مقایسه خواهد کرد. کلمه "نفرت" یک تشبیه است، کلمه ای برای سنجش و مقایسه، عیسی می فرماید: "رابطه من با شما آنقدر مهم است که می خواهم آن از همه موجودهای زمینی بالاتر و برتر باشد." یک نفر هست که شما بیشتر از همسر، فرزند، مادر، پدر، و یا خواهران و برادران خود دوست دارید. آیا می دانید آن فرد کیست؟ نه، خداوند نیست ... خودتان هستید. شما به خودتان حتی از نزدیک ترین فرد در زندگیتان بیشتر علاقه دارید.

چرا ازدواج ها شکست می خورند؟ چرا افراد طلاق می گیرند؟ به خاطر اینکه به خود بیشتر از به همسرشان علاقه دارند. "چون آن کاری را که من دوست دارم تو انجام نمی دهی، پس خودم را از دست راحت می کنم."

عیسی فرمود که یک رابطه وجود دارد که من می خواهم اولویت آن باشم و آن زندگی خودخواهانه خود شماست. این یک شاگردی حقیقی است. او درباره یک شاگردی ارزان و بی هزینه صحبت نمی کند. او از ما درخواست می کند، او را دنبال کنیم. او از ما درخواست می کند که در زندگی هایمان شماره یک باشد.

پرسشهای شاگردسازی

۱. لوقا ۹: ۵۷-۶۲ را بخوانید. این متن در مورد درجه تعهد و دنباله روی ما از مسیح چه می آموزد؟

لوقا ۹: ۵۷-۶۲ "در راه، شخصی به عیسی گفت: "هرجا بروی، تو را پیروی خواهم کرد." عیسی پاسخ داد: "روباهان را لانه‌هاست و مرغان هوا را آشیانه‌ها، اما پسرانسان را جای سر نهادن نیست." عیسی به شخصی دیگر گفت: "مرا پیروی کن." اما او پاسخ داد: "سرورم، نخست رخصت ده تا بروم و پدر خود را به خاک بسپارم." عیسی به او گفت: "بگذار مردگان، مردگان خود را به خاک بسپارند؛ تو برو و به پادشاهی خدا موعظه کن." دیگری گفت: "سرورم، تو را پیروی خواهم کرد، اما نخست رخصت ده تا بازگردم و اهل خانه خود را وداع گویم." عیسی در پاسخ گفت: "کسی که دست به شخم‌زنی ببرد و به عقب بنگرد، شایسته پادشاهی خدا نباشد."

۲. لوقا ۸: ۱۳-۱۴ را بخوانید. چرا بنظر می رسد که برخی از مردم از ایمان مسیحی برگشته، یا می افتند؟

لوقا ۸: ۱۳-۱۴ "بذرهایی که بر زمین سنگلاخ می افتد کسانی هستند که چون کلام را می شنوند، آن را با شادی می پذیرند، اما ریشه نمی‌دانند. اینها اندک زمانی ایمان دارند، اما به هنگام آزمایش، ایمان خود را از دست می‌دهند. بذرهایی که در میان خارها می افتد، کسانی هستند که می شنوند، اما چون می‌روند نگرانیها، ثروت و لذات زندگی آنها را خفه می‌کند و به ثمر نمی‌رسند."

۳. حزقیال ۱۶: ۸ را بخوانید. خداوند از تصویر ازدواج جهت تعریف رابطه ای که با قومش دارد استفاده می کند. در این رابطه یک فرد متعلق به چه کسی می شود؟

حزقیال ۸:۱۶ "و دیگر بار از نزد تو گذر کردم، و چون بر تو نگریستم، دیدم که اینک به سن عشق رسیده‌ای. پس دامن ردایم را بر تو گستردم و عریانی‌ات را پوشاندم، و برای تو سوگند خوردم و با تو عهد بستم و از آن من شدی؛ این است فرموده خداوندگار یهوه"

۴. اول قرن‌تیا ۶: ۱۹ را بخوانید. شما به چه کسی متعلقید؟

اول قرن‌تیا ۶: ۱۹-۲۰ "آیا نمی‌دانید که بدن شما معبد روح القدس است که در شماست و او را از خدا یافته‌اید، و دیگر از آن خود نیستید؟ به بهایی خریده شده‌اید، پس خدا را در بدن خود تجلیل کنید."

۵. اول قرن‌تیا ۶: ۲۰ را بخوانید. بدن و روح شما متعلق به چه کسی است؟

۶. یعقوب ۴: ۴ را بخوانید. آیا میتوان علیه خداوند زنای روحانی مرتکب شد؟

یعقوب ۴: ۴ "ای زناکاران، آیا نمی‌دانید دوستی با دنیا دشمنی با خداست؟ هر که در پی دوستی با دنیاست، خود را دشمن خدا می‌سازد."

۷. از دیدگاه خداوند چه چیز زنای روحانی محسوب می‌شود؟ رومیان ۱: ۲۵ را بخوانید.

رومیان ۱: ۲۵ "آنان حقیقت خدا را با دروغ معاوضه کردند و مخلوق را به جای خالق پرستش و خدمت نمودند، خالق که تا ابد او را سپاس باد. آمین."

۸. یوحنا ۲: ۲۳-۲۵ را بخوانید. با توجه به این آیه ها ما چه چیزی در مورد تعهد و ایمان یاد می گیریم؟
-

یوحنا ۲: ۲۳-۲۵ "در مدتی که او برای عید پسخ در اورشلیم بود، بسیاری با دیدن آیاتی که از او صادر می شد، به نام او ایمان آوردند. اما عیسی را برایمانشان اعتماد نبود، زیرا همه را می شناخت و نیازی نداشت کسی درباره انسان چیزی به او بگوید، زیرا خود می دانست در درون انسان چیست."

۹. لوقا ۱۴: ۲۸-۳۰ را بخوانید. آیا هزینه پیروی از عیسی را برآورد کرده اید؟ آیا می خواهید او را دنبال کنید؟
-

لوقا ۱۴: ۲۸-۳۰ "کیست از شما که قصد بنای برجی داشته باشد و نخست ننشیند تا هزینه آن را برآورد کند و بیند آیا توان تکمیل آن را دارد یا نه؟ زیرا اگر پی آن را بگذارد اما از تکمیل بنا درماند، هر که بیند، استهزا کرده، گوید: "این شخص ساختن بنایی را آغاز کرد، اما از تکمیل آن درمانده است!"

سطح اول درس ۸

تعمید آب (غسل)

نویسنده: دان کرو

پرسش: "می خواهم بدانم که آیا برای رفتن به بهشت نیاز به گرفتن تعمید دارم؟ من خدا را دوست دارم و در سن ۷ سالگی تعمید گرفتم. الان ۱۸ سال دارم و کسانی در کلیسای باپتیست "تعمیددهنده" به من گفتند که هیچ کسی با گرفتن تعمید در سن کودکی نجات نخواهد یافت. آنها همچنین گفتند که برای ورود به بهشت حتما باید تعمید گرفته باشی، اما اعضای کلیسای محلی ما با این نظر کاملاً مخالفند. من فقط می خواهم به بهشت بروم. تا آنجایی که بتوانم، برای خداوند زندگی می کنم، اما نیاز دارم که بدانم الان که اصطلاحاً سن تعمید را دارم آیا بایستی یکبار دیگر تعمید بگیرم؟ خواهش می کنم به من هرچه زودتر پاسخ دهید، برکت خداوند با شما و از شما سپاسگزارم!"

پاسخ: "نجات و بخشش گناهان هدیه ای است که به طور رایگان از طریق ایمان به عیسی مسیح بدست می آید. اعمال رسولان ۱۰: ۳۴ می فرماید: "پیامبران جملگی درباره او شهادت می دهند که هر که بدو ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت." نجات از راه ایمان حاصل می شود؛ یعنی اعتماد و اتکا بر عیسی و خون ریخته شده او که به شما حق حضور دائمی (عادل شماره شده) در مقابل خداوند را می دهد. در اعمال رسولان ۱۰: ۴۴-۴۸ روح القدس به ایمانداران داده شد (که نجاتشان را تایید می کند) پیش از آنکه تعمید داده شوند.

اگرچه این درست است، ولی بعضی اوقات به نظر می آید که بخشش گناهان در زمان تعمید رخ می دهد (اعمال رسولان ۲: ۳۸). این به خاطر این است که تعمید ابراز ایمان، یا رفتاری برخاسته از ایمان بود که انجام می گرفت هنگامی که فرد در توبه و ایمان به عیسی روی می آورد (مرقس ۱۶: ۶۱ می فرماید: "هر که ایمان آورد و تعمید گیرد،

نجات خواهد یافت. اما هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد." این همچنین راهی برای خواندن نام خداوند و داشتن وجدانی پاک بود. (اعمال رسولان ۶۱:۲۲ و اول پطرس ۳:۲۱)

اگر توبه شما در سن ۷ سالگی قلبی بوده و تعمید گرفته اید، خداوند ایمان ساده و بی آلایش شما را می پذیرد. به هر حال تعمید دارای ملزوماتی است. یکی از آن ملزومات توبه است. آیا تغییر در دل و تغییر در فکر خود داشتید که سبب برگشت شما از گناه و روی آوردن به عیسی و دریافت بخشش او بشود؟ (اعمال رسولان ۳۸:۲، ۲۱:۲۰ و ۳۰:۱۷) آیا به عیسی به عنوان خداوند و نجات دهنده ی خود ایمان آوردید؟ (مرقس ۶:۶۱، یوحنا ۳: ۱۶ و رومیان ۱۰: ۹-۱۰) اگر نه، پس اکنون به عیسی مسیح روی آورید، از گناهانتان توبه کنید و به فیض او روی کنید تا شما را ببخشد و تصمیم پیروی (دنباله روی) از او را با غسل و تعمید آب تضمین (مهر و موم) کنید.

تعمید عملی است که ایمان فرد را به عیسی ابراز می دارد. بدون آن ایمان، این عمل بی مفهوم است. کسانی که به عیسی به عنوان خداوند و نجات دهنده ایمان آوردند، حاضر بودند که این ایمان را در برابر مردم ابراز و به عیسی نیز اقرار کنند. کسانی که به فرمایش عیسی دست رد می زنند، تا حدی یک نوع ایمان مرده از خود نشان می دهند. **یک ایمان وقتی مرده است، که انسان حاضر به ابراز آن نیست.** (یعقوب ۲: ۱۸-۱۹) ایمان به تهایی نجات می دهد، اما ایمانی که نجات می دهد هیچگاه تنها نیست. تعمید راهی برای ابراز این ایمان بود. **تعمید نیست که نجات می دهد؛ بلکه عیسی است.** آب، گناهان را پاک نمی کند؛ بلکه **خون عیسی است.** اما با ایمان، خون مسیح شامل حال شما هم می شود، و گاهی اوقات آن ایمان در زمان انجام دادن تعمید ابراز می شود (اعمال رسولان ۱۶:۲۲). حال پرسش این است، آیا توبه کرده اید؟ آیا به او (عیسی) ایمان دارید؟ اگر چنین است، چرا تاخیر می اندازید! برخیزید و تعمید بگیرید!

پرسشهای شاگردسازی

۱. این مرد جوان چه سوالی می کند؟

۲. طبق اعمال رسولان ۱۰: ۴۳، چگونه نجات می یابیم؟

- اعمال رسولان ۱۰: ۴۳ "پیامبران جملگی درباره او شهادت می دهند که هر که بدو ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت."
۳. تعمید ابراز ایمان است که معمولاً در زمان نجات انجام می گیرد. چگونه اعمال رسولان ۲: ۳۸ این حقیقت را تشریح می کند؟

- اعمال رسولان ۲: ۳۸ "پطرس بدیشان گفت: "توبه کنید و هریک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید گیرید که عطای روح القدس را خواهید یافت."
۴. چگونه مرقس ۱۶: ۱۶ این حقیقت را تشریح می کند؟

- مرقس ۱۶: ۱۶ "هر که ایمان آورد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت. اما هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد."
۵. تعمید راهی است برای اینکه خداوند را بخوانیم. چگونه اعمال رسولان ۲۲: ۱۶ این حقیقت را تشریح می کند؟

- اعمال رسولان ۲۲: ۱۶ "حال منتظر چه هستی؟ برخیز و تعمید بگیر و نام او را خوانده، از گناهانت پاک شو!"

۶. تعمید راهی برای خواندن نام خداوند و داشتن وجدانی پاک است. آیا اول پطرس ۳: ۲۱ این حقیقت را تایید می کند؟

اول پطرس ۳: ۱۲ "و آن آب نمونه تعمیدی است که اکنون نیز شما را نجات می بخشد، تعمیدی که نه زدودن آلودگی تن، بلکه تعهد وجدانی پاک است به خدا. این تعمید به واسطه رستاخیز عیسی مسیح شما را نجات می بخشد."

۷. طبق اعمال رسولان ۲: ۳۸، ملزومات گرفتن تعمید کدام است؟

۸. طبق مرقس ۱۶: ۱۶، ملزومات گرفتن تعمید کدام است؟

۹. آیا یک نوزاد می تواند توبه کند؟

۱۰. آیا یک نوزاد می تواند ایمان بیاورد؟

۱۱. اعمال رسولان ۱۰: ۴۳-۴۸ را بخوانید. قدم بعدی پس از ایمان به مسیح برای یک ایماندار کدام است؟

اعمال رسولان ۱۰: ۴۳-۴۸ "پيامبران جملگی درباره او شهادت می دهند که هر که بدو ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت. پطرس هنوز سخن می گفت که روح القدس بر همه آنان که پیام را می شنیدند، نازل شد. شماری از ایمانداران یهودی نژاد که همراه پطرس آمده بودند، چون دیدند روح القدس حتی بر غیریهودیان نیز فرو ریخته است، در حیرت افتادند. زیرا شنیدند که ایشان به زبانهای غیر سخن می گویند و خدا را می ستایند. آنگاه پطرس گفت: "حال که اینان روح القدس را درست همانند ما یافته اند، آیا کسی می تواند از تعمیدشان در آب مانع گردد؟" پس دستور داد ایشان را در نام عیسی مسیح تعمید دهند. آنگاه از پطرس خواستند چند روزی با ایشان بماند."

یعقوب ۴: ۴ "ای زناکاران، آیا نمی دانید دوستی با دنیا دشمنی با خداست؟ هر که در پی دوستی با دنیاست، خود را دشمن خدا می سازد."

سطح اول درس ۹

هویت در مسیح – بخش اول

نویسنده: آندرو وُملک

دوم قرن‌تیاں ۵: ۱۷ می فرماید: "پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ هان، همه چیز تازه شده است!" واژه "در مسیح" واژه ای است که در عهد جدید کتاب مقدس بیش از ۳۰۰ بار بکار برده شده است، که همواره به اهمیت یکی بودن رابطه با خداوند اشاره می کند. وقتی این جامه عمل به خود می پوشد، شما خلقتی تازه می شوید.

این یک مبحث انتقادی را موجب می شود که به اعتقاد من جهت درک کامل هویت جدید شما در مسیح ضروری است: این موضوع در قلمرو جسمانی اتفاق نیفتاد. درباره بدن مادی شما صحبت نمی کند، که تغییر کلی می کند، و یا ظاهر شما تغییر می کند. اگر فردی قبل از نجاتش چاق بود، پس از آن هم هنوز چاق خواهد بود، مگر اینکه رژیم غذایی بگیرد. همچنین درباره بخش فکری یا احساسی شما نیز صحبت نمی کند آنچه که بیشتر مردم به عنوان "خود" واقعیشان می شناسند. اگر قبل از نجاتتان شما فردی زیاد باهوش نبودید، پس از نجاتتان هم زیاد باهوش نخواهید بود. اما شما هنوز بسیاری از همان افکار و خاطرات گذشته را نیز خواهید داشت.

یک بخش سوم وجود دارد، و بر اساس این آیه و بوسیله معلوم سازی، بایستی آن بخشی از ما باشد که تبدیل شده است؛ روح ما. آیه ای که این را تایید می کند، در اول تسالونیکیان ۵: ۲۳ یافت می شود زمانی که پولس رسول برای قوم تسالونیکی دعا می کند: "خدای سلامتی، خود شما را به تمامی تقدیس کند و روح و جان و تن شما تا آمدن خداوندمان عیسی مسیح، بی عیب محفوظ بماند." این آیه نشان می دهد که ما دارای سه بخش هستیم: روح، جان، و تن (بدن). بخش بدن بسیار مشخص است.

آن بخشی از ما که دیده می شود، بخش بیرونی ماست. همه ما می دانیم که بخشی دیگر از ما وجود دارد که فراتر می رود - بخش احساساتی و فکری ما - آیه مذکور آن را جان می نامد. می دانیم که اگر افراد دیگری به طور جسمانی شما را لمس نکنند، آنها قادر خواهند بود که شما را از راه سخنان خود لمس کنند، یا اثری مثبت و یا اثری منفی بر روی شما بگذارند. بیشتر مردم به بخش های جسمانی و فکری/احساسی خود، آگاه هستند، اما براساس آیه مذکور، بخش دیگری در ما وجود دارد، که آن روح است.

روح ما آن بخشی از وجود ماست که پس از نجات تبدیل و تازه گردید. در حقیقت بخش حیات دهنده می باشد. یعقوب ۲:۲۶ می فرماید: "آری، همان گونه که بدن بدون روح مرده است، ایمان نیز بدون عمل مرده است." این آیه نشان می دهد که روح است که زندگی و حیات را به بدنهای جسمانی ما می دمد. محلی است که زندگی و حیات ما از آن سرچشمه می گیرد. در باب دوم کتاب پیدایش می بینیم که وقتی خداوند آدم و حوا را آفرید، و بدن آدم کامل گردید، اما پس از آن خداوند نفس حیات را بر او دمید. در اینجا کلمه "دمید" در عهد قدیم کتاب مقدس که به زبان عبری داده شده بود، دقیقاً همان واژه ای است که ما برای "نفس" استفاده می کنیم و آن در جاهای دیگر کتاب مقدس "روح" ترجمه شده است. خداوند بدن جسمانی و انسان نفسانی شخص آدم را آفرید، اما پس از آن او نفس (دم) زندگی و حیات را در وی دمید و آدم یک جان (نفس) زنده گردید. روح آن بخشی از ماست که حیات به ما می بخشد.

پیش از نجات، و قبل از آنکه یک فرد تعهدی تمام و کمال به خداوند در زندگی اش داشته باشد و خداوند به زندگی او بپاید، روح درون او مرده است. افسسیان ۱:۲ می فرماید: "حتی زمانی که در نافرمانیهای خود مرده بودیم، ما را با مسیح زنده کرد." ما می دانیم که قبل از دریافت تولد دوباره مان زنده بودیم، اما اینجا کلمه "مرده" از لحاظ روحانی سخن می گوید. مرگ در کتاب مقدس به مفهوم وجود نداشتن و از هستی ساقط شدن نیست، گرچه برخی امروزه چنین می پندارند. مفهوم واژه به واژه آن "جدایی" است. وقتی کسی به طور جسمی می میرد، وجود آنها ناپدید نمی شود. کتاب مقدس می آموزد که آنها بیدرنگ به حضور خداوند می روند و یا برخی به جهنم. روح و جان به زندگی کردن ادامه می دهند، ولی یک

جدایی از بدن جسمانی که می میرد و می پوسد، وجود دارد.

وقتی پیدایش ۱۷:۲ می فرماید: "اما از درخت شناخت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن بخوری به یقین خواهی مرد." این مفهومش آن نبود که آنها جسمانی می مردند بلکه روحانی، اینگونه که از خداوند جدا می شدند. روح، بخشی است که خداوند در ما می دمد، در حقیقت به ما زندگی و انگیزه می بخشد، جدا شدن از زندگی و حیات ماورالطبیعی خداوند ... از حیات مقدس و کامل او ... از آنچه کتاب مقدس آن را زندگی "zoe" یا "زندگی در حالت فزونی و فراوانی" می نامد. پس از این اتفاق، تنزل و انحطاط انسان شروع شد. او هنوز بکار و عمل می پرداخت، اما کار و عمل او مستقل بود و از خداوند جدا شده بود. این واقعاً همان چیزی است که موجب بوجود آمدن تمامی مشکلات در زندگی ما می شود ... تمامی فشارهای روانی و احساسی ما.

زمانی که یک فرد به نزد خداوند می آید، او یک روح جدیدی دریافت کرده و تولدی دوباره می یابد، که در یوحنا ۵:۳ عیسی این واژه را استفاده نمود. به همین ترتیب که انسان با روح، جان و جسم متولد می شود، در هنگام تولد دوباره، او روح مسیح را دریافت می کند. غلاطیان ۴: ۶ می فرماید: "پس چون فرزندانید، خدا روح پسر خود را در دل‌های ما فرستاده است که ندا در می دهد: آبا! پدر!" خداوند به معنای واقعی کلمه روح خود را درون ما می گذارد، و اکنون ما صاحب یک کیفیت جدید زندگی، یک هویت جدید، و یک فرد کاملاً جدید در روحمان هستیم.

در امتداد زندگی مسیحی شما، جان و فکرتان مشغول به آموختن آنچه در روح شما بوقوع پیوسته است می گردد. حقیقت این است، یک سوم نجات شما پشت سر گذاشته می شود هنگامی که عیسی مسیح را بعنوان خداوند می پذیرید، روح شما بطور کامل عوض می شود. این همان روحی است که در طی ابدیت خواهید داشت. این روح دارای محبت، شادی، صلح، و پُری حضور خداوند می باشد. در روح شما هیچ ضعف و کمبودی وجود ندارد، و شما این را باید با چشم عقل خود ببینید و دریابید، به این علت مطالعه کتاب مقدس برای زندگی مسیحی بسیار حیاتی است. شما یک شخص کاملاً نو هستید، اما تا زمانی که به دانش و شناختن آن نرسیده و دست نیافته اید، تبدیل نخواهید شد. پیروزی در

زندگی مسیحی زمانی حاصل می شود که شما بتوانید به کلام خدا، که روح و حیات است، نگاه انداخته، ببینید چه کسی هستید، ببینید که خداوند چه کاری برایتان انجام داده است، و شروع به باور کردن آن نمایید.

پرسشهای شاگردسازی

۱. دوم قرن‌تیاں ۵: ۱۷ را بخوانید. پس اگر کسی در مسیح باشد، او چگونه است؟

دوم قرن‌تیاں ۵: ۱۷ "پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ هان، همه چیز تازه شده است!"

۲. دوم قرن‌تیاں ۵: ۱۷ را بخوانید. چه اتفاقی برای چیزهای کهنه افتاد؟

۳. دوم قرن‌تیاں ۵: ۱۷ را بخوانید، چه چیزهایی تازه شد؟

۴. افسسیان ۲: ۱ را بخوانید. شرایط شما قبل از تولد دوباره (یا دوباره زنده شدن) چگونه بود؟

افسسیان ۲: ۱-۵ "و اما شما به سبب نافرمانیها و گناهان خود مرده بودید، و زمانی در آنها گام می‌زدید، آنگاه که از روشهای این دنیا و از رئیس قدرت هوا پیروی می‌کردید، از همان روحی که هم‌اکنون در سرکشان عمل می‌کند. ما نیز جملگی زمانی در میان ایشان می‌زیستیم، و از هوای نفس خود پیروی می‌کردیم و خواسته‌ها و افکار آن را به جا می‌آوردیم؛ ما نیز همچون دیگران، بنا به طبیعت خود محکوم به غضب خدا بودیم. اما خدایی که در رحمانیت دولتمند است، به خاطر محبت عظیم خود به ما، حتی زمانی که در نافرمانیهای خود مرده بودیم، ما را با مسیح زنده کرد - پس، از راه فیض نجات یافته‌اید!"

۵. افسسیان ۲: ۲ را بخوانید. بعنوان یک بی‌ایمان، چگونه در زندگی گام برمی‌داشتید؟

۶. افسسیان ۲: ۳-۵ را بخوانید. خداوند در چه چیز دولتمند است؟

۷. افسسیان ۲: ۴ را بخوانید. چرا خداوند رحمان است؟

۸. افسسیان ۲: ۵ را بخوانید. حتی زمانی که در نافرمانیهای خود مرده بودیم، خداوند برای ما چه کرد؟

۹. افسسیان ۲: ۵ را بخوانید. چگونه خدا ما را نجات بخشید؟

۱۰. اول قرنتیان ۶: ۹-۱۰ را بخوانید. آیا می توانید خود را در هر یک از توصیف های این لیست ببینید؟

اول قرنتیان ۶: ۹-۱۱ "آیا نمی دانید که ظالمان وارث پادشاهی خدا نخواهند شد؟ فریب نخورید! بی عفتان، بت پرستان، زناکاران، لواط گران - چه فاعل و چه مفعول، دزدان، طمع ورزان، میگساران، ناسزاگویان و شایان وارث پادشاهی خدا نخواهند شد. بعضی از شما در گذشته چنین بودید، اما در نام عیسی مسیح خداوند و توسط روح خدای ما شسته شده، تقدیس گشته و پارسا شمرده شده اید."

۱۱. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید. واژه "بودیم" شرایط چه مقطع زمانی؛ گذشته، حال یا آینده را بیان می کند؟

۱۲. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید. پس از تولد دوباره، سه اتفاقی که برای شما رخ داد را نام ببرید؟

۱۳. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید. شرایط چه مقطع زمانی؛ گذشته، حال یا آینده را بیان می کند؟

۱۴. اول قرنتیان ۶: ۱۷ را بخوانید. اما آن که به خداوند می پیوندد، با او است.

اول قرنتیان ۶: ۱۷ "اما آن که با خداوند می پیوندد، با او یک روح است."

سطح اول درس ۱۰

هویت در مسیح - بخش دوم

نویسنده: آندرو وُملک

در درس گذشته، ما درباره مفهوم تولد دوباره صحبت کردیم که آن چیست و در روح و قلب ما چه تبدیلی بوقوع می پیوندد. ما از آیه دوم قرنتیان ۵: ۱۷ استفاده کردیم، که می فرماید: "پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ هان، همه چیز تازه شده است!" دیدیم هنگامی که تولد دوباره می یابیم، یک دگرگونی کلی در روح ما، انجام می گیرد، و تنها راه دستیابی به آنچه در روح ما رخ داده است از طریق کلام خداوند می باشد. ما از طریق چیزهای بیرونی قادر به دیدن و درک آن نخواهیم شد، و از طریق احساسات خود نیز قادر به پی بردن آن نخواهیم شد، زیرا آن در محیط و قلمروی نفسانی ماست. اما در بخش روح مان، یک دگرگونی و تبدیل کلی بوجود آمده است.

حال اجازه دهید چند آیه را استفاده کنیم که نشان می دهند هنگامی که فردی مسیح را دریافت می کند؛ چه چیزهایی بوقوع می پیوندد؟ افسسیان ۲۴:۴ می فرماید، "و انسان جدید را در بر کنید، که آفریده شده است تا در پارسایی و قدوسیت حقیقی، شبیه خدا باشد." وقتی شخص تولدی تازه می یابد، روح او پارسا و حقیقتاً قدوس می شود. کتاب مقدس در واقع از دو نوع پارسایی سخن می گوید.

یک نوع پارسایی از طریق اعمالتان بدست می آید، و شما شخصاً بایستی این پارسایی را در رابطه با دیگران برپا دارید. اگر کارهایتان را در محل کار درست انجام ندهید، احتمالاً رئیس‌تان شما را اخراج می نماید و یا اگر در زندگی زن‌شویی تان درست رفتار نکنید، احتمالاً همسرتان از شما طلاق می گیرد؛ پس شما نیازمند به داشتن این نوع پارسایی هستید. هرچند خدا شما را براساس این نوع پارسایی نخواهد پذیرفت. خدا تماماً و کاملاً پارسایی خود را به شما داد.

دوم قرن میان ۲۱:۵ می گوید که خدای پدر، برای ما پسر را گناه ساخت تا ما در وی پارسایی خدا شویم. پس یک پارسایی وجود دارد که بسیار فراتر از پارسایی برونی ما می رود و اساس آن بر آنچه خداوند برای ما انجام داده پایدار است. ما در واقع پارسایی خدا را از طریق ایمان به مسیح دریافت کردیم. ما در پارسایی و قدوسیت حقیقی خلقت یافتیم. ما بسوی این پارسایی رشد نمی کنیم، بلکه در پارسایی کامل ساکن شده ایم. یک تعریف ساده از آن این است که ما هم اکنون در حضور خداوند عادل شمرده شده و حق حضور در مقابل او را یافته ایم.

خداوند بخاطر مسیح از ما خشنود است، نه چیزی دیگر. روح ما محلی است که دگرگونی در آن انجام یافته است. ما هم اکنون در پارسایی و قدوسیت حقیقی آفریده شدیم و آفرینشی (خلقتی) کاملاً نو (تازه) هستیم. افسسیان ۲:۱۰ می فرماید: "زیرا ساخته دست خدا ایم، و در مسیح عیسی آفریده شده ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از پیش مهیا کرد تا در آنها گام برداریم." در روحمان کامل و تکمیل هستیم. در روحمان نه گناهی هست و نه نقصی. افسسیان ۱:۱۳ می فرماید: "و شما نیز در او جای گرفتید، آنگاه که پیام حقیقت، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید؛ و در او نیز چون ایمان آوردید، با روح القدس موعود مهر شدید."

برخی از افراد ممکن است فکر کنند، "خوب، آن موقعی که به خداوند ایمان آوردم، باور داشتم که گناهان من کاملاً بخشیده و پاک شده اند، و همه چیز خوب بود. اما پس از آن، من گناه کرده ام، من دوباره شرمنده خداوند شده ام." اگر اینگونه فکر می کنید، باید بدانید شما در اعمال و بخش فکری و احساساتان کم آوردید، اما روح شما گناه نکرده است. روح شما مهر و موم شده است مانند وقتی که یک نفر میوه و یا سبزیجات را برای تهیه مربا و یا ترشی در درون شیشه ریخته و به رسم اینجا روی در شیشه را با پارافین می پوشانند. این امر باعث می شود که از بیرون هیچگونه هوایی داخل شیشه نشود و مواد درون آن را با ناخالصی ضایع نکند. به همین گونه خداوند شما را مهر و موم کرده، هنگامی که شما تولد تازه (دوباره) یافتید، شما روحی تازه دریافت کردید، و گناه به هیچ وجه به روح شما نفوذ نمی کند. شما دارای یک هویت تازه (جدید) گشتید. حال برای رابطه داشتن با خداوند، شما نیاز به مشارکت با او و پرستش او دارید، بر مبنای ماهیت شما در روح (انسان جدید) و نه بر مبنای ماهیت

شما در نفس (انسان قدیم).

این واقعاً دگرگونی عظیمی در زندگی یک مسیحی است، که فرد هویتش را بایستی تغییر دهد. همبستگی شما با خداوند نبایستی بر مبنای رفتارتن در دنیا و محیط جسمانی، یا آنچه شما در فکر می‌پرورانیید باشد، بلکه باید بر مبنای آنکه شما در روح هستید و کاری که مسیح برای شما انجام داده است باشد. این یک کار تکمیل شده است، کاری که نوسان (تغییر به عقب و جلو هر چند وقت یکبار) در آن وجود ندارد. شما در پارسایی و قدوسیت حقیقی آفریده شده‌اید. آن بخش روحانی شماست، و مخصوص مشارکت با خداوند است، شما او را بایستی در روح و راستی پرستش کنید. شما باید در این هویتی که در مسیح دارید آسوده و ساکن بایستید.

پرسشهای شاگردسازی

۱. اول قرن‌تین ۶: ۱۷ را بخوانید. تنها راه دستیابی به شناخت این دگرگونی کلی که در روح ما انجام پذیرفته شده، از طریق کلام خداوند است. این آیه چگونه این را شرح می دهد؟

اول قرن‌تین ۶: ۱۷ "اما آن که با خداوند می پیوندد، با او یک روح است."

۲. افسسیان ۳: ۱۷ را بخوانید. محل سکونت کنونی مسیح کجاست؟

افسسیان ۳: ۱۷ "تا مسیح به واسطه ایمان در دلهای شما ساکن شود، و در محبت ریشه دوانیده، استوار گردید."

۳. افسسیان ۳: ۱۷ را بخوانید. چطور این اتفاق می افتد؟

۴. اول یوحنا ۵: ۱۲ را بخوانید. بایستی دارای چه شخصی باشیم تا نجات یابیم؟

اول یوحنا ۵: ۱۲ "آن که پسر را دارد، حیات دارد و آن که پسر خدا را ندارد از حیات برخوردار نیست."

۵. کولسیان ۱: ۲۶-۲۷ را بخوانید. چه رازی است که برای قرن‌ها و نسل‌ها پنهان مانده بود اما امروز بر ما آشکار گشته است؟

کولسیان ۱: ۲۶-۲۷ "یعنی آن راز را که طی اعصار و نسل‌های متمادی پنهان نگاه داشته شده بود، اما اکنون بر مقدسین او آشکار شده است. خدا چنین اراده فرمود که بر ایشان آشکار سازد که این راز از چه جلال عظیمی در میان غریب‌پوستان برخوردار است، رازی که همانا مسیح در شماست، که امید جلال است."

۶. افسسیان ۴: ۲۳-۲۴ را بخوانید. چه چیز در پارسایی و قدّوسیت حقیقی آفریده شده بود؟

افسسیان ۴: ۲۳-۲۴ "باید طرز فکر شما نو شود، و انسان جدید را در بر کنید، که آفریده شده است تا در پارسایی و قدّوسیت حقیقی، شبیه خدا باشد."

۷. دوم قرن‌تیا ۵: ۲۱ را بخوانید. ما دارای پارسایی چه کسی هستیم؟

دوم قرن‌تیا ۵: ۲۱ "او کسی را که گناه را نشناخت، در راه ما گناه ساخت، تا ما در وی پارسایی خدا شویم."

۸. افسسیان ۱: ۴ را بخوانید. جایگاه ما در حضور خداوند کدام است؟

افسسیان ۱: ۴-۶ "زیرا پیش از آفرینش جهان، ما را در وی برگزید تا در حضورش مقدّس و بی‌عیب باشیم. و در محبت، بنا بر قصد نیکوی اراده خود، ما را از پیش تعیین کرد تا به واسطه عیسی مسیح از مقام پسرخواندگی او برخوردار شویم؛ تا بدین وسیله فیض پر جلال او ستوده شود، فیضی که در آن محبوب به‌رایگان به ما بخشیده شده است."

۹. افسسیان ۱: ۶ را بخوانید. چگونه ما پذیرفته شدیم؟

سطح اول درس ۱۱

چه اتفاقی می افتد هنگامی که یک مسیحی گناه می کند؟

نویسنده: دان کرو

امروز می خواهیم به این موضوع نگاه کنیم که "چه اتفاقی می افتد هنگامی که یک مسیحی گناه می کند؟" کتاب مقدس در اول یوحنا ۱: ۸-۹ می فرماید، "اگر بگوییم بَری از گناهیم، خود را فریب داده ایم و راستی در ما نیست. ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد." بعنوان یک مسیحی، ما بالاخره لغزش می خوریم و سرانجام گناه می کنیم. آن موردی که ما را از زمان قبل از ایماندار شدن مان متمایز می سازد این است که اکنون دارای طبیعت و خمیره ای تازه و نو هستیم. انجام گناه ما را محزون و اندوهگین می کند. ما مایل نیستیم که گناه کنیم؛ مایلیم که زندگی را در پارسایی بگذرانیم. اما چه می شود وقتی که گناه می کنیم؟ آیا نیاز به نجات دوباره داریم؟ آیا این همانی است کتاب مقدس تعلیم می دهد؟ در اینصورت، ما هیچگونه ضمانت و یا امنیتی نداریم، و از طرفی، وضعمان بدتر از بی ایمانان شده است. بی ایمانان حداقل از درد وجدان و اثر حس گناه درونشان در شکنجه نیست. بعنوان ایمانداران، گناه نایستی مرکز توجه ما باشد. عبرانیان ۱۰: ۲ می فرماید که بخاطر قربانی مسیح، ایماندار نباید دیگر احساس تقصیر کند. به عبارت دیگر، گناه نباید تمرکز زندگی ما باشد. خداوند باید مرکز توجه ما باشد.

رومیان ۲: ۴ می فرماید: "اگر ابراهیم بر پایه اعمال پارسا شمرده شده بود، می توانست فخر کند؛ اما در نظر خدا چنین نیست." اگر نجات بر مبنای شایستگی و لیاقت ما و کارهایی که انجام می دهیم بود، پس می توانستیم فخر کنیم. می توانستیم بگوییم، "خدایا، من واقعا از کاری که تو روی صلیب کردی متشکرم، اما کارهایی را که من انجام دادم یادت

بمونه!" و تا ابدیت، یکی روی شانه عیسی مسیح می زنیم و یکی روی شانه خودمان و بخاطر کارهایی که انجام دادیم به خود آفرین می گوئیم. خیر! خداوند نجات را بگونه ای طراحی کرده است که هیچ جای بالیدن و خودستایی برای ما در آن نمی ماند. تنها جلال و فخر فقط در خداوند و سرور ما عیسی مسیح خواهد بود (رومیان ۳: ۲۷). موهبت زندگی ابدی به راستی یک هدیه است و به دست آوردنی نیست (رومیان ۶: ۲۳).

رومیان ۲: ۴ می فرماید که اگر ابراهیم بر پایه ی اعمال خود پارسا شمرده شده بود، چیزی داشت که می توانست درباره آن فخر کند، اما این چیزی نیست که اتفاق افتاد. چگونه این آیه می گوید که یک انسان نجات می یابد؟ از طریق اعمال خود؟ از طریق انجام کارهای درست و خداپسندانه؟ چگونه ابراهیم پارسا شمرده شد؟ از طریق کارهای انجام داده یا نداده اش و یا بخاطر اینکه او صادقانه ایمان آورد، و به واسطه ی ایمان، به خدا اعتماد کرد و به او تکیه نمود؟ کتاب مقدس در رومیان ۳: ۴ میفرماید: "ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او پارسایی شمرده شد."

چه چیزی مرا در مکان کنونی نگاه می دارد و از هلاکت حفظ می کند، حتی با وجود آنکه چند باری شکست خوردم و گناه ورزیدم؟ این است که عیسی مسیح تمامی گناهان مرا بر صلیب حمل نمود و از طریق ایمان در او (نه براساس کارهایم)، من عادل شناخته شده ام (در حضور خداوند پارسا شمرده شده ام).

رومیان ۶: ۴ می فرماید: "همان گونه که داوود نیز خجسته می خواند کسی را که خدا او را بدون اعمال پارسا می شمارد." داوود در عهد قدیم می گوید که روزی خواهد آمد که خداوند از طریق یک عهد و معاهده جدید و نو پارسایی را بدون انجام اعمال بحساب انسان خواهد گذارد. و سپس در آیه های ۷-۸ می فرماید: "خوشا به حال آنان که خطاییشان آمرزیده شد و گناهانشان پوشانیده گردید. خوشا به حال آن که خداوند گناه وی را به حسابش نگذارد." نمیگوید که ممکن است به حسابش نگذارد، یا بعضی اوقات ممکن است بگذارد و دیگر اوقات ممکن است که نگذارد. بلکه میگوید: "خوشا به حال آن که خداوند گناه وی را به حسابش نگذارد." در زبان یونانی نگذاشتن یک کلمه موکد منفی است، یعنی که خداوند هرگز و به هیچ عنوان گناه را به حساب ما نخواهد گذاشت. این خبر خوش

عهد جدید است. عبرانیان ۱۰: ۱۶ می فرماید: "خداوند اعلام می کند، این است عهدی که پس از آن ایام با ایشان خواهم بست. احکام خود را در دلهای ایشان خواهم نهاد، و بر ذهن ایشان خواهم نگاشت." و قسمتی از آن موافقتنامه این است که خداوند نیز در آیه ۱۷ بیان میکند: "گناهان و نافرمانیهای ایشان را دیگر هرگز به یاد نخواهم آورد."

چه چیزی شما را در مکان کنونی یعنی در پارسایی، در عادل شمرده شدن در حضور خداوند نگاه می دارد، حتی وقتی که مرتکب گناه شده اید و فرصت نداشته اید که به آن اعتراف کنید؟ آن ایمان شما در عیسی مسیح است. نام او عیسی است، و او مردم را از گناهانشان نجات می دهد (متی ۱: ۲۱).

پرسشهای شاگردسازی

۱. رومیان ۴: ۵ را بخوانید. خداوند چه کسانی را پارسا می‌شمارد؟ _____

رومیان ۴: ۵-۶ "اما آن که کاری نمی‌کند، بلکه به خدایی توکل می‌دارد که بی‌دینان را پارسا می‌شمارد، ایمان او برایش پارسایی به شمار می‌آید. همان‌گونه که داوود نیز خجسته می‌خواند کسی را که خدا او را بدون اعمال پارسا می‌شمارد."

۲. رومیان ۴: ۲-۳ را بخوانید. خداوند چیزی را به حساب ابراهیم گذارد (زمانی که او ایمان آورد) که او قبلاً نداشت. آن چه بود؟ _____

رومیان ۴: ۲-۳ "اگر ابراهیم بر پایه اعمال پارسا شمرده شده بود، می‌توانست فخر کند؛ اما در نظر خدا چنین نیست. زیرا کتاب چه می‌گوید؟ ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او پارسایی شمرده شد."

۳. رومیان ۴: ۲۲-۲۴ را بخوانید. اگر ما مانند ابراهیم ایمان بیاوریم، چه چیزی را خداوند به حساب ما می‌گذارد؟ _____

رومیان ۴: ۲۲-۲۴ "همان‌گونه که داوود نیز خجسته می‌خواند کسی را که خدا او را بدون اعمال پارسا می‌شمارد، و می‌گوید: "خوشا به حال آنان که خطاییشان آمرزیده شد و گناهانشان پوشانیده گردید. خوشا به حال آن که خداوند گناه وی را به حسابش نگذارد."

۴. رومیان ۴: ۶ را بخوانید. چگونه خداوند پارسایی را به حساب یک فرد می‌گذارد...؟ _____

- الف. بر اساس کارهای او.
- ب. جدا از کارهای او.
- پ. براساس اینکه چقدر او خوب است.

چه اتفاقی می افتد هنگامی که یک مسیحی گناه می کند؟

رومیان ۴: ۶ همانطور که دیوید نعمت انسانی را که خدا عدالت را جدا از کارها به او عطا می کند ، توصیف می کند:

۵. عبرانیان ۱۰: ۱۴ بخوانید. برای چه مدت زمانی ایمانداران در مقابل خداوند کامل می مانند؟

عبرانیان ۱۰: ۱۴ "زیرا با یک قربانی، تقدیس شدگان را تا ابد کامل ساخته است."

۶. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چگونه پارسایی دریافت می شود ...؟

الف. از طریق بدست آوردن آن.

ب. بعنوان یک هدیه.

پ. از طریق کارکردن برای آن.

رومیان ۵: ۱۷ "زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای پارسایی را دریافت کرده اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند."

۷. هدیه چه مفهومی را می رساند؟

۸. برای اعتماد به عیسی بعنوان منجی شما، بایستی شما به او اعتماد کنید تا شما را به کدام مقصد نهایی برساند؟

الف. کلیسا.

ب. بهشت.

پ. آمریکا.

سطح اول درس ۱۲

صداقت و یکپارچگی کلام خداوند

نویسنده: آندرو وُموک

یکپارچگی و بی نقصی کلام خداوند در قدرت، ویژگی و نیز ایمان در آن در باب ۴ کتاب مرقس بسیار عالی بیان شده است. در ظرف یک روز حداقل ده مَثَل تدریس شد. شما می بایستی مرقس باب ۴ را با متی باب ۱۳ و لوقا باب ۸ مقایسه کنید تا به این نتیجه نیز برسید. یکی از چندین مثلهایی که عیسی تعریف کرد، مَثَل برزگری است که بذر می کارد، مرقس ۴: ۲۶ می فرماید: نیز گفت: "پادشاهی خدا مردی را مانند که بر زمین بذر می افشاند." به یاد بیاورید که در آیه ۱۴ همین باب می گوید که بذر کلام خداوند است. در اینجا خداوند به شما فن کشاورزی را آموزش نمی دهد، بلکه او از یک امر طبیعی استفاده کرده تا یک حقیقت روحانی را به تصویر بکشد. آیه ۲۷ می فرماید: "شب و روز، چه او در خواب باشد چه بیدار، دانه سبز می شود و نمو می کند. چگونه؟ نمی داند." حال بنظر من این نکته حائز اهمیت است. این آیه می گوید که این مرد واقعا درک نمی کند. او نمی داند که این چگونه به وقوع می پیوندد.

بعضی از مردم می گویند، "من نمی فهمم شما در مورد چه چیزی حرف می زنید. چطور ممکن است که خواندن کلام خدا مرا تغییر دهد و موجب زنده شدن حیات خداوند در درون من شود؟" من کاملاً این را درک نمی کنم، اما می دانم که این عملی است. همانگونه که درک نمی کنم چطور میتوان یک بذر کوچک ذرت را در زمین قرار داد و بعد یک ساقه کامل ذرت از آن بروید همراه با خوشه های ذرت و پس از آن صد برابر محصول بیاورد. هیچ کس به طور کامل آن را درک نمی کند، اما این عملی است، من به شما می گویم که اینگونه عمل می کند. مطالعه کلام خداوند و اجازه به آن برای شروع به سیراب کردن شما باعث تبدیل و تغییر در رفتار، تجربه ها و دیدگاه های شما می گردد.

در آیه ۲۸ می فرماید: "زیرا زمین به خودی خود بار می‌دهد: نخست ساقه، سپس خوشهٔ سبز و آنگاه خوشهٔ پراز دانه." زمین بوجود آمد تا بذر در آن پرورش یافته، جوانه زده و آن حیات و زندگی در خود را آزاد کند. قلب شما نیز واقعا برای کلام خداوند بوجود آمده است. کلام خداوند برای قرار گرفتن در قلب شما آفریده شده است. صرفاً داشتن یک کتاب مقدس و نگاه داشتن آن در نزدیکی و یا قرار دادن آن روی میز اتاق نشیمنتان، یا حمل نمودن آن با خود، هیچ فضیلت و مزایایی به همراه نمی‌آورد. نیرو و قوت خاصی را در زندگی‌تان آزاد نمی‌کند. شما بایستی کلام را برداشته، آن را یک بذر کرده، و در قلب خود بکارید. وقتی شما این کار را انجام می‌دهید، قلب شما طراحی شده که میوه نوع خود را ثمره دهد. این بطور خودکار تحولی در زندگی و راه و روند جوانب مختلف زندگی شما صورت می‌دهد. در ادامه آیه ۲۸ می‌خوانیم "نخست ساقه، سپس خوشهٔ سبز و آنگاه خوشهٔ پراز دانه." این به ما می‌گوید که مراحل و گام‌هایی در رشد و بلوغ وجود دارد.

همیشه مردم به پیش من می‌آیند و می‌گویند که آنها به خداوند برای انجام یک امر خیلی عالی ایمان دارند، یک امر خداپسندانه که من هم با آنها هم عقیده هستم. اما اگر آنها هرگز کاری براساس ایمانشان انجام نداده‌اند، اگر هرگز یک نفر دیگر را به خداوند مسیح هدایت نکرده باشند، من به شما قول می‌دهم که آنها یک خدمت برنامه‌تلوژیونی و رادیویی در عرض چندین هفته‌ی بعد نیز نخواهند داشت.

شما نیاز دارید که گام به گام پیش بروید. مرحله‌ی برای دریافت از خداوند وجود دارد و این همان چیزی است که این مَثَل به تصویر درآورده است. اول از همه، شما باید شروع کنید، و بعد از آن امید می‌آید، و بعدش ایمان، و بعد از آن میوه یا ثمره را تولید می‌کند. برای رسیدن به پیروزی همیشه گام‌هایی برای برداشتن وجود دارد. هیچکس از صفر به هزار مایل در ساعت یک ضرب و یکباره نمی‌رود. گرچه ممکن است که این تمایلی خداگونه باشد، اما به این ترتیب عملی نیست و نخواهد بود. این آیه نشان می‌دهد که پادشاهی خداوند مانند یک بذر است. کلام در درجه اول نیاز به کاشت در قلب شما را دارد، و رشد و نمو بصورت مرحله به مرحله خواهد آمد: نخست ساقه، سپس خوشهٔ سبز و آنگاه خوشهٔ پراز دانه. آیه بعدی می‌فرماید: "چون دانه برسد، برزگر بی‌درنگ داس را به کار

می‌گیرد، زیرا فصل درو فرا رسیده است." مراحل وجود دارد، اما نهایتاً زمان رسیده شدن (بالغ شدن) و باروری فرا خواهد رسید.

این نکته در آیه ۳۵ آمده است، "آن روز چون غروب فرا رسید، عیسی به شاگردان خود گفت: به آن سوی دریا برویم." عیسی درباره قدرت کلام تمامی روز به آنان آموزش داد، که چگونه این کلام مانند بذر است، و چگونه از طریق این کلام حیات خداوند در زندگی شما جاری می‌شود. او این را از طریق ده مثل متفاوت به آنان تعلیم داد، و اینجا به آنها یک امتحان داد. او به آنها می‌گوید: "بسیار خوب، این کلام از خداوند است - بیایید به طرف دیگر دریا برویم." توجه داشته باشید که او نگفت "بیاید - سوار قایق شویم، وسط دریا رفته و آنجا غرق شویم." بلکه فرمود: "به آن سوی دریا برویم." سپس او سوار قایق شد و به خواب فرو رفت. ماجرا اینطور ادامه پیدا می‌کند که ناگهان تندبادی شدید برخاست. قایق از آب پر شد. لطفاً به خاطر داشته باشید که این یک کشتی تفریحی نبود که شامل طبقاتی باشد و طبقه پایینی نداشت که عیسی در آن خوابیده باشد و خشک بماند. یک قایق کاملاً باز بود و عیسی نیز در خواب بود و همچنان آب به اطراف می‌پاشید. علت اهمیت این موضوع در اینجا است که عیسی می‌دانست که اوضاع چگونه است، اما او هنوز سعی می‌کرد که بخوابد. شاگردان دلخور شدند، به پیش او رفته و گفتند: "استاد، تو را باکی نیست که غرق شویم؟" به عبارت دیگر به او گفتند استاد کاری نکن! یک سطلی دست بگیر و آب را تخلیه کن! پارویی بزن! چرا کمکی نمی‌کنی؟

امروزه بسیاری از اوقات مردم با خداوند درست همین کار را می‌کنند و می‌گویند: "خدایا، چرا کاری نکردی؟" خداوند کاری انجام داده است. او هر چیزی که ما به آن احتیاج داریم را از طریق کفاره (جبران، دیه) خداوند و سرور ما عیسی مسیح فراهم نموده است. او کلام خود را و همه این بذرها را در کلامش به ما داده است. وظیفه ماست که آنها را در قلبهایمان بکاریم. او آیه‌ها را به ما داده است و وظیفه ماست که بذرها را گرفته، در قلبهای خود قرار داده و پرورانده و روی آنها روزانه تعمق نماییم تا زمانی که حیات خودش را در ما آزاد بنماید.

اما شاگردان می‌خواستند عیسی را بیدار کرده و به او بگویند: "چرا شما کاری نمی‌کنی؟" عیسی برخاست، باد و امواج را تویخ کرد (نهیب زد).

آنگاه آرامی حکمفرما شد. سپس بطرف شاگردان رو کرد و گفت: "چرا این چنین ترسانید؟ آیا هنوز ایمان ندارید؟" او نگفت، "ای آقایون، من متاسفم. من می بایستی کاری انجام می دادم." خیر، نقش او این بود که به آنها کلام را بیاموزد و وعده ها را به آنها بدهد، و سهم و نقش آنها بود که کلام را دریافت کرده و وعده ها را باور کنند. خداوند همه چیز را از طریق آمدن عیسی به زمین فراهم کرده است. او تمامی چیزهایی که شما جهت موفقیت در هر بخشی از زندگی لازم دارید به شکل بذر در کلام داده است. تنها کاری که شما نیاز به انجام آن دارید، این است که بذر کلام خداوند را بگیرید و با خواندن کلام آن را در قلب خود بکارید، پیروانید و بر آن تعمق کرده، اندیشیده و بگذارید که در درونتان ریشه بدواند. در هنگام انجام آن، شما قادر به ایستادن و متوقف کردن طوفان ها در زندگیتان خواهید بود.

من باور دارم که بهترین تعلیم خداوند برای شاگردان این درسی بود که عیسی در آن روز به آنها داد وقتی او گفت، "به آن سوی دریا برویم." آنها می توانستند بگویند، که طبق همه ی آنچه که او امروز به ما آموخت، این یک وعده است. ایشان خالق جهان است که به ما گفت بیاید برویم به آنسوی دریا، نه اینکه به نصفه راه برسیم و غرق شویم." آن ها می توانستند این کلام را دریافت کرده و با ایمان مخلوط نموده، و باد و امواج را نهیب زده و آرام کنند. این دقیقا همان چیزی است که عیسی گفت: "چرا ایماننان کم است، چرا شک کردید؟" می دانید چه کار باید انجام دهیم؟ ما نیاز داریم که کلام خداوند را باور کرده و بر طبق آن عمل کنیم.

پرسشهای شاگردسازی

۱. متى ۱۳: ۱۹ را بخوانید. اگر ما کلام خداوند را در قلبمان نکاریم، چه اتفاقی برای آن پیش خواهد آمد؟

متی ۱۳: ۱۹ "هنگامی که کسی کلام پادشاهی آسمان را می شنود اما آن را درک نمی کند، آن شریر می آید و آنچه را در دل او کاشته شده، می رباید. این همان بذری است که در راه کاشته شد."

۲. یوشع ۱: ۸ را بخوانید. چه زمانی ما بایستی کلام خداوند را پرورانده و بر آن تعمق کنیم؟

یوشع ۱: ۸ "این کتاب تورات از دهان تو دور نشود. روز و شب در آن تأمل کن تا مطابق هر آنچه در آن نوشته شده، به دقت عمل نمایی. آنگاه راه خود را فیروز خواهی ساخت و کامیاب خواهی شد."

۳. یوحنا ۶: ۶۳ را بخوانید. براساس این آیه، کلام خداوند است.

یوحنا ۶: ۶۳ "روح است که زنده می کند؛ جسم را فایده ای نیست. سخنانی که من به شما گفتم، روح و حیات است."

۴. متى ۴: ۴ را بخوانید. انسان تنها به نان زنده نیست بلکه به

متی ۴: ۴ "عیسی در پاسخ گفت: "نوشته شده است که: "انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر شود."

۵. افسسیان ۶: ۱۷ را بخوانید. کلام خداوند همانند چه نوع اسلحه ای است؟

افسیان ۶: ۱۷ "کلاه خود نجات را بر سر نهید و شمشیر روح را که کلام خداست، به دست گیرید."

۶. آیا شمشیر قادر به آسیب رساندن به دشمنانش هست؟ _____
۷. رومیان ۸: ۶ را بخوانید. وقتی کلام خدا در زندگیمان جایگاه خود را پیدا می‌کند، ما _____ خواهیم داشت.
- رومیان ۸: ۶ "طرز فکر انسان نفسانی، مرگ است، اما طرز فکری که در حاکمیت روح قرار دارد، حیات و سلامتی است."
۸. دوم قرن‌تیا ۳: ۱۸ را بخوانید. آنچه ما توجه خود را به آن معطوف می‌کنیم همانی است که ما از آن پر می‌شویم. پس چه چیز باید مرکز توجه ما باشد؟ _____
- دوم قرن‌تیا ۳: ۱۸ "همه ما که با چهره بی‌نقاب، جلال خداوند را، چنانکه در آینه‌ای، می‌نگریم، به صورت همان تصویر، از جلال به جلالی فزون‌تر دگرگون می‌شویم؛ و این از خداوند سرچشمه می‌گیرد که روح است."

سطح اول درس ۱۳

تقصیرکار خداوند نیست

نویسنده: آندرو وُملک

امروز میخواهم یکی از مهم‌ترین کارهایی که تاکنون خداوند در زندگی من انجام داده‌است با شما در میان بگذارم. به نظر می‌آید که مردم ناخودآگاه بر این باورند که هر چه بر سرشان می‌آید و اتفاق می‌افتد از جانب خداوند است و براین باورند که او (خداوند) همه چیز را در زندگیشان کنترل می‌کند. علتش براساس این تعریف از خداوند بوده که او بالاترین و والاترین در مقام و قدرتمندترین از همه جهات می‌باشد، و براین مبنا آنها می‌پندارند که خداوند همه چیزهایی را که در زندگی آنان بوقوع می‌پیوندد نیز کنترل می‌کند. حتی آنانی که به عیسی مسیح ایمان نیاورده‌اند نیز بر این باورند. بسیاری از مسیحیان این آموزه را رواج می‌دهند و این باور در زندگی شان ریشه دوانیده است. اما من معتقدم که آنچه آیه‌ها می‌آموزد کاملاً برعکس این است و آموختن آن در این درس حائز اهمیت بسیاری است. یعقوب باب ۱: ۱۳ الی ۱۷ می‌فرماید: "هیچ‌کس چون وسوسه می‌شود، نگوید: خداست که مرا وسوسه می‌کند، زیرا خدا با هیچ بدی وسوسه نمی‌شود، و کسی را نیز وسوسه نمی‌کند. هنگامی که کسی وسوسه می‌شود، هوای نفس خود اوست که او را می‌فریبد و به دام می‌افکند. هوای نفس که آبتن شود، گناه می‌زاید و گناه نیز چون به ثمر رسد، مرگ به بار می‌آورد. برادران عزیز من، فریفته مشوید! هر بخشش نیکو و هر عطای کامل از بالاست، نازل شده از پدر نورها که در او نه تغییری است و نه سایه ناشی از دگرگونی."

این آیه‌ها به سادگی روشن می‌سازند که خداوند نویسنده چیزهای نیکوست. عیسی در یوحنا ۱۰: ۱۰ فرمود: "دزد نمی‌آید جز برای دزدیدن و کشتن و نابود کردن؛ من آمده‌ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره‌مند شوند." اگر نیکو باشد، از خداوندست؛ اگر بد باشد، از شیطان. این ساده‌ترین مطالعه خداشناسی است. دلیل حاد بودن اهمیت

این حقیقت بخاطر این است که در یعقوب ۴: ۷ می فرماید: "پس تسلیم خدا باشید. در برابر ابلیس ایستادگی کنید، که از شما خواهد گریخت." این آیه می فرماید که ما می بایستی تسلیم شده و سلطه و کنترل را به خداوند بدهیم، و در مقابل شیطان مقاومت و ایستادگی نماییم. معنای واژه های "مقاومت و ایستادگی" مبارزه فعالانه علیه ... می باشد.

تازمانی که مردم باور دارند که هر آنچه که در زندگیشان اتفاق می افتد، از جانب خداوند است برای مثال: بیماری، شکست در کسب و کار، از دست دادن شغل، کودکان سرکش و یا طلاق این باور آنها را در یک موضع ساکن و غیرفعال قرار می دهد. اگر آنها واقعاً بر این باورند که خداوند نویسنده این اوضاع و احوال است و او از این موقعیت استفاده کرده تا آنان را تنبیه نموده و یا ادبشان کند و نیز بر این باورند که در صورت هر گونه مقاومت و ایستادگی در مقابل مشکلات زندگیشان آنها علیه خداوند و خواست او می جنگند و برخاسته اند. با این وصف یعقوب ۴: ۷ می فرماید در برابر ابلیس ایستادگی کنید، که از شما خواهد گریخت. شما می بایستی تسلیم اراده خداوند بشوید. این نشان دهنده آن است که چیزهای خاص از جانب خداوند می باشند و چیزهای خاص دیگری از جانب شیطان. در این جهان نیرویی شیطانی وجود دارد و نه همه آنچه که اتفاق می افتد از جانب خداوند است. اگر شما آن را درک نکنید، در پایان شما تسلیم شیطان شده و نهایتاً به او اختیار داده و او را توانمند می کنید.

حال می خواهم قسمتی را از کتاب رومیان بیرون آورده زیرا که اکثر اوقات از آن نابجا استفاده شده است. عملاً در مراسم های تدفینی که حضور داشته ام جایی که شرکت کنندگان درباره خداوند شناختی ندارند، به کلیسا نمی روند و تقریباً هیچ آیه ای از کتاب مقدس نمی شناسند، اما آنها این آیه را می شناسند. رومیان ۸: ۲۸ می فرماید: "می دانیم در حق آنان که خدا را دوست می دارند و بر طبق اراده او فرا خوانده شده اند، همه چیزها با هم برای خیریت درکار است." این آیه اینچنین تفسیر شده است که هر گونه اتفاقی در زندگی شما می افتد، خداوند دست اندرکارست و او به گونه هایی جهت خیریت آن را بکار می بندد. عملاً در مراسم خاکسپاری دختر و پسر جوانی شرکت داشتم که آنها مواد مخدر و مشروب الکلی را مخلوط و استفاده کرده و سپس سوار اتومبیل شده و با سرعت

بسیار زیاد در یک جاده لیز شروع به راندن اتومبیل نمودند، اتومبیل روی جاده لغزیده و به گوشه ای از جاده به دکل مخابرات شدت اصابت کرده و در نتیجه ی آن، هردو جابجا کشته شدند. واعظ مراسم این آیه را نقل قول کرد که "می دانیم همه چیزها با هم برای خیریت در کار است." و گفت که خداوند حتما هدفی از انجام این کار داشته است!! خداوند این دو نوجوان را نکشت، از طرفی، نمی توان گفت که حتی شیطان این کار را انجام داد. این خود دو نوجوان بودند. من یقین دارم که شیطان آنان را فریب داده تا بر علیه اصول تربیت پدر و مادر خود و دیگران که به آنان یاد داده بودند برخاسته و سرپیچی کنند و در نهایت تصمیم و انتخاب خود آنها بود. آنها بودند که مواد مخدر و الکل مصرف کردند، آنها بودند که با اتومبیل به دکل مخابرات اصابت کردند. این امری بود طبیعی و عامل و منبع آن خداوند نبود.

حال مفهوم این که می گوید: "همه چیزها با هم برای خیریت در کار است چیست؟" اول از همه، این آیه نگفته که ما می دانیم که همه چیز از جانب خداوند می آید و برای خیریت ما با هم در کارند. می گوید که همه چیز برای خیریت درکارند اما با گذاشتن یک لازمه و شرط: "می دانیم در حق آنان که خدا را دوست می دارند." این آیه برای کسی که خداوند را محبت (دوست) ندارد کار نمی کند. این آنقدر واضح است که نیازی به گفتن ندارد، اما عجیب است که چگونه مردم این آیه را برای مواردی مانند این نوجوانان که با مصرف مواد مخدر و مشروبات الکلی در قیام و شورش کامل علیه خداوند و اصول او بودند بکار می بندند. این آیه می گوید که تنها برای کسانی که خداوند را دوست دارند و برای کسانی که مطابق با اراده او فراخوانده شده اند، عمل می کند.

در اول یوحنا ۸:۳ می فرماید: "از همین رو پسر خدا ظهور کرد تا کارهای ابلیس را باطل سازد." خداوند به خود جسم گرفت جهت نابود کردن کار شیطان. این بود اراده (هدف) او، و فقط آن زمان انجام پذیر است و با هم برای خیریت در کارند، برای کسانی که او را دوست و محبت داشته باشند و طبق اراده او خوانده شده اند؛ یعنی آنانی که این اراده خدا را بکار می بندند و رفتار می کنند، مقابل شیطان ایستادگی کرده و در پی نابود کردن کارهای او می باشند. آنهایی که در برابر شیطان مقاومت کرده و برای خداوند زندگی می کنند آنها می توانند بگویند که بدون توجه

به کاری که شیطان در زندگی آنان انجام می‌دهد، خداوند می‌تواند آن را برگردانده و جهت خیریت استفاده کند.

ما باید شروع به درک این مطلب کنیم که خداوند در زندگی ما همه چیز را تحت فرمانروایی نگرفته و کنترل نمی‌کند.

در دنیا دشمنی وجود دارد که می‌آید که بکشد، بدزد و هلاک کند، اما عیسی آمده‌است تا به ما حیات ببخشد. ما بایستی حیات را انتخاب کنیم و عمداً و مصمم تشخیص دهیم که خداوند برای تمامی آنچه در زندگی ما وارد می‌شود تقصیرکار نیست.

اگر خداوند موجودی جسمانی بود که آن کارهایی را که به او نسبت می‌دهند، مانند سرطان، معلولیت اعضای بدن، افسردگی، غم‌واندوه و عزاداری را وارد زندگی انسانها می‌کرد، من به شما اطمینان می‌دهم که دولتی روی کره خاکی وجود نداشت که او را دستگیر نکرده و به زندان نینداخته و سعی در متوقف کردن او ننماید. با این حال ما فکر می‌کنیم خدا، که بسیار بیشتر بخشنده‌تر از هر کسی است که ما در زندگی مان ملاقات کرده یا تصور کرده ایم، هنوز هم انسانها را ضربه زده و این دست کارها را انجام می‌دهد. در دنیا بعضی چیزها هستند که عوامل حملات شیطان و عوامل او بوده و بعضی دیگر عوامل طبیعی دارند، و نه تمامی بلاها از سوی خداوند مقدر شده است. بعضی از شرکتهای بیمه در بیمه نامه‌های خود می‌نویسند "اعمال خداوند، مانند زلزله و بیماریهای مسری و کشنده." نخیر، خداوند نویسنده تمام این چیزها نیست.

پرسشهای شاگردسازی

۱. یعقوب ۱: ۳۱ را بخوانید. آیا خداوند ما را با بدی آزمایش می‌کند؟ _____

یعقوب ۱: ۱۳ "هیچ کس چون وسوسه می‌شود، نگوید: "خداست که مرا وسوسه می‌کند، زیرا خدا با هیچ بدی وسوسه نمی‌شود، و کسی را نیز وسوسه نمی‌کند."

۲. یعقوب ۱: ۱۷ را بخوانید. بخشش های نیکو از کجا می‌آید؟ _____

یعقوب ۱: ۱۷ "هر بخشش نیکو و هر عطای کامل از بالاست، نازل شده از پدر نورها که در او نه تغییری است و نه سایه ناشی از دگرگونی."

۳. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. دزد کیست؟ _____

یوحنا ۱۰: ۱۰ "دزد نمی‌آید جز برای دزدیدن و کشتن و نابود کردن؛ من آمده‌ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره‌مند شوند."

۴. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. هدف این دزد چیست؟ _____

۵. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. هدف عیسی مسیح چیست؟ _____

۶. یعقوب ۴: ۷ را بخوانید. نتیجه تسلیم شدن به خداوند و مقاومت در برابر شیطان چیست؟ _____

یعقوب ۴: ۷ "پس تسلیم خدا باشید. در برابر ابلیس ایستادگی کنید، که از شما خواهد گریخت."

۷. رومیان ۸: ۲۸ را بخوانید. آیا این آیه می‌گوید که همه چیز از جانب

خداوند است؟

رومیان ۸: ۲۸ "می‌دانیم در حق آنان که خدا را دوست می‌دارند و بر طبق اراده او فرا خوانده شده‌اند، همه چیزها با هم برای خیریت در کار است."

۸. اعمال رسولان ۱۰: ۳۸ را بخوانید. آیا بیماری از جانب خداوند است؟

اعمال رسولان ۱۰: ۳۸ "و چگونه خدا عیسای ناصری را با روح القدس و قدرت مسح کرد، به گونه‌ای که همه جا می‌گشت و کارهای نیکو می‌کرد و همه آنان را که زیر ستم ابلیس بودند، شفا می‌داد، از آن رو که خدا با او بود."

۹. اول یوحنا ۳: ۸ را بخوانید. هدف پسر خداوند از ظهور چه بود؟

اول یوحنا ۳: ۸ "آن که در گناه زندگی می‌کند از ابلیس است، زیرا ابلیس از همان آغاز گناه کرده و می‌کند. از همین رو پسر خدا ظهور کرد تا کارهای ابلیس را باطل سازد."

سطح اول درس ۱۴

زندگی سرشار از روح و قدرت آن

نویسنده: دان کرو

مرقس ۱۶: ۱۵-۱۶ به عنوان مأموریت بزرگ معروف است. عیسی به شاگردانش فرمود: "به سرتاسر جهان بروید و خبر خوش را به همهٔ خلایق موعظه کنید. هر که ایمان آورد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت. اما هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد." در اعمال رسولان باب ۸ آیه ۵ و ۲۱، می بینیم که این مأموریت چگونه در موعظه فیلیپس در سامره به مرحله عمل در می آید. "فیلیپس نیز به یکی از شهرهای سامره رفت و مسیح را به مردم آنجا اعلام کرد ... اما چون به بشارت فیلیپس دربارهٔ پادشاهی خدا و نام عیسی مسیح ایمان آوردند، همگی، مرد و زن، تعمید یافتند."

سوالی که در اینجا پیش می آید این است که آیا مردم سامره مطابق مرقس ۱۶: ۱۵-۱۶ مسیحی شدند؟ بله، فیلیپس به شهر سامره رفت، بشارت عیسی مسیح را داد و بوسیله ایمان در مسیح، آنها چه مرد و چه زن هر دو تعمید گرفتند. براساس مأموریت بزرگ، می توان گفت که اینجا مردم نجات را دریافت نمودند، اما آیا آنها تعمید روح القدس را نیز دریافت کرده بودند؟

کتاب مقدس درباره تعمید در آب یحیی سخن می گوید، اما فقط عیسی مسیح بود که می توانست با روح القدس تعمید دهد. براساس آیه های کتاب مقدس، مردم ایمان آوردند، نجات یافتند، و تعمید آب گرفتند، اما آنها تعمید روح القدس را هرگز دریافت نکرده بودند. اعمال رسولان ۸: ۱۴-۱۷ می فرماید: "چون رسولان در اورشلیم آگاه شدند که سامریان کلام خدا را پذیرفته اند، پطرس و یوحنا را نزد آنان فرستادند. آن دو به سامره آمده، برای ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، زیرا هنوز بر هیچ یک از ایشان نازل نشده بود، بلکه تنها به نام عیسی خداوند تعمید یافته بودند و بس. پس پطرس و یوحنا دستهای خود را بر آنان

نهادند و ایشان روح القدس را یافتند."

در این آیه ها به وضوح می توانیم ببینیم که تنها بخاطر اینکه یک فرد ایمان آورده، تعمید آب گرفته و نجات یافته است به این معنا نیست که تعمید روح القدس را نیز دریافت کرده است و روح القدس وارد زندگانی آنان شده است. در یوحنا ۲۲:۲۰ می بینیم که روح القدس شاگردان را تجدید حیات داد؛ اما در روز پنطیکاست بود که آنها با روح القدس تعمید یافته و توسط خداوند توانمند (و صاحب اختیار) گشتند. یک تفاوتی هست بین دریافت حیات روح القدس هنگام نجات و تعمید روح القدس زمانی که او بر شخص فرو می ریزد. اینجا یک تعمید در روح القدس بر آن اشخاصی که روح القدس بر آنان فرو می ریزد انجام می پذیرد و آنها را قادر و توانمند می سازد. حتی اگر یک فرد نجات یافته باشد، به این مفهوم نیست که او در روح القدس تعمید یافته است.

در اعمال رسولان ۱۹: ۱-۲ می فرماید: "و اما هنگامی که آپولس در قُرْنُتُس بود، پولس پس از گذر از نواحی مرتفع مرکزی، به اِفُسُس رسید. در آنجا شاگردانی چند یافت و از ایشان پرسید: "آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟" گفتند: "ما حتی نشنیده ایم که روح القدس هست." پولس پرسید: "آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را دریافت کردید؟" آنها جواب دادند: "ما درباره روح القدس چیزی نمی دانیم." پولس به ایشان گفت: "اگر تعمید روح القدس را نگرفتید وقتی ایمان آوردید، چه تعمیدی گرفتید؟" گفتند: "ما غسل تعمید یحیی را گرفتیم." به عقیده من پولس توضیحات کاملتری درباره عیسی که آن مسیح موعود می باشد به آنها داده، از آن پس این ایمانداران از طریق تعمید آب خود را با عیسی یکی دانستند. در آیات ۶-۷ می فرماید: "و هنگامی که پولس دست بر آنان نهاد، روح القدس بر ایشان آمد، به گونه ای که به زبانهای غیر سخن گفتند و نبوّت کردند. آن مردان، جملگی حدود دوازده تن بودند."

با وصف اینکه اینان شاگردانی بودند که به آمدن مسیح کاملاً ایمان داشتند، آنها تعمید روح القدس را نداشتند. یک شخص می تواند بدون دریافت تعمید روح القدس تولد تازه (دوباره) را داشته باشد و در آب تعمید گرفته باشد. تعمید در روح القدس تجربه ای جداگانه و متمایز از ایمان آوری است.

اگرچه من می‌توانم یک شخص را در آب تعمید دهم، من نمی‌توانم آنها را در روح القدس تعمید دهم؛ تنها عیسی می‌تواند این کار را انجام دهد. اگر شما هرگز از عیسی نخواستید که شما را با روح القدس تعمید دهد، چرا هم اکنون از او درخواست نمی‌کنید؟ لوقا ۱۱: ۱۳ می‌فرماید: "حال اگر شما با همه بدسیرتی‌تان می‌دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود." چرا امروز از او درخواست نمی‌کنید؟

پرسشهای شاگردسازی

۱. مرقس ۶:۶۱ و همچنین اعمال رسولان ۸: ۵ و ۲۱ را بخوانید. آیا افرادی که در اعمال رسولان ۸: ۲۱ درباره آنها سخن گفته شده، مسیحی شدند؟

مرقس ۱۶:۱۶ "هر که ایمان آورد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت. اما هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد."

اعمال ۸: ۵ "فیلیپس نیز به یکی از شهرهای سامره رفت و مسیح را به مردم آنجا اعلام کرد."

اعمال ۸: ۱۲ "اما چون به بشارت فیلیپس درباره پادشاهی خدا و نام عیسی مسیح ایمان آوردند، همگی، مرد و زن، تعمید یافتند."

۲. اعمال ۸: ۱۴ تا ۱۶ را بخوانید. آیا این افراد تعمید در روح را دریافت کرده بودند؟

اعمال ۸: ۱۴-۱۶ "چون رسولان در اورشلیم آگاه شدند که سامریان کلام خدا را پذیرفته‌اند، پطرس و یوحنا را نزد آنان فرستادند. آن دو به سامره آمده، برای ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، زیرا هنوز بر هیچ‌یک از ایشان نازل نشده بود، بلکه تنها به نام عیسی خداوند تعمید یافته بودند و بس."

۳. اعمال ۱۹: ۱-۵ را بخوانید. آیا این افراد ایماندارند؟

اعمال ۱۹: ۱-۵ "و اما هنگامی که آپولس در قرنتس بود، پولس پس از گذر از نواحی مرتفع مرکزی، به افسس رسید. در آنجا شاگردانی چند یافت و از ایشان پرسید: آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟ گفتند: ما حتی نشنیده‌ایم که روح القدس هست. به ایشان گفت: پس چه تعمیدی یافتید؟ گفتند: "تعمید یحیی. پولس گفت: تعمید یحیی، تعمید توبه بود. او به قوم می‌گفت به آن که پس از او می‌آمد ایمان بیاورند، یعنی به عیسی. چون این را شنیدند، در نام

خداوند عیسی تعمید گرفتند."

۴. اعمال ۱۹: ۶-۷ را بخوانید. آیا این افراد در روح تعمید یافته بودند؟ _____

اعمال ۱۹: ۶-۷ "و هنگامی که پولس دست بر آنان نهاد، روح القدس بر ایشان آمد، به گونه‌ای که به زبانهای غیر سخن گفتند و نبوت کردند. آن مردان، جملگی حدود دوازده تن بودند.

۵. لوقا ۱۱: ۱۳ را بخوانید. برای دریافت روح القدس نیاز به انجام چه کاری داریم؟ _____

لوقا ۱۱: ۱۳ "حال اگر شما با همه بدسیرتی‌تان می‌دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود."

۶. اول قرنتیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، در حال انجام چه کاریست؟ _____

اول قرنتیان ۱۴: ۲ "زیرا آن که به زبان غیر سخن می‌گوید، نه با انسانها بلکه با خدا سخن می‌گوید. زیرا هیچ کس سخنش را درک نمی‌کند؛ او به واسطه روح، رازها را بیان می‌کند."

۷. اول قرنتیان ۱۴: ۱۴ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، در حال انجام چه کاریست؟ _____

اول قرنتیان ۱۴: ۱۴ "زیرا اگر من به زبان غیر دعا کنم، روحم دعا می‌کند، اما عقلم بهره‌ای نمی‌برد."

۸. اول قرنتیان ۱۴: ۱۶-۱۷ را بخوانید، وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، در حال انجام چه کاریست؟ _____

اول قرن‌تین ۱۴: ۱۶-۱۷ "در غیر این صورت، اگر تو در روح به شکرگزاری مشغول باشی، چگونه کسی که زبانت را نمی‌فهمد به شکرگزاری تو آمین بگوید؟ چرا که نمی‌داند چه می‌گویی! زیرا تو برستی نیکو شکر می‌کنی، اما شکر تو باعث بنای دیگری نمی‌شود."

۹. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، آیا روح القدس سخن می‌گوید یا خود آن شخص؟

اعمال ۲: ۴ "سپس همه از روح القدس پُر گشتند و آن‌گونه که روح بدیشان قدرت تکلم می‌بخشید، به زبانهای دیگر سخن گفتن آغاز کردند."

۱۰. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. چه کسی قدرت تکلم به شخص می‌بخشد؟

سطح اول درس ۱۵

چگونه روح القدس را دریافت کنیم

نویسنده: دان کرو

امروز درباره چگونگی دریافت روح القدس سخن خواهیم گفت. اعمال رسولان ۱۰: ۱ می فرماید: "در قیصریه مردی بود، کرنلیوس نام، از فرماندهان هنگ رومی موسوم به هنگ ایتالیایی." این یک درجه نظامی بود، احتمالاً سرفرمانده بر یک هنگ و دسته نظامی. در ادامه آیه ۲ می خوانیم: "او و اهل خانه اش همگی پرهیزگار و خداترس بودند. کرنلیوس سخاوتمندانه به مستمندان صدقه می داد و پیوسته به درگاه خدا دعا می کرد." او عادل بود، کارهایی را انجام می داد که درست بودند، از خداوند ترس توأم با احترام داشت، به مردم نیازمند کمکهای مالی بسیار می کرد، و انجیل می گوید که او همواره با خداوند در راز و نیاز و دعا بود. اما بعد خواهیم دید، و خیلی تعجب آور خواهد بود، با اینکه او کارهای درستی انجام می داد، با اینکه یک ترس توأم با احترام به خداوند داشت و یک زندگی در راز و نیاز و دعا با خداوند داشت، او فاقد یک رابطه شخصی با خداوند از راه عیسی مسیح بود.

در دنباله آیه های ۳ تا ۶ می فرماید: "روزی حوالی ساعت نهم [حدود ساعت سه بعد از ظهر] از روز آشکارا در رؤیا دید که فرشته خدا نزدش آمد و گفت: ای کرنلیوس! کرنلیوس با وحشت به او چشم دوخت و پاسخ داد: بله، سرورم! فرشته گفت: دعاها و صدقه های تو چون هدیه یادگاری به پیشگاه خدا برآمده است. اکنون کسانی به یافا بفرست تا شمعون معروف به پطرس را بدین جا بیاورند. او نزد دباغی شمعون نام که کنار دریا منزل دارد، میهمان است."

این مرد، اگرچه خدا ترس بود، کارهای درست را انجام می داد، و زندگی اش در حضور خدا همواره در دعا بود، به او فرشته ای فرستاده شد تا شمعون پطرس را بجوید تا به او بگوید که او چه باید انجام دهد. در

اعمال ۳۴:۱۰ می بینیم که پطرس دقیقاً چه دستوراتی را دریافت کرد تا به او بگوید: "پیامبران جملگی درباره او (عیسی مسیح) شهادت می دهند که هر که بدو ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت." آیا این تعجب آور نیست؟ این مرد که تمامی این اعمال صالح را در حساب خود انداخته بود با خداوند یک رابطه شخصی از راه شخص عیسی مسیح نداشت. خداوند فرمود، "کارهایی که تو انجام می دهی عالی است، آن‌ها فوق العاده هستند، و همیشه آن‌ها را به یاد خواهم داشت، اما من به تو می گویم که چه خواهم کرد. من یک فرشته فرستاده ام تا به شما بگوید که بدنبال مردی به نام پطرس بروید و او (پطرس) به شما خواهد گفت که چه باید بکنید. در اعمال رسولان ۴۳:۱۰ وقتی پطرس به منزل کرنلیوس آمد گفت "که هر که بدو (عیسی مسیح) ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت."

حال ببیند که در اینجا چه اتفاقی افتاد: "پطرس هنوز سخن می گفت که روح القدس بر همه آنان که پیام را می شنیدند، نازل شد." (اعمال ۴۴:۱۰). کرنلیوس در حال دریافت بود وقتی که درباره ایمان به مسیح شنید، و اعتماد و ایمانش را بر مسیح برای پاک شدن گناهان خود گذارد. به محض انجام این کار، روح القدس بر او و تمام اهالی خانه اش ریخته شد. در آیه ۴۵ می فرماید: "شماری از ایمانداران یهودی نژاد که همراه پطرس آمده بودند، چون دیدند روح القدس حتی بر غیریهودیان نیز فرو ریخته است، در حیرت افتادند." آنها از کجا به آن پی بردند؟ "زیرا شنیدند که ایشان به زبانهای غیر سخن می گویند و خدا را می ستایند" (آیه ۴۶).

هر دفعه ای که روح القدس در عهد جدید بر فردی می ریزد، عطائی از روح القدس آشکار می شود و شهادت می دهد که او پری روح القدس را دریافت کرده است. در عهد جدید کتاب مقدس، آنها به زبانها سخن گفته و یا به نبوت می پرداختند. یک روز عصر در یک مزرعه ای واقع در دالاس، تگزاس به روی زانو رفته و گفتم، "خدایا، من درباره سخن به زبان ها و تعمید در روح القدس که دیگران از آن صحبت می کنند چیزی نمی دانم، اما اگر راهی وجود دارد که بتوانم تو را بستایم، راهی که بتوانم تو را جلال دهم، راهی که بتوانم ورای زبان مادری بروم، آن را می خواهم." آنجا من شروع به پرستیدن خداوند نمودم، و در حین انجام آن، روح القدس یک زبان به من داد، قدرت تکلمی که نشناخته و نیاموخته بودم. کلام

خداوند در اعمال ۴:۲ می فرماید: "سپس همه از روح القدس پُر گشتند و آن گونه که روح بدیشان قدرت تکلم می بخشید، به زبانهای دیگر سخن گفتن آغاز کردند." چه کسانی به زبانها سخن گفتند؟ خود آنها. چه کسی قدرت تکلم بخشید؟ روح القدس.

در لوقا ۱۱: ۱۳ می فرماید: "حال اگر شما با همه بدسیرتی تان می دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود!" حال تنها یک کار باید انجام دهید و درخواست کنید، باور کنید که دریافت نموده، خود را به خداوند تسلیم کرده، شروع به پرستش او نمایید، او قدرت تکلم به پرستش و ستایش خود به زبانی که شما هیچگاه آن را نیاموخته اید را به شما خواهد داد.

پرسشهای شاگردسازی

۱. چه عبارتهایی را انجیل برای نجات استفاده می کند؟ شرح دهید. _____

یوحنا ۳: ۳ "عیسی در پاسخ گفت: "آمین، آمین، به تو می گویم، تا کسی از نو زاده نشود، نمی تواند پادشاهی خدا را ببیند."

اعمال ۳: ۱۹ "پس توبه کنید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و ایام تجدید قوا از حضور خداوند برایتان فرا رسد"

مرقس ۱۶: ۱۶ "هر که ایمان آورد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت. اما هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد."

کولسیان ۲: ۱۳ "آن زمان که در گناهان و حالت ختنه نشده نفس خود مرده بودید، خدا شما را با مسیح زنده کرد. او همه گناهان ما را آمرزید."

رومیان ۸: ۹ "اما شما نه در حاکمیت نفس، بلکه در حاکمیت روح قرار دارید، البته اگر روح خدا در شما ساکن باشد. و اگر کسی روح مسیح را نداشته باشد، او از آن مسیح نیست."

متی ۲۵: ۴۶ "پس آنان به مجازات جاودان داخل خواهند شد، اما پارسایان به حیات جاودان."

۲. اعمال ۱۱: ۱۵ را بخوانید. این آیه، تجربه تعمید روح القدس را چگونه توصیف می کند؟ _____

اعمال ۱۱: ۱۵ "چون سخن آغاز کردم، روح القدس بر آنها نازل شد،

درست همان گونه که نخست بر ما نازل شده بود."

۳. شاگردان عیسی روح القدس را دریافت کردند (یوحنا ۲۰: ۲۲)، ولی در واقع چند روز بعد تعمید روح القدس را دریافت کردند (اعمال ۲: ۱-۴). به این آیه ها نگاه کنید و این وقایع را با یکدیگر مقایسه کنید. (یوحنا ۲۰: ۲۲ و اعمال ۲: ۱-۴)

یوحنا ۲۰: ۲۲ "چون این را گفت، دمید و فرمود: "روح القدس را بیا بید."

اعمال ۲: ۱-۴ "چون روز پنتیکاست فرا رسید، همه یکدل در یک جا جمع بودند که ناگاه صدایی همچون صدای وزش تندبادی از آسمان آمد و خانه ای را که در آن نشسته بودند، به تمامی پر کرد. آنگاه، زبانه هایی دیدند همچون زبانه های آتش که تقسیم شد و بر هر یک از ایشان قرار گرفت. سپس همه از روح القدس پرگشتند و آن گونه که روح بدیشان قدرت تکلم می بخشید، به زبانهای دیگر سخن گفتن آغاز کردند."

۴. اعمال ۱: ۸ را بخوانید. منظور از گرفتن تعمید با روح القدس چه می باشد؟

اعمال ۱: ۸ "اما چون روح القدس بر شما آید، قدرت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا دورترین نقاط جهان."

۵. اعمال ۲: ۳۸-۳۹ و اول قرنطیان ۱: ۷ را بخوانید. آیا تعمید روح القدس برای امروز ماست؟

اعمال ۲: ۳۸-۳۹ "پطرس بدیشان گفت: "توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید گیرید

که عطای روح القدس را خواهید یافت. زیرا این وعده برای شما و فرزندان و همه کسانی است که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را فرا خواند.

اول قرنیتان ۱: ۷ "به گونه ای که شما از هیچ عطایی بی نصیب نیستید، در همان حال که مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح را انتظار می کشید."

۶. لوقا ۱۱: ۱۳ را بخوانید. اگر هنوز تعمید روح القدس را دریافت نکرده اید، هم اکنون چه باید انجام دهید؟

لوقا ۱۱: ۱۳ "حال اگر شما با همه بدسیرتی تان می دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود."

۷. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. آیا از خداوند درخواست خواهید کرد، دریافت خواهید کرد، سخن خواهید گفت، و او را پرستش خواهید کرد به زبانهای دعا که او به شما می دهد؟

اعمال ۲: ۴ "سپس همه از روح القدس پُر گشتند و آن گونه که روح بدیشان قدرت تکلم می بخشید، به زبانهای دیگر سخن گفتن آغاز کردند."

سطح اول درس ۱۶

بهره های سخن به زبانها

نویسنده: آندرو وُملک

یکی از اتفاقاتی که هنگام آمدن تعمید روح القدس برای اولین بار رخ داد، سخن گفتن مردمی که در آنجا حضور داشتند به زبانها بود. اعمال رسولان ۲: ۴ می فرماید که در روز پنتیکاست، آنها باروح پر شده و همچنان که روح القدس به آنها قدرت تکلم داد آنها به زبانهای دیگر سخن گفتند. همواره در سراسر کتاب اعمال رسولان، حضور خداوند در هنگام دریافت روح القدس توسط مردم کاملاً مشهود و هویدا بود.

البته، بسیار بیش از فقط سخن گفتن به زبانها درباره روح القدس دانستنی وجود دارد، اما این یکی از مهمترین نشانه های پری روح القدس است. در اول قرنهای ۱۴: ۱۳ - ۱۴ می فرماید: "از این رو، آن که به زبان غیر سخن می گوید باید دعا کند تا گفتار خود را ترجمه نماید. زیرا اگر من به زبان غیر دعا کنم، روحم دعا می کند، اما عقلم بهره ای نمی برد." وقتی به زبانها دعا می کنید، روح درون شما دعا می کند. زمانی که به زبان سخن می گوئید، برای ترجمه آن نیز دعا کنید تا درک و فهم شما از آن پربار و پرثمره شود.

من تجربه شخصی خود را بعنوان شهادت اعلام می کنم که پس از دریافت تعمید روح القدس و آغاز نمودن به سخن گفتن زبانها، زندگی من بطرز شگرفی تبدیل شد. من باور دارم زمانی که تولد تازه یافتم، مسیح آمد تا درون من ساکن شود و او تمامی چیزها را در من قرار داد، ولی زمانی که روح القدس بر من ریخته شد، شروع به آشکار شدن به من و دیگران نمود. اینجا دو اتفاق برای من پیش آمد. در سال اول که به زبانها دعا کردم، فکرم به من گفت این دیوانگی است و تمام کاری که می کردم هدر دادن وقتم بود. برای سخن گفتن به زبانها ایمان قوی نیاز بود، به همین دلیل است که در یهودا ۲۰ می فرماید: "اما شما ای عزیزان، خویشتن را بر

ایمان بس مقدّس خود بنا کنید و در روح القدس دعا نمایید." این شما را از قلمرو طبیعی فکری و دلیل و برهان آوری بیرون آورده و وارد یک قلمرو فوق طبیعی و خارق العاده ی باور و ایمان می سازد.

تجربه بعدی که داشتم این بود که وقتی به زبانها دعا می کردم، کسانی را که سال ها به آنها فکر نکرده بودم به یاد می آوردم. برای آنها شروع به دعا می کردم، و در ظرف یک یا دو روز، آنها با من تماس می گرفتند و من درباره رویدادهایی معجزه آسا که برای آنها بوقوع پیوسته بود مطلع می شدم. مواردی چون این، چندین بار برایم پیش آمد و من بالاخره شروع به گذاشتن این موارد کنار یکدیگر کردم، متوجه شدم که هنگامی که به زبانها دعا می کنم، با حکمت و تدبیری دعا می کنم که بسیار فراتر از توانایی فکری ام می رود. روح من که تمامی چیزها را می دانست و اندیشه و طرز فکر مسیح را داشت برای مردم به گونه ای دعا می کرد که من هرگز قادر به انجام آن با درک جسمانی خویش نبودم.

یک روز در حال دعا به زبانها بودم. همانطوری که قبلا گفتم برای دعا به زبانها من بایستی در ایمان می ماندم. و در این حین با چندی از این قبیل افکار در جنگ بودم، "بهترینیست که تو به زبان مادریت صحبت کنی و کاری مثبت انجام دهی به جای اینکه این کلمات نامفهوم را به زبان آوری؟" من می بایستی این افکار را سرجای خود می نشاندم و آنها را پس می زدم، بنابراین همچنان به دعا کردن ادامه دادم. مردی که من بمدت چهار سال او را ندیده بودم در خانه مرا را زد. او وارد شد، و بدون گفتن سلام یا چیز دیگری، بررروی صندلی نشست و شروع به گریه کردن کرد و آنچه در قلبش بود را بیرون ریخت زیرا مشکلات فراوانی را داشت. من آنجا نشسته و در این فکر بودم، پسر، بایستی به زبان مادری دعا می کردم. فکر بعدی من این بود، چگونه میتوانستم بدانم که چه دعا کنم وقتی چهار سال است که او را ندیده ام؟ تا اینکه بالاخره، متوجه شدم که من برای او دعا کرده ام، خداوند مرا آماده کرده بود. من به طریقی در حال شفاعت و واسطه برای او بودم و اگر با درک انسانی دعا می کردم توانایی آن را به هیچ وجه نمی داشتم. ناگهان، مکاشفه ای بر من آمد و به او گفتم: "من می توانم به شما بگویم مشکل چیست." من داستان اتفاقاتی که برای او پیش آمده را توضیح داده و به او جواب و راه حل مورد نیازش را نیز دادم.

شما این را نیز باید بدانید که در زمان اتفاق این خاطره من هنوز در کلیسای محلی بودم. این مرد نمی دانست که برای من چه اتفاقی افتاده و خود من هم مطمئن نبودم. این تجربه هر دو ما را ترسانید. اما آن ظهور قدرت خداوند بود، خداوند بطور فوق طبیعی از آن استفاده نمود. مفهومش از این قرارست: زمانی که شما به زبانها دعا می کنید، این روح شماست که دعا می کند. روح شما از خداوند تولد تازه داشته، فکر و اندیشه مسیح را دارد، و کاملاً می داند که چه کند. روح شما مسیحی (قدرت خداوند) از جانب خداوند را دارد و در نتیجه شما تمامی چیزها را می دانید و هیچ محدودیتی در روح شما وجود ندارد. اگر شما در زندگیتان در قدرت و مکاشفه روح قدم بردارید، زندگی جسمانی و روحانی شما متحول می شود. یکی از راهها و روشهای انجام آن، اگرچه تنها راه و روش نمی باشد، آغاز به سخن گفتن به زبانهاست. بپذیرید و باور داشته باشید که وقتی شما این را انجام می دهید، شما خود را در عالیتین ایمان مقدس خود بنا ساخته اید، در اینکه روح شما حکمت و تدبیر پنهان خداوند را در دعا می خواهد و مکاشفه کامل خداوند بطرف شما می آید. سپس براساس اول قرنیتان ۱۴: ۱۳، دعا کنید تا بتوانید ترجمه و مفهومش را نیز دریافت کنید. این به آن معنا نیست که شما از دعا به زبانها باز ایستید و به زبان مادری خود ترجمه آن را بیان کنید، بلکه این فقط به آن معناست که درک و فهم شما بارور شود و ثمره آورد.

اگر شما به زبانها در مراسم یک کلیسا پیامی بدهید، شما باید توقف کنید تا تفسیر و ترجمه آن را نیز بگویید. زمانی که در تنهایی خود دعا می کنید، کاری که من می کنم این است که به زبانها دعا میکنم و اطمینان دارم که خداوند به من مکاشفه اش را همزمان می دهد. گاهی اوقات رفتارم به خودی خود تغییر می کند. کلام خاصی را ندارم اما ناگهان وضعیت را به روشنی و وضوح می بینم و دیدگاههای متفاوتی می گیرم. امکان دارد تا گرفتن یک مکاشفه بطور کامل یک هفته ای زمان ببرد، اما ایمان دارم زمان در دعا به زبان ها گذشته است و ترجمه ای که می کنم بخش از آن است.

سخن گفتن به زبانها به دلایل بسیار زیادی حائز اهمیت است، قطعاً چیزی بیش از اثبات اینکه شما روح القدس را دریافت کرده اید. این بایستی قسمتی از زندگی روزانه باشد. این روشی است جهت برقراری

گفت و شنود و رابطه ای مستقیم از قلب شما با خدای پدر، که مغز شما را با تمامی شک و تردیدها و ترسهایش کاملاً دور می زند. شما را در مقدسترین ایمان خود بنا و پایدار ساخته و حکمت نهفته خداوند را در شما آزاد می نماید. من دعا می کنم که همگی شما به جاری شدن سخن گفتن به زبانها توانا شده، ایمان خود را آزاد نموده و بهره کامل سخن گفتن به زبانها را دریافت نمایید.

پرسشهای شاگردسازی

۱. یهودا ۱: ۲۰ را بخوانید. چه بهره بزرگی را در دعا کردن در روح القدس دریافت می کنیم؟

یهودا ۱: ۲۰ "اما شما ای عزیزان، خویشان را بر ایمان بس مقدس خود بنا کنید و در روح القدس دعا نمایید."

۲. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. چند نفر با روح القدس پر شدند؟

اعمال ۲: ۴ "سپس همه از روح القدس پُر گشتند و آن گونه که روح بدیشان قدرت تکلم می بخشید، به زبانهای دیگر سخن گفتن آغاز کردند."

۳. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. آنها پس از پر شدن از روح چه کردند؟

۴. اول قرنطیان ۱۴: ۱۴ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، کدام قسمت شما در حال دعاست؟

اول قرنطیان ۱۴: ۱۴ "زیرا اگر من به زبان غیر دعا کنم، روحم دعا می کند، اما عقلم بهره ای نمی برد."

۵. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، با چه کسی سخن می گوید؟

اول قرنطیان ۱۴: ۲ "زیرا آن که به زبان غیر سخن می گوید، نه با انسانها بلکه با خدا سخن می گوید. زیرا هیچ کس سخنش را درک نمی کند؛ او به واسطه روح، رازها را بیان می کند."

۶. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، آیا دیگران آنچه را که گفته می شود درک می کنند؟

۷. اول قرن‌تین ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می‌کنید،
روح شما چه سخنی می‌گوید؟

۸. اول قرن‌تین ۱۴: ۴ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می‌کنید،
شما چه می‌کنید؟

اول قرن‌تین ۱۴: ۴ "آن که به زبان غیر سخن می‌گوید خود را بنا
می‌کند، اما آن که نبوت می‌کند باعث بنای کلیسا می‌شود."

۹. اول قرن‌تین ۱۴: ۱۶ را بخوانید. وقتی به زبانها دعا می‌کنید، شما در حال
انجام چه کاری هستید؟

اول قرن‌تین ۱۴: ۱۶ "در غیر این صورت، اگر تو در روح به شکرگزاری
مشغول باشی، چگونه کسی که زیانت را نمی‌فهمد به شکرگزاری تو
آمین بگوید؟ چرا که نمی‌داند چه می‌گویی!"

پاسخ پرسشها

(درس ۱)

۱. یوحنا ۳: ۱۶ را بخوانید. هدف خداوند از فرستادن عیسی مسیح به این جهان چه بود؟
برای نجات جهان، توسط بخشیدن حیات جاویدان به همه کسانی که به عیسی مسیح ایمان می آورند از طریق از میان برداشتن گناه.
۲. کاربرد کتاب مقدس از کلمه "شناخت" به معنی یک جور رابطه شخصی و تنگاتنگ با یک فرد می باشد (پیدایش ۴: ۱). یوحنا ۱۷: ۳ را بخوانید. با توجه به این آیه حیات جاویدان/ابدی چیست؟
زندگی جاویدان شناخت خداوند و عیسی مسیح می باشد (نه از نظر جسمی بلکه از طریق رابطه ای تنگاتنگ).
۳. اول یوحنا ۵: ۱۱-۱۲ را بخوانید. طبق این آیه، حیات جاویدان/ابدی کی شروع می شود؟
همزمان با دریافت پسر (عیسی مسیح) در زندگی هایمان.
۴. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. عیسی مسیح آمد تا چگونه حیات به ما عطا کند؟
حیات به فراوانی!
۵. لطفا با کلمات خود صفات حیات به فراوانی را توضیح دهید؟
به گفته عیسی مسیح حیات به فراوانی درست متضاد آن چیزی خواهد بود که دزد می آید که انجام دهد.
۶. آیا معتقدید که خداوند فرزند خود عیسی مسیح را به این جهان فرستاد تا او در راه گناهان ما کشته شود، و به این ترتیب به ما که به او باور داریم حیات جاویدان/ابدی بدهد؟
بله.

۷. آیا برای شما این موضوع واضح است که حیات جاویدان/ابدی نه تنها راجع به طول زمان (ابدیت)، بلکه یک کیفیت و کمیت زندگی نیز می باشد؟
بله.

(درس ۲)

۱. لوقا ۱۸: ۹ را بخوانید. منظور از مَثَل چه می باشد؟
یک مثل کتاب مقدسی، داستانی است که حقیقت روحانی را شرح می دهد.
۲. لوقا ۱۸: ۹ را بخوانید. طرف صحبت عیسی مسیح در این مثل با چه کسی است؟
به کسانی که به خود توکل دارند که پارسا هستند: به این منظور که آنها خود پارسایی خود را تصدیق می کنند.
۳. لوقا ۱۸: ۹ (قسمت آخر آیه). اشخاصی که خود را پارسا می دانند همیشه نسبت به دیگران رفتاری خاص دارند. با توجه به این آیه، آن چگونه رفتاریست؟
ب. آنها دیگران را خوار شمرده و به تحقیر نگاهشان می کنند.
۴. لوقا ۱۸: ۱۰ را بخوانید. دو نفر برای دعا رفتند، در زبان امروزی این دو برای دعا به کجا رفتند؟
به کلیسا.
۵. لوقا ۱۸: ۱۰ را بخوانید. این اشخاص که بودند؟
یک فریسی و یک باجگیر.
۶. لوقا ۱۸: ۱۱ را بخوانید. دعای مرد فریسی چه بود؟
"خدایا، تو را شکر می گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این باجگیرم."
۷. لوقا ۱۸: ۱۲ را بخوانید. معنای روزه گرفتن چیست؟
عملاً غذا نخوردن.

-
۸. لوقا ۱۸: ۱۲ را بخوانید. معنای ده یک دادن چیست؟
یک قسمت از ده قسمت درآمد را بخشیدن.
۹. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. مرد باجگیر کجا ایستاده بود؟ چرا؟
دور ایستاد، چون از زندگی و کارهای خود چنان شرمندۀ بود که
از دور دعا کرده و حتی به آسمان نگاه نمی کرد. و وارد کلیسا
(عبادتگاه) نشد.
۱۰. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. چرا مرد باجگیر سرش را پایین انداخته بود
و به آسمان نگاه نمی کرد؟
چون شرمندۀ و خجالت زده بود.
۱۱. لوقا ۱۸: ۱۳ را بخوانید. دعای مرد باجگیر چه بود؟
"بر من گنهکار ترحم نما".
۱۲. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. کدام یک از این افراد عادل شمرده شدند
وقتی به خانه خود بازگشت؟
مرد باجگیر.
۱۳. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. چرا مرد باجگیر عادل شمرده شد و نه مرد
فریسی؟
مرد باجگیر خود را در حضور خدا فروتن کرد. اما مرد فریسی
مغرور و پراز اکراه بود. فریسی باخود فکر کرد که احتیاجی
به منجی ندارد. فریسی به اعمال خود تکیه کرده بود و درون و
بیرونش یکی نبود اما باجگیر. فخری به اعمالش نداشت و ظاهر
و باطنش یکی بود.
۱۴. لوقا ۱۸: ۱۴ را بخوانید. آیا خداوند مرد باجگیر را بخشید؟
بله.
۱۵. رومیان ۱۰: ۱۳ را بخوانید. اگر شما در حال حاضر بر روی زانوهایتان
رفته و به خداوند از ته قلب فریاد برآوردید "بر من گنهکار ترحم
نما" آیا خداوند همانطور که با مرد باجگیر برخورد نمود با شما
-

برخورد میکند؟

بله. خداوند مرا خواهد بخشید. او مرا خواهد بخشید و از تمام ناپاکیها پاک خواهد کرد. به اول یوحنا ۱: ۸-۹ رجوع کنید.

(درس ۳)

۱. تیتوس ۳: ۵ را بخوانید. آیا آن پارسایی که ما به آن نیاز داریم آن پارسایست که بتوانیم به عمل آوریم؟
خیر.

۲. دوم قرنتیان ۵: ۲۱ را بخوانید. به چه نوع پارسایی ما نیاز داریم؟
پارسایی خدا (که از طریق مسیح بدست می آید).

۳. رومیان ۳: ۲۲ را بخوانید. چگونه این پارسایی را دریافت میکنیم؟
از طریق ایمان به عیسی مسیح.

۴. فلپیان ۳: ۹ را بخوانید. پارسایی که از شریعت است چیست؟
پارسایی است متعلق به من — پارسایی اعمال (رفتار) که من از خود نشان می دهم.

۵. غلاطیان ۲: ۲۱ را بخوانید. چگونه میتوان فیض خداوند را باطل یا خنثی نمود؟

ما می توانیم اینگونه فیض خدا را باطل بشماریم که سعی کنیم از طریق انجام دادن کارهای نیک نجات یابیم بجای اینکه به مسیح و مرگ او بر روی صلیب برای نجات ما ایمان داشته باشیم.

۶. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. پارسایی خدا به چه عنوانی دریافت شدنی است؟
یک عطیه (هدیه).

(درس ۴)

۱. پیدایش ۳: ۱ را بخوانید. چه سوالی شیطان از حوا پرسید؟
«آیا خدا براستی گفته است که از هیچ‌یک از درختان باغ نخورید؟»
۲. پیدایش ۲: ۱۷ و ۳: ۳ را بخوانید. چه کلمه و یا کلماتی را حوا به آنچه خداوند در اصل به آدم گفته بود اضافه کرد؟
و بدان دست مزید.
۳. پیدایش ۳: ۶ را بخوانید. موقعی که شیطان موفق شد شک و تردید به کلام خداوند را در دل حوا بیاندازد، واکنش حوا در این آیه چه بود؟
پس از میوه آن گرفت و خورد.
۴. پیدایش ۳: ۹-۱۰ را بخوانید. وقتی آدم و حوا گناه کردند، آیا خداوند با آنها دوباره گفتگو می‌کرد و پیگیر رابطه با ایشان شد؟
بله.
۵. پیدایش ۳: ۲۲-۲۴ را بخوانید، چرا خداوند آدم و حوا را از باغ عدن بیرون کرد؟
زیرا که اگر آنها از میوه درخت حیات می‌خوردند تا ابد در وضعیت گناه‌آلود می‌ماندند.
۶. آیا می‌توانید ببینید که این یک عمل رحم و بخشش از طرف خداوند بود و نه یک مجازات؟
بله.
۷. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چگونه به وفور و فراوانی فیض خداوند و موهبت پارسایی دست می‌یابیم؟
پ. آن را دریافت کنیم.
۸. رومیان ۶: ۲۳ را بخوانید. وقتی گناه می‌کنیم واقعا لایق چه هستیم؟
مرگ.
۹. خدا به جای مرگ چه چیزی توسط فیض خود به ما داد؟

حیات ابدی در عیسی مسیح.

۱۰. رومیان ۱۰: ۳ را بخوانید. اگر در پی اثبات پارسایی خویش به خداوند باشیم از چه کاری باز می مانیم؟
تسلیم شدن به عیسی مسیح به عنوان پارسایی ما
۱۱. اول یوحنا ۱: ۹ و رومیان ۴: ۳ را بخوانید. ارایمان آوریم خداوند قول چه کاری را به ما داده که با وجود گناهان و بی انصافی هایمان، او برای ما انجام می دهد؟
پاک کردن، فراموش کردن و بخشیدن آنها.
۱۲. این آیه (اول یوحنا ۱: ۹) به شما درباره شخصیت خداوند چه میگوید؟
که او بخشنده و با محبت است.

(درس ۵)

۱. رومیان ۵: ۱۳ را بخوانید. واژه ی "به حساب آمدن" در این آیه به چه معناست؟
هزینه ای را به حساب کسی گذاشتن.
۲. رومیان ۷: ۷ را بخوانید. هدف از شریعت چه بود؟
شناساندن گناه.
۳. غلاطیان ۳: ۲۴ را بخوانید. با توجه به این آیه هدف از شریعت چه بود؟
نشان دادن به انسان که او نیاز به نجات دهنده، یعنی مسیح عیسی دارد.
۴. یوحنا ۸: ۱-۱۱ را بخوانید. عیسی مسیح چگونه با زنی که در حال زنا دستگیر شده بود رفتار نمود؟
با فیض و رحمت.

۵. آیا رفتار و کردار عیسی مسیح منعکس کننده ی ماهیت حقیقی خداوند است؟ به یوحنا ۳: ۳۴ رجوع کنید.
بله.
۶. اول یوحنا ۴: ۸ را بخوانید. مطابق این آیه ماهیت حقیقی خداوند چیست؟
محبت.
۷. رومیان ۵: ۶ را بخوانید. محبت خداوند چه زمانی بسوی ما روانه شد؟
هنگامی که ما هنوز ناتوان و به عبارتی دیگر درمانده و خداناشناس بودیم.
۸. رومیان ۵: ۸ را بخوانید، محبت خداوند هنگامی شامل حال ما شد که ما چه بودیم؟
گناهکار.
۹. رومیان ۵: ۱۰ را بخوانید. محبت خداوند هنگامی شامل حال ما شد که ما چه بودیم؟
دشمن.
۱۰. اگر از عیسی مسیح بخواهید شما را ببخشد و منجی و خداوند شما بشود، و شما اعتماد خود را بر قربانی عیسی که برای گناه شما فدیة شد بگذارید، آیا خداوند از این طریق ماهیت و طبیعت حقیقی خود را که رحمت و فیض است نشان خواهد داد؟
بله.

(درس ۶)

۱. معنی توبه چیست؟
- رو کردن به سوی تعهدی جدید.
 - تغییر فکر و باور دادن.
 - تغییری قلبی که در نتیجه آن ما به سوی خدا بازگشته، از کارهای گذشته دست برداشته و در راههای خداوند گام برمی داریم.

- تغییر مسیر دادن و نه کامل شدن.
- گرفتن تصمیمی قطعی که تمامی مسیر زندگی فرد را متحول می سازد.
- از گذشته خود و اعمال کهنه برگشتن و کاملاً متعهد به خداوند و راههای او شدن.
- روی کردن به خداوند از طریق عیسی مسیح.

۲. لوقا ۱۳: ۵-۵ را بخوانید. چه کار باید کرد تا هلاک نشویم؟
توبه کنیم.

۳. دوم پطرس ۳: ۹ را بخوانید. آرزوی خدا برای تمامی مردم چیست؟
که همگان به توبه گرایند.

۴. لوقا ۱۶: ۱۹-۳۱ را بخوانید. چرا مرد ثروتمند می خواهد که کسی از مردگان برگردد تا با برادرانش صحبت کند؟
تا آنها بتوانند از آمدن به دوزخ اجتناب کنند.

۵. لوقا ۱۶: ۳۰ را بخوانید. برادران او برای جلوگیری از عذاب جهنم چه باید بکنند؟
باید توبه کنند.

۶. اعمال رسولان ۲۶: ۱۸ را بخوانید. اگرچه بطور خاص نمی گوید، این آیه در باره توبه صحبت می کند. برای کسانی که توبه می کنند چه اتفاقی می افتد؟

- چشمانشان گشوده خواهد شد.
- از تاریکی به نور باز خواهند گشت.
- از قدرت شیطان به سوی خداوند باز خواهند گشت.
- آمرزش گناهان را دریافت خواهند کرد.
- میراث خود را دریافت خواهند کرد.

۷. اعمال رسولان ۲۶: ۲۰ را بخوانید، در قسمت آخر این آیه، سه چیز بیان شده است که غیر یهودیان لازم به انجام آن هستند، آن سه چیز کدامند؟

- توبه کنند.
- به سوی خدا بازگردند.
- توبه آنها در رفتار و نیاتشان آشکار باشد.

۸. متی ۷: ۲۱-۲۳ را بخوانید. عیسی فرمود که این مردم چه کارهایی بجای اراده خدا انجام می دادند؟ شرارت و بی انصافی، بی قانونی و هرج و مرج.

۹. این چه چیز را به شما در باره اهمیت توبه ی حقیقی و نه فقط زبانی در برابر خداوند نشان می دهد؟ نجات از قلب می آید و نه از زبان.

۱۰. اشعیا ۵۵: ۷ را بخوانید، شریر چه باید انجام دهد؟ راههای خود را ترک کنند.

۱۱. دو کاری که افراد بدکار باید انجام دهند کدام است؟ اول افکار خویش را ترک کنند، و دوم به سوی خداوند باز گردند.

۱۲. خداوند برای فردی که دو کار اشاره شده بالا را انجام دهد چه خواهد کرد؟ او بر وی رحم و بخشش سرشاری خواهد نمود.

۱۳. لوقا ۱۵: ۷ را بخوانید. واکنش آسمان برای یک گناهکار که توبه می کند چیست؟ جشن و سرور عظیمی در آسمان و بهشت بر پا می شود.

۱۴. اعمال رسولان ۱۹: ۳ را بخوانید، اگر توبه کنید و تبدیل شوید، چه اتفاقی برای گناهان شما رخ خواهد داد؟ گناهانم بخشیده و همه ناپدید خواهند شد.

(درس ۷)

۱. لوقا ۹: ۵۷-۶۲ را بخوانید. این متن درباره درجه تعهد و دنباله روی ما

از مسیح چه می آموزد؟
تسلیم و واگذاری تمام و کمال و مطلق.

۲. لوقا ۸: ۱۳-۱۴ را بخوانید. چرا بنظر می رسد که برخی از مردم از ایمان مسیحی برگشته و یا می افتند؟
آنها در کلام خداوند هرگز ریشه نپرورانده اند. نگرانی ها، ثروت و خوشی های این زندگی آنها را با خود می برد.
۳. حزقیال ۱۶: ۸ را بخوانید. خداوند از تصویر ازدواج جهت تعریف رابطه ای که با قومش دارد استفاده می کند. در این رابطه یک فرد متعلق به چه کسی می شود؟
از آن خداوند.
۴. اول قرنثیان ۶: ۱۹ را بخوانید. شما به چه کسی متعلقید؟
به خداوند.
۵. اول قرنثیان ۶: ۲۰ را بخوانید. بدن و روح شما متعلق به چه کسی است؟
به خداوند.
۶. یعقوب ۴: ۴ را بخوانید. آیا میتوان علیه خداوند زنای روحانی مرتکب شد؟
بله.
۷. از دیدگاه خداوند چه چیز زنای روحانی محسوب می شود؟ رومیان ۱: ۲۵ را بخوانید.
قلبی که به خداوند پشت کرده و به بت ها رو آورده (آن چیزهایی که در زندگی شما مهمتر از خداوند بشمار می آیند).
۸. یوحنا ۲: ۲۳-۲۵ را بخوانید. با توجه به این آیه ها ما چه چیزی در مورد تعهد و ایمان یاد می گیریم؟
که عیسی تمامی قلب ما را می خواهد (یک تعهد کامل).
۹. لوقا ۱۴: ۲۸-۳۰ را بخوانید، آیا هزینه پیروی از عیسی را برآورد کرده

اید؟ آیا می خواهید او را دنبال کنید؟
بله.

(درس ۸)

۱. این مرد جوان چه سوالی می کند؟
آیا برای رفتن به بهشت، گرفتن تعمید لازم است؟
۲. طبق اعمال رسولان ۱۰: ۴۳، چگونه نجات می یابیم؟
رایگان، بعنوان یک هدیه از راه ایمان به عیسی مسیح.
۳. تعمید ابراز ایمان است که معمولاً در زمان نجات انجام می گیرد.
چگونه اعمال رسولان ۲: ۳۸ این حقیقت را تشریح می کند؟
پطرس فرمود: توبه کنید و غسل تعمید گیرید.
۴. چگونه مرقس ۱۶: ۱۶ این حقیقت را تشریح می کند؟
عیسی فرمود: "هر که ایمان آورد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت." به این معنی که هر دو رویداد در یک زمان قابل اجراست.
۵. تعمید راهی است که نام خداوند را بخوانیم. چگونه اعمال رسولان ۲۲: ۱۶ این حقیقت را تشریح می کند؟
کتاب مقدس می فرماید که هر نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. بنظر می رسد خواندن نام خداوند می تواند صوتی باشد (لوقا ۱۸: ۱۳) و یا از طریق گرفتن غسل تعمید که در آیه ذکر شده شاهدش هستیم.
۶. تعمید راهی برای خواندن نام خداوند و داشتن وجدان پاک است.
آیا اول پطرس ۳: ۲۱ این حقیقت تایید می کند؟
بله.
۷. طبق اعمال رسولان ۲: ۳۸، ملزومات گرفتن تعمید کدام است؟
توبه.

۸. طبق مرقس ۱۶: ۱۶، ملزومات گرفتن تعمید کدام است؟
هر که ایمان آورد.
۹. آیا یک نوزاد می تواند توبه کند؟
خیر.
۱۰. آیا یک نوزاد می تواند ایمان بیاورد؟
خیر.
۱۱. اعمال رسولان ۱۰: ۴۳-۴۸ را بخوانید. قدم بعدی پس از ایمان به مسیح برای یک ایماندار کدام است؟
غسل تعمید آب.

(درس ۹)

۱. دوم قرن تیان ۵: ۱۷ را بخوانید. پس اگر کسی در مسیح باشد، او چگونه است؟
خلقتی تازه.
۲. دوم قرن تیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چه اتفاقی برای چیزهای کهنه افتاد؟
چیزهای کهنه درگذشت (رفته اند).
۳. دوم قرن تیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چه چیزهایی تازه شد؟
همه چیز.
۴. افسسیان ۲: ۱ را بخوانید. شرایط شما قبل از تولد دوباره (یا دوباره زنده شدن) چگونه بود؟
به سبب نافرمانیها و گناهان خود مرده بودم.
۵. افسسیان ۲: ۲ را بخوانید. بعنوان یک بی ایمان، چطور در زندگی گام بر می داشتید؟
دنباله رو روشهای این دنیا بودم، از شیطان (رییس قدرت هوا) پیروی می کردم، در روح سرکشی زندگی می کردم.

-
۶. افسسیان ۲: ۳-۵ را بخوانید. خداوند در چه چیز دولتمند است؟
رحمانیت.
۷. افسسیان ۲: ۴ را بخوانید. چرا خداوند رحمان است؟
به خاطر محبت عظیم خود به ما.
۸. افسسیان ۲: ۵ را بخوانید. حتی زمانی که در نافرمانیهای خود مرده بودیم، خداوند برای ما چه کرد؟
ما را با مسیح زنده کرد.
۹. افسسیان ۲: ۵ را بخوانید. چگونه خدا ما را نجات بخشید؟
بوسیله فیض خود.
۱۰. اول قرنتیان ۶: ۹-۱۰ را بخوانید. آیا می توانید خود را در هر یک از توصیف های این لیست ببینید؟
بله.
۱۱. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید، در واژه "بودیم" شرایط چه مقطع زمانی؛ گذشته، حال، یا آینده را بیان می کند؟
گذشته.
۱۲. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید. پس از تولد دوباره، سه اتفاقی که برای شما رخ داد را نام ببرید؟
بوسیله روح خداوند شسته شده، تقدیس گشته و در حضور خداوند پارسا شمرده شده ام.
۱۳. اول قرنتیان ۶: ۱۱ را بخوانید. شرایط چه مقطع زمانی؛ گذشته، حال، یا آینده را بیان می کند؟
حال.
۱۴. اول قرنتیان ۶: ۱۷ را بخوانید، اما آن که به خداوند می پیوندد، با او _____ است.
-

یک روح (درس ۱۰)

۱. اول قرن‌تین ۶: ۱۷ را بخوانید، تنها راه دستیابی به شناخت این دگرگونی کلی که در روح ما انجام پذیرفته شده از طریق کلام خداوند است. این آیه چگونه این را شرح می دهد؟
روح ما به خداوند پیوسته شده است.
۲. افسسیان ۳: ۱۷ را بخوانید. محل سکونت کنونی مسیح کجاست؟
در قلبهای ما.
۳. افسسیان ۳: ۱۷ را بخوانید. چطور این اتفاق می افتد؟
بوسیله ایمان.
۴. اول یوحنا ۵: ۱۲ را بخوانید. بایستی دارای چه شخصی باشیم تا نجات یابیم؟
پسر (عیسی مسیح).
۵. کولسیان ۱: ۲۶-۲۷ را بخوانید. چه رازی است که برای قرن‌ها و نسل‌ها پنهان مانده بود اما امروز بر ما آشکار گشته است؟
مسیح در ما، که امید جلال است.
۶. افسسیان ۴: ۲۳-۲۴ را بخوانید. چه چیز در پارسایی و قدّوسیت حقیقی آفریده شده بود؟
انسان تازه ما (روح ما که از نو زاده شده است).
۷. دوم قرن‌تین ۵: ۲۱ را بخوانید. ما دارای پارسایی چه کسی هستیم؟
پارسایی خداوند در مسیح.
۸. افسسیان ۱: ۴ را بخوانید. جایگاه ما در حضور خداوند کدام است؟
مقدّس و بی عیب.
۹. افسسیان ۱: ۶ را بخوانید. چگونه ما پذیرفته شدیم؟
در آن محبوب (عیسی مسیح).

(درس ۱۱)

۱. رومیان ۴: ۵ را بخوانید. خداوند چه کسانی را پارسا می شمارد؟
خداشناسان.
۲. رومیان ۴: ۲-۳ را بخوانید. خداوند چیزی را به حساب ابراهیم گذارد (زمانی که او ایمان آورد) که او قبلاً نداشت. آن چه بود؟
پارسایی (حق حضور در مقابل خداوند).
۳. رومیان ۴: ۲۲-۲۴ را بخوانید. اگر ما مانند ابراهیم ایمان بیاوریم، چه چیزی را خداوند به حساب ما می گذارد؟
پارسایی (حق حضور در مقابل خداوند).
۴. رومیان ۴: ۶ را بخوانید. چگونه خداوند پارسایی را به حساب یک فرد می گذارد:
ب. جدا از کارهای او.
۵. عبرانیان ۱۰: ۱۴ بخوانید. برای چه مدت زمانی ایمانداران در مقابل خداوند کامل می مانند؟
برای همیشه.
۶. رومیان ۵: ۱۷ را بخوانید. چگونه پارسایی دریافت می شود:
ب. بعنوان یک هدیه.
۷. هدیه چه مفهومی را می رساند؟
چیزی که رایگان داده می شود، بدون هزینه برای شخصی که آن را دریافت میکند.
۸. برای اعتماد به عیسی مسیح بعنوان منجی شما، بایستی شما به او اعتماد کنید تا شما را به کدام مقصد نهایی برساند؟
ب. بهشت.

(درس ۱۲)

۱. متی ۱۳: ۱۹ را بخوانید. اگر ما کلام خداوند را در قلبمان نکاریم، چه اتفاقی برای آن پیش خواهد آمد؟
آن شریر می‌آید و آنچه را در دل او کاشته شده، می‌رباید. بنابراین این بذر ثمر نخواهد آورد.
۲. یوشع ۱: ۸ را بخوانید. چه زمانی ما بایستی کلام خداوند را پرورانده و بر آن تعمق کنیم؟
روز و شب.
۳. یوحنا ۶: ۶۳ را بخوانید. براساس این آیه، کلام خداوند _____ است.
روح و حیات است.
۴. متی ۴: ۴ را بخوانید. انسان تنها به نان زنده نیست بلکه به ...؟
به هر کلامی که از دهان خدا صادر شود.
۵. افسسیان ۶: ۱۷ را بخوانید. کلام خدا همانند چه نوع اسلحه‌ای است؟
شمشیر.
۶. آیا شمشیر قادر به آسیب رساندن به دشمنانش هست؟
بله
۷. رومیان ۸: ۶ را بخوانید. وقتی کلام خدا در زندگیمان جایگاه خود را پیدا می‌کند، ما _____ خواهیم داشت.
حیات و سلامتی خواهیم داشت.
۸. دوم قرنتیان ۳: ۱۸ را بخوانید. آنچه ما توجه خود را به آن معطوف می‌کنیم همانی است که ما از آن پر می‌شویم. پس چه چیز باید مرکز توجه ما باشد؟
خداوند و جلالش

(درس ۱۳)

۱. یعقوب ۱: ۱۳ را بخوانید. آیا خداوند ما را با بدی آزمایش می‌کند؟
خیر.
۲. یعقوب ۱: ۱۷ را بخوانید. بخشش‌های نیکو از کجا می‌آیند؟
از بالاست، نازل شده از پدر نورها.
۳. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. دزد کیست؟
شیطان.
۴. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. هدف این دزد چیست؟
دزدیدن و کشتن و نابود کردن.
۵. یوحنا ۱۰: ۱۰ را بخوانید. هدف عیسی مسیح چیست؟
من آمده‌ام تا ایشان حیات داشته باشند و از آن به فراوانی بهره‌مند شوند.
۶. یعقوب ۴: ۷ را بخوانید. نتیجه تسلیم شدن به خداوند و مقاومت در برابر شیطان چیست؟
شیطان از من خواهد گریخت.
۷. رومیان ۸: ۲۸ را بخوانید. آیا این آیه می‌گوید که همه چیز از جانب خداوند است؟
خیر.
۸. اعمال رسولان ۱۰: ۳۸ را بخوانید. آیا بیماری از جانب خداوند است؟
خیر.
۹. اول یوحنا ۳: ۸ را بخوانید. هدف پسر خداوند از ظهور چه بود؟
از همین رو پسر خداوند ظهور کرد تا کارهای ابلیس را باطل سازد.

(درس ۱۴)

۱. مرقس ۱۶: ۱۶ و همچنین اعمال رسولان ۸: ۵ و ۱۲ را بخوانید. آیا افرادی که در اعمال رسولان ۸: ۱۲ درباره آنها سخن گفته شده مسیحی شدند؟
بله.
۲. اعمال ۸: ۱۴-۱۶ را بخوانید. آیا این افراد تعمید به روح را دریافت کرده بودند؟
خیر.
۳. اعمال ۱۹: ۱-۵ را بخوانید. آیا این افراد ایماندارند؟
بله.
۴. اعمال ۱۹: ۶-۷ را بخوانید. آیا این افراد در روح تعمید یافته بودند؟
خیر.
- نکته: این نشان می‌دهد که این تجربه از تجربه نجات متمایز می‌باشد.
۵. لوقا ۱۱: ۱۳ را بخوانید. برای دریافت روح القدس نیاز به انجام چه کاری داریم؟
خواستن و درخواست کردن.
۶. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، در حال انجام چه کاریست؟
سخن گفتن با خدا و بیان رازها.
۷. اول قرنطیان ۱۴: ۱۴ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می‌گوید، در حال انجام چه کاریست؟
روحشان در حال دعا با خداست.
۸. اول قرنطیان ۱۴: ۱۶-۱۷ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن

می گوید، در حال انجام چه کاریست؟
خداوند را در روح برکت دادن و شکرگزاری او را نمودن (ستودن و
تمجید گفتن خداوند)

۹. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. وقتی شخصی به زبانها سخن می گوید، آیا
روح القدس سخن می گوید یا خود آن شخص؟
آن شخص است که سخن می گوید.

۱۰. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. چه کسی قدرت تکلم به شخص می بخشد؟
روح القدس.

(درس ۱۵)

۱. چه عبارتهایی را انجیل برای نجات استفاده می کند؟ شرح دهید.

- از نو متولد شدن (یوحنا ۳: ۳)،
- بسوی خدا بازگشتن (اعمال ۳: ۱۹)،
- باور کردن و تعمید گرفتن (مرقس ۱۶: ۱۶)،
- بخشیده شدن (آمرزیده شدن) (کولسیان ۲: ۱۳)،
- روح مسیح را دریافت کردن (رومیان ۸: ۹)، و حیات جاودان
(متی ۲۵: ۴۶).

۲. اعمال ۱۱: ۱۵ را بخوانید. این آیه، تجربه تعمید روح القدس را
چگونه توصیف می کند؟
هنگامی که روح القدس بر شخصی نازل می شود.

۳. شاگردان عیسی روح القدس را دریافت کردند (یوحنا ۲۰: ۲۲)،
ولی در واقع چند روز بعد تعمید روح القدس را دریافت کردند
(اعمال ۲: ۱-۴). به این آیه ها نگاه کنید و این وقایع را با
یکدیگر مقایسه کنید. (یوحنا ۲۰: ۲۲ و اعمال ۲: ۱-۴)

- در یوحنا ۲۰: ۲۲ شاگردان روح القدس را دریافت کردند.
- در اعمال ۲: ۱-۴ همان شاگردان با روح القدس پر شدند (که
این یک پُری درونی و بیرونی می باشد).
- به اعمال رسولان ۱: ۸ را رجوع کنید.

۴. اعمال ۱: ۸ را بخوانید. منظور از گرفتن تعمید با روح القدس چه می باشد؟
توانمند شدن جهت خدمتگزاری (یا دادن شهادت).
۵. اعمال ۲: ۳۸-۳۹ و اول قرنطیان ۱: ۷ را بخوانید. آیا تعمید روح القدس برای امروز ماست؟
بله. عطاهای روح القدس در زمان بازگشت دوباره مسیح پایان خواهد گرفت اما نه تا به آن زمان.
۶. لوقا ۱۱: ۱۳ را بخوانید. اگر هنوز تعمید روح القدس را دریافت نکرده اید، هم اکنون چه باید انجام دهید؟
آن را درخواست کنیم.
۷. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. آیا از خداوند درخواست خواهید کرد، دریافت خواهید کرد، سخن خواهید گفت و او را پرستش خواهید کرد، به زبانهای دعا که خداوند به شما می دهد؟
بله، من سخن خواهم گفت، اما روح القدس است که به من قدرت تکلم خواهد بخشید (زبان).

(درس ۱۶)

۱. یهوذا ۱: ۲۰ را بخوانید. چه بهره بزرگی را در دعا کردن در روح القدس دریافت می کنیم؟
هنگامی که من در روح القدس دعا می کنم، در حال بنای خود هستم.
۲. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. چند نفر از روح القدس پر شدند؟
همه آنها.
۳. اعمال ۲: ۴ را بخوانید. آنها پس از پر شدن از روح چه کردند؟
به زبانها دعا کردند.
۴. اول قرنطیان ۱۴: ۱۴ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید،

کدام قسمت شما در حال دعاست؟
روح من در حال دعاست.

۵. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، شما با چه کسی سخن می گوید؟
خداوند.

۶. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، آیا دیگران آنچه را که گفته می شود درک می کنند؟
خیر.

۷. اول قرنطیان ۱۴: ۲ را بخوانید. وقتی به زبانهای غیر دعا می کنید، روح شما چه سخنی می گوید؟
رازها، اسرار نهان، صمیمیت و نزدیکی فقط بین من و خداوند.

۸. اول قرنطیان ۱۴: ۴ را بخوانید. وقتی به زبانها دعا می کنید، شما چه می کنید؟
ساختن خود (بنا کردن خود).

۹. اول قرنطیان ۱۴: ۱۶ را بخوانید. وقتی به زبانها دعا می کنید، شما در حال انجام چه کاری هستید؟
برکت دادن و سپاس گفتن به خداوند.

برنامه مطالعه ی آیات

۱. پیدایش ۱-۳ : متی ۱	۳۲. خروج ۲۷-۲۸ : متی ۲۱
۲. پیدایش ۴-۶ : متی ۲	۳۳. خروج ۲۹-۳۰
۳. پیدایش ۷-۹ : متی ۳	۳۴. خروج ۳۱-۳۳
۴. پیدایش ۱۰-۱۲ : متی ۴	۳۵. خروج ۳۴-۳۵ : متی ۲۲
۵. پیدایش ۱۳-۱۵	۳۶. خروج ۳۶-۳۸
۶. پیدایش ۱۶-۱۷ : متی ۵	۳۷. خروج ۳۹-۴۰ : متی ۲۳
۷. پیدایش ۱۸-۱۹ : متی ۶	۳۸. لاویان ۱-۳
۸. پیدایش ۲۰-۲۲	۳۹. لاویان ۴-۵ : متی ۲۴
۹. پیدایش ۲۳-۲۴ : متی ۷	۴۰. لاویان ۶-۷ : متی ۲۵
۱۰. پیدایش ۲۵-۲۶	۴۱. لاویان ۸-۱۰
۱۱. پیدایش ۲۷-۲۸ : متی ۸	۴۲. لاویان ۱۱-۱۲
۱۲. پیدایش ۲۹-۳۰ : متی ۹	۴۳. لاویان ۱۳ : متی ۲۶
۱۳. پیدایش ۳۱-۳۲	۴۴. لاویان ۱۴
۱۴. پیدایش ۳۳-۳۵ : متی ۱۰	۴۵. لاویان ۱۵-۱۶
۱۵. پیدایش ۳۶-۳۸	۴۶. لاویان ۱۷-۱۸ : متی ۲۷
۱۶. پیدایش ۳۹-۴۰ : متی ۱۱	۴۷. لاویان ۱۹-۲۰
۱۷. پیدایش ۴۱-۴۲ : متی ۱۲	۴۸. لاویان ۲۱-۲۲ : متی ۲۸
۱۸. پیدایش ۴۳-۴۵	۴۹. لاویان ۲۳-۲۴
۱۹. پیدایش ۴۶-۴۸	۵۰. لاویان ۲۵ : مرقس ۱
۲۰. پیدایش ۴۹-۵۰ : متی ۱۳	۵۱. لاویان ۲۶-۲۷ : مرقس ۲
۲۱. خروج ۱-۳ : متی ۱۴	۵۲. اعداد ۱-۲ : مرقس ۳
۲۲. خروج ۴-۶	۵۳. اعداد ۳-۴
۲۳. خروج ۷-۸ : متی ۱۵	۵۴. اعداد ۵-۶ : مرقس ۴
۲۴. خروج ۹-۱۱	۵۵. اعداد ۷-۸
۲۵. خروج ۱۲-۱۳ : متی ۱۶	۵۶. اعداد ۹-۱۱
۲۶. خروج ۱۴-۱۵ : متی ۱۷	۵۷. اعداد ۱۲-۱۴ : مرقس ۵
۲۷. خروج ۱۶-۱۸	۵۸. اعداد ۱۵-۱۶ : مرقس ۶
۲۸. خروج ۱۹-۲۰ : متی ۱۸	۵۹. اعداد ۱۷-۱۹
۲۹. خروج ۲۱-۲۲ : متی ۱۹	۶۰. اعداد ۲۰-۲۲
۳۰. خروج ۲۳-۲۴ : متی ۲۰	۶۱. اعداد ۲۳-۲۵ : مرقس ۷
۳۱. خروج ۲۵-۲۶	۶۲. اعداد ۲۶-۲۸ : مرقس ۸

۹۶. اول سموئیل ۷-۴	۶۳. اعداد ۲۹-۳۱ : مرقس ۹
۹۷. اول سموئیل ۸-۱۰	۶۴. اعداد ۳۲-۳۴
۹۸. اول سموئیل ۱۱-۱۲ : لوقا ۹	۶۵. اعداد ۳۵-۳۶ : مرقس ۱۰
۹۹. اول سموئیل ۱۳-۱۴	۶۶. تثیہ ۱-۳
۱۰۰. اول سموئیل ۱۵-۱۶ : لوقا ۱۰	۶۷. تثیہ ۴-۶ : مرقس ۱۱
۱۰۱. اول سموئیل ۱۷-۱۸ : لوقا ۱۱	۶۸. تثیہ ۷-۹
۱۰۲. اول سموئیل ۱۹-۲۱	۶۹. تثیہ ۱۰-۱۲ : مرقس ۱۲
۱۰۳. اول سموئیل ۲۲-۲۴	۷۰. تثیہ ۱۳-۱۵
۱۰۴. اول سموئیل ۲۵-۲۶ : لوقا ۱۲	۷۱. تثیہ ۱۶-۱۸ : مرقس ۱۳
۱۰۵. اول سموئیل ۲۷-۲۹	۷۲. تثیہ ۱۹-۲۱
۱۰۶. اول سموئیل ۳۰-۳۱ : لوقا ۱۳	۷۳. تثیہ ۲۲-۲۴
۱۰۷. دوم سموئیل ۱-۲ : لوقا ۱۴	۷۴. تثیہ ۲۵-۲۷ : مرقس ۱۴
۱۰۸. دوم سموئیل ۳-۵	۷۵. تثیہ ۲۸-۲۹
۱۰۹. دوم سموئیل ۶-۸	۷۶. تثیہ ۳۰-۳۱ : مرقس ۱۵
۱۱۰. دوم سموئیل ۹-۱۱ : لوقا ۱۵	۷۷. تثیہ ۳۲-۳۴
۱۱۱. دوم سموئیل ۱۲-۱۳ : لوقا ۱۶	۷۸. یوشع ۱-۳ : مرقس ۱۶
۱۱۲. دوم سموئیل ۱۴-۱۵ : لوقا ۱۷	۷۹. یوشع ۴-۷
۱۱۳. دوم سموئیل ۱۶-۱۸	۸۰. یوشع ۸-۱۰
۱۱۴. دوم سموئیل ۱۹-۲۰ : لوقا ۱۸	۸۱. یوشع ۱۱-۱۳
۱۱۵. دوم سموئیل ۲۱-۲۲	۸۲. یوشع ۱۴-۱۵ : لوقا ۱
۱۱۶. دوم سموئیل ۲۳-۲۴ : لوقا ۱۹	۸۳. یوشع ۱۶-۱۸ : لوقا ۲
۱۱۷. اول پادشاهان ۱-۲	۸۴. یوشع ۱۹-۲۱
۱۱۸. اول پادشاهان ۳-۵ : لوقا ۲۰	۸۵. یوشع ۲۲-۲۴ : لوقا ۳
۱۱۹. اول پادشاهان ۶-۷	۸۶. داوران ۱-۳ : لوقا ۴
۱۲۰. اول پادشاهان ۸-۹	۸۷. داوران ۴-۶
۱۲۱. اول پادشاهان ۱۰-۱۱ : لوقا ۲۱	۸۸. داوران ۷-۸ : لوقا ۵
۱۲۲. اول پادشاهان ۱۲-۱۳	۸۹. داوران ۹-۱۰
۱۲۳. اول پادشاهان ۱۴-۱۵ : لوقا ۲۲	۹۰. داوران ۱۱-۱۲ : لوقا ۶
۱۲۴. اول پادشاهان ۱۶-۱۸	۹۱. داوران ۱۳-۱۵
۱۲۵. اول پادشاهان ۱۹-۲۰ : لوقا ۲۳	۹۲. داوران ۱۶-۱۸ : لوقا ۷
۱۲۶. اول پادشاهان ۲۱-۲۲	۹۳. داوران ۱۹-۲۱
۱۲۷. دوم پادشاهان ۱-۳	۹۴. روت
۱۲۸. دوم پادشاهان ۴-۶ : لوقا ۲۴	۹۵. اول سموئیل ۱-۳ : لوقا ۸

۱۲۹.	دوم پادشاهان ۷-۹	۱۶۲.	عزرا ۱-۲
۱۳۰.	دوم پادشاهان ۱۰-۱۲ : یوحنا ۱	۱۶۳.	عزرا ۳-۵ : یوحنا ۲۰
۱۳۱.	دوم پادشاهان ۱۳-۱۴ : یوحنا ۲	۱۶۴.	عزرا ۶-۸ : یوحنا ۲۱
۱۳۲.	دوم پادشاهان ۱۵-۱۶ : یوحنا ۳	۱۶۵.	عزرا ۹-۱۰ : اعمال رسولان ۱
۱۳۳.	دوم پادشاهان ۱۷-۱۸	۱۶۶.	نحمیا ۱-۳
۱۳۴.	دوم پادشاهان ۱۹-۲۱	۱۶۷.	نحمیا ۴-۶ : اعمال رسولان ۲
۱۳۵.	دوم پادشاهان ۲۲-۲۳ : یوحنا ۴	۱۶۸.	نحمیا ۷-۹ : اعمال رسولان ۳
۱۳۶.	دوم پادشاهان ۲۴-۲۵ : یوحنا ۵	۱۶۹.	نحمیا ۱۰-۱۱ : اعمال رسولان ۴
۱۳۷.	اول تواریخ ۱-۳	۱۷۰.	نحمیا ۱۲-۱۳
۱۳۸.	اول تواریخ ۴-۷	۱۷۱.	استر ۱-۲ : اعمال رسولان ۵
۱۳۹.	اول تواریخ ۸-۱۰	۱۷۲.	استر ۳-۵
۱۴۰.	اول تواریخ ۱۱-۱۲ : یوحنا ۶	۱۷۳.	استر ۶-۸ : اعمال رسولان ۶
۱۴۱.	اول تواریخ ۱۳-۱۵ : یوحنا ۷	۱۷۴.	استر ۹-۱۰ : اعمال رسولان ۷
۱۴۲.	اول تواریخ ۱۶-۱۸	۱۷۵.	ایوب ۱-۲
۱۴۳.	اول تواریخ ۱۹-۲۱ : یوحنا ۸	۱۷۶.	ایوب ۳-۴
۱۴۴.	اول تواریخ ۲۲-۲۴	۱۷۷.	ایوب ۵-۷ : اعمال رسولان ۸
۱۴۵.	اول تواریخ ۲۵-۲۷	۱۷۸.	ایوب ۸-۱۰
۱۴۶.	اول تواریخ ۲۸-۲۹ : یوحنا ۹	۱۷۹.	ایوب ۱۱-۱۳ : اعمال رسولان ۹
۱۴۷.	دوم تواریخ ۱-۳ : یوحنا ۱۰	۱۸۰.	ایوب ۱۴-۱۶
۱۴۸.	دوم تواریخ ۴-۶	۱۸۱.	ایوب ۱۷-۱۹
۱۴۹.	دوم تواریخ ۷-۹	۱۸۲.	ایوب ۲۰-۲۱ : اعمال رسولان ۱۰
۱۵۰.	دوم تواریخ ۱۰-۱۲ : یوحنا ۱۱	۱۸۳.	ایوب ۲۲-۲۴ : اعمال رسولان ۱۱
۱۵۱.	دوم تواریخ ۱۳-۱۴	۱۸۴.	ایوب ۲۵-۲۷ : اعمال رسولان ۱۲
۱۵۲.	دوم تواریخ ۱۵-۱۶ : یوحنا ۱۲	۱۸۵.	ایوب ۲۸-۲۹ : اعمال رسولان ۱۳
۱۵۳.	دوم تواریخ ۱۷-۱۸ : یوحنا ۱۳	۱۸۶.	ایوب ۳۰-۳۱
۱۵۴.	دوم تواریخ ۱۹-۲۰	۱۸۷.	ایوب ۳۲-۳۳ : اعمال رسولان ۱۴
۱۵۵.	دوم تواریخ ۲۱-۲۲ : یوحنا ۱۴	۱۸۸.	ایوب ۳۴-۳۵ : اعمال رسولان ۱۵
۱۵۶.	دوم تواریخ ۲۳-۲۴ : یوحنا ۱۵	۱۸۹.	ایوب ۳۶-۳۷
۱۵۷.	دوم تواریخ ۲۵-۲۷ : یوحنا ۱۶	۱۹۰.	ایوب ۳۸-۴۰
۱۵۸.	دوم تواریخ ۲۸-۲۹ : یوحنا ۱۷	۱۹۱.	ایوب ۴۱-۴۲ : اعمال رسولان ۱۶
۱۵۹.	دوم تواریخ ۳۰-۳۱ : یوحنا ۱۸	۱۹۲.	مزامیر ۱-۳ : اعمال رسولان ۱۷
۱۶۰.	دوم تواریخ ۳۲-۳۳	۱۹۳.	مزامیر ۴-۶
۱۶۱.	دوم تواریخ ۳۴-۳۶ : یوحنا ۱۹	۱۹۴.	مزامیر ۷-۹ : اعمال رسولان ۱۸

مزامیر ۹۴-۹۶	۲۲۸	مزامیر ۱۰-۱۲	۱۹۵
مزامیر ۹۷-۹۹ ؛ رومیان ۱۶	۲۲۹	مزامیر ۱۳-۱۵ ؛ اعمال رسولان ۱۹	۱۹۶
مزامیر ۱۰۰-۱۰۲ ؛ اول قرنیتان ۱	۲۳۰	مزامیر ۱۶-۱۷ ؛ اعمال رسولان ۲۰	۱۹۷
مزامیر ۱۰۳-۱۰۴ ؛ اول قرنیتان ۲	۲۳۱	مزامیر ۱۸-۱۹	۱۹۸
مزامیر ۱۰۵-۱۰۶ ؛ اول قرنیتان ۳	۲۳۲	مزامیر ۲۰-۲۲	۱۹۹
مزامیر ۱۰۷-۱۰۹ ؛ اول قرنیتان ۴	۲۳۳	مزامیر ۲۳-۲۵ ؛ اعمال رسولان ۲۱	۲۰۰
مزامیر ۱۱۰-۱۱۲ ؛ اول قرنیتان ۵	۲۳۴	مزامیر ۲۶-۲۸ ؛ اعمال رسولان ۲۲	۲۰۱
مزامیر ۱۱۳-۱۱۵ ؛ اول قرنیتان ۶	۲۳۵	مزامیر ۲۹-۳۰ ؛ اعمال رسولان ۲۳	۲۰۲
مزامیر ۱۱۶-۱۱۸ ؛ اول قرنیتان ۷	۲۳۶	مزامیر ۳۱-۳۲	۲۰۳
مزامیر ۱۱۹	۲۳۷	مزامیر ۳۳-۳۴ ؛ اعمال رسولان ۲۴	۲۰۴
مزامیر ۱۲۰ ؛ اول قرنیتان ۸	۲۳۸	مزامیر ۳۵-۳۶ ؛ اعمال رسولان ۲۵	۲۰۵
مزامیر ۱۲۱-۱۲۲ ؛ اول قرنیتان ۹	۲۳۹	مزامیر ۳۷-۳۹ ؛ اعمال رسولان ۲۶	۲۰۶
مزامیر ۱۲۳-۱۲۵ ؛ اول قرنیتان ۱۰	۲۴۰	مزامیر ۴۰-۴۲ ؛ اعمال رسولان ۲۷	۲۰۷
مزامیر ۱۲۶-۱۲۸	۲۴۱	مزامیر ۴۳-۴۵	۲۰۸
مزامیر ۱۲۹-۱۳۱ ؛ اول قرنیتان ۱۱	۲۴۲	مزامیر ۴۶-۴۸ ؛ اعمال رسولان ۲۸	۲۰۹
مزامیر ۱۳۲-۱۳۴	۲۴۳	مزامیر ۴۹-۵۰ ؛ رومیان ۱	۲۱۰
مزامیر ۱۳۵-۱۳۶ ؛ اول قرنیتان ۱۲	۲۴۴	مزامیر ۵۱-۵۳ ؛ رومیان ۲	۲۱۱
مزامیر ۱۳۷-۱۳۹ ؛ اول قرنیتان ۱۳	۲۴۵	مزامیر ۵۴-۵۶ ؛ رومیان ۳	۲۱۲
مزامیر ۱۴۰-۱۴۲	۲۴۶	مزامیر ۵۷-۵۹ ؛ رومیان ۴	۲۱۳
مزامیر ۱۴۳-۱۴۵ ؛ اول قرنیتان ۱۴	۲۴۷	مزامیر ۶۰-۶۲ ؛ رومیان ۵	۲۱۴
مزامیر ۱۴۶-۱۴۷ ؛ اول قرنیتان ۱۵	۲۴۸	مزامیر ۶۳-۶۵ ؛ رومیان ۶	۲۱۵
مزامیر ۱۴۸-۱۵۰	۲۴۹	مزامیر ۶۶-۶۷ ؛ رومیان ۷	۲۱۶
امثال سلیمان ۱-۲ ؛ اول قرنیتان ۱۶	۲۵۰	مزامیر ۶۸-۶۹	۲۱۷
امثال سلیمان ۳-۵ ؛ دوم قرنیتان ۱	۲۵۱	مزامیر ۷۰-۷۱ ؛ رومیان ۸	۲۱۸
امثال سلیمان ۶-۷ ؛ دوم قرنیتان ۲	۲۵۲	مزامیر ۷۲-۷۳ ؛ رومیان ۹	۲۱۹
امثال سلیمان ۸-۹ ؛ دوم قرنیتان ۳	۲۵۳	مزامیر ۷۴-۷۶	۲۲۰
امثال سلیمان ۱۰-۱۲ ؛ دوم قرنیتان ۴	۲۵۴	مزامیر ۷۷-۷۸ ؛ رومیان ۱۰	۲۲۱
امثال سلیمان ۱۳-۱۵ ؛ دوم قرنیتان ۵	۲۵۵	مزامیر ۷۹-۸۰ ؛ رومیان ۱۱	۲۲۲
امثال سلیمان ۱۶-۱۸ ؛ دوم قرنیتان ۶	۲۵۶	مزامیر ۸۱-۸۳	۲۲۳
امثال سلیمان ۱۹-۲۱ ؛ دوم قرنیتان ۷	۲۵۷	مزامیر ۸۴-۸۶ ؛ رومیان ۱۲	۲۲۴
امثال سلیمان ۲۲-۲۴ ؛ دوم قرنیتان ۸	۲۵۸	مزامیر ۸۷-۸۸ ؛ رومیان ۱۳	۲۲۵
امثال سلیمان ۲۵-۲۶ ؛ دوم قرنیتان ۹	۲۵۹	مزامیر ۸۹-۹۰ ؛ رومیان ۱۴	۲۲۶
امثال سلیمان ۲۷-۲۹ ؛ دوم قرنیتان	۲۶۰	مزامیر ۹۱-۹۳ ؛ رومیان ۱۵	۲۲۷

۲۹۳.	اشعیا ۵۹-۶۱ : دوم تسالونیکیان ۳	۱۰
۲۹۴.	اشعیا ۶۲-۶۴ : اول تیموتائوس ۱	۲۶۱. امثال سلیمان ۳۰-۳۱ : دوم قرنتیان ۱۱
۲۹۵.	اشعیا ۶۵-۶۶ : اول تیموتائوس ۲	۲۶۲. جامعه ۱-۳
۲۹۶.	ارمیا ۱-۲ : اول تیموتائوس ۳	۲۶۳. جامعه ۴-۶ : دوم قرنتیان ۱۲
۲۹۷.	ارمیا ۳-۵ : اول تیموتائوس ۴	۲۶۴. جامعه ۷-۹ : دوم قرنتیان ۱۳
۲۹۸.	ارمیا ۶-۸ : اول تیموتائوس ۵	۲۶۵. جامعه ۱۰-۱۲ : غلاطیان ۱
۲۹۹.	ارمیا ۹-۱۱ : اول تیموتائوس ۶	۲۶۶. غزل غزلهای سلیمان ۱-۳ : غلاطیان ۲
۳۰۰.	ارمیا ۱۲-۱۴ : دوم تیموتائوس ۱	۲۶۷. غزل غزلهای سلیمان ۴-۵ : غلاطیان ۳
۳۰۱.	ارمیا ۱۵-۱۷ : دوم تیموتائوس ۲	۲۶۸. غزل غزلهای سلیمان ۶-۸ : غلاطیان ۴
۳۰۲.	ارمیا ۱۸-۱۹ : دوم تیموتائوس ۳	۲۶۹. اشعیا ۱-۲ : غلاطیان ۵
۳۰۳.	ارمیا ۲۰-۲۱ : دوم تیموتائوس ۴	۲۷۰. اشعیا ۳-۴ : غلاطیان ۶
۳۰۴.	ارمیا ۲۲-۲۳ : تیتوس ۱	۲۷۱. اشعیا ۵-۶ : افسسیان ۱
۳۰۵.	ارمیا ۲۴-۲۶ : تیتوس ۲	۲۷۲. اشعیا ۷-۸ : افسسیان ۲
۳۰۶.	ارمیا ۲۷-۲۹ : تیتوس ۳	۲۷۳. اشعیا ۹-۱۰ : افسسیان ۳
۳۰۷.	ارمیا ۳۰-۳۱ : فیلیمون ۱	۲۷۴. اشعیا ۱۱-۱۳ : افسسیان ۴
۳۰۸.	ارمیا ۳۲-۳۳ : عبرانیان ۱	۲۷۵. اشعیا ۱۴-۱۶
۳۰۹.	ارمیا ۳۴-۳۶ : عبرانیان ۲	۲۷۶. اشعیا ۱۷-۱۹ : افسسیان ۵
۳۱۰.	ارمیا ۳۷-۳۹ : عبرانیان ۳	۲۷۷. اشعیا ۲۰-۲۲ : افسسیان ۶
۳۱۱.	ارمیا ۴۰-۴۲ : عبرانیان ۴	۲۷۸. اشعیا ۲۳-۲۵ : فیلیپیان ۱
۳۱۲.	ارمیا ۴۳-۴۵ : عبرانیان ۵	۲۷۹. اشعیا ۲۶-۲۷ : فیلیپیان ۲
۳۱۳.	ارمیا ۴۶-۴۷ : عبرانیان ۶	۲۸۰. اشعیا ۲۸-۲۹ : فیلیپیان ۳
۳۱۴.	ارمیا ۴۸-۴۹ : عبرانیان ۷	۲۸۱. اشعیا ۳۰-۳۱ : فیلیپیان ۴
۳۱۵.	ارمیا ۵۰ : عبرانیان ۸	۲۸۲. اشعیا ۳۲-۳۳ : کولسیان ۱
۳۱۶.	ارمیا ۵۱-۵۲ : عبرانیان ۹	۲۸۳. اشعیا ۳۴-۳۶ : کولسیان ۲
۳۱۷.	مراثی ارمیا ۱-۲ : عبرانیان ۱۰	۲۸۴. اشعیا ۳۷-۳۸ : کولسیان ۳
۳۱۸.	مراثی ارمیا ۳-۵	۲۸۵. اشعیا ۳۹-۴۰ : کولسیان ۴
۳۱۹.	حزقیال ۱-۲	۲۸۶. اشعیا ۴۱-۴۲ : اول تسالونیکیان ۱
۳۲۰.	حزقیال ۳-۴ : عبرانیان ۱۱	۲۸۷. اشعیا ۴۳-۴۴ : اول تسالونیکیان ۲
۳۲۱.	حزقیال ۵-۷ : عبرانیان ۱۲	۲۸۸. اشعیا ۴۵-۴۶ : اول تسالونیکیان ۳
۳۲۲.	حزقیال ۸-۱۰ : عبرانیان ۱۳	۲۸۹. اشعیا ۴۷-۴۹ : اول تسالونیکیان ۴
۳۲۳.	حزقیال ۱۱-۱۳ : یعقوب ۱	۲۹۰. اشعیا ۵۰-۵۲ : اول تسالونیکیان ۵
۳۲۴.	حزقیال ۱۴-۱۵ : یعقوب ۱	۲۹۱. اشعیا ۵۳-۵۵ : دوم تسالونیکیان ۱
۳۲۵.	حزقیال ۱۶-۱۷ : یعقوب ۳	۲۹۲. اشعیا ۵۶-۵۸ : دوم تسالونیکیان ۲

۳۲۶. حزقیال ۱۸-۱۹: یعقوب ۴
۳۲۷. حزقیال ۲۰-۲۱: یعقوب ۵
۳۲۸. حزقیال ۲۲-۲۳: اول پطرس ۱
۳۲۹. حزقیال ۲۴-۲۶: اول پطرس ۲
۳۳۰. حزقیال ۲۷-۲۹: اول پطرس ۳
۳۳۱. حزقیال ۳۰-۳۲: اول پطرس ۴
۳۳۲. حزقیال ۳۳-۳۴: اول پطرس ۵
۳۳۳. حزقیال ۳۵-۳۶: دوم پطرس ۱
۳۳۴. حزقیال ۳۷-۳۹: دوم پطرس ۲
۳۳۵. حزقیال ۴۰-۴۱: دوم پطرس ۳
۳۳۶. حزقیال ۴۲-۴۴: اول یوحنا ۱
۳۳۷. حزقیال ۴۵-۴۶: اول یوحنا ۲
۳۳۸. حزقیال ۴۷-۴۸: اول یوحنا ۳
۳۳۹. دانیال ۱-۲: اول یوحنا ۴
۳۴۰. دانیال ۳-۴: اول یوحنا ۵
۳۴۱. دانیال ۵-۷: دوم یوحنا ۱
۳۴۲. دانیال ۸-۱۰: سوم یوحنا ۱
۳۴۳. دانیال ۱۱-۱۲: یهوذا ۱
۳۴۴. هوشع ۱-۴: مکاشفه ی یوحنا ۱
۳۴۵. هوشع ۵-۸: مکاشفه ی یوحنا ۲
۳۴۶. هوشع ۹-۱۱: مکاشفه ی یوحنا ۳
۳۴۷. هوشع ۱۲-۱۴: مکاشفه ی یوحنا ۴
۳۴۸. یوئیل: مکاشفه ی یوحنا ۵
۳۴۹. عاموس ۱-۳: مکاشفه ی یوحنا ۶
۳۵۰. عاموس ۴-۶: مکاشفه ی یوحنا ۷
۳۵۱. عاموس ۷-۹: مکاشفه ی یوحنا ۸
۳۵۲. عوبدیا: مکاشفه ی یوحنا ۹
۳۵۳. یونس: مکاشفه ی یوحنا ۱۰
۳۵۴. میکاه ۱-۳: مکاشفه ی یوحنا ۱۱
۳۵۵. میکاه ۴-۵: مکاشفه ی یوحنا ۱۲
۳۵۶. میکاه ۶-۷: مکاشفه ی یوحنا ۱۳
۳۵۷. ناحوم: مکاشفه ی یوحنا ۱۴
۳۵۸. حبقوق: مکاشفه ی یوحنا ۱۵
۳۵۹. صفنیا: مکاشفه ی یوحنا ۱۶
۳۶۰. حجی: مکاشفه ی یوحنا ۱۷
۳۶۱. زکریا ۱-۴: مکاشفه ی یوحنا ۱۸
۳۶۲. زکریا ۵-۸: مکاشفه ی یوحنا ۱۹
۳۶۳. زکریا ۹-۱۲: مکاشفه ی یوحنا ۲۰
۳۶۴. زکریا ۱۳-۱۴: مکاشفه ی یوحنا ۲۱
۳۶۵. ملاکی ۱-۴: مکاشفه ی یوحنا ۲۲

پذیرفتن عیسی به عنوان نجات دهنده ی خود

انتخاب عیسی مسیح به عنوان خداوند و نجات دهنده تان مهمترین تصمیم شماست که برای همیشه خواهید گرفت!

کلام خدا وعده می دهد، "که اگر به زبان خود اعتراف کنی عیسی خداوند است و در دل خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت." ^۱ زیرا در دل است که شخص ایمان می آورد و پارسا شمرده می شود، و با زبان است که اعتراف می کند و نجات می یابد... ^۳ زیرا هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت (رومیان ۹: ۱۰-۱۳).

با صدای بلند دعا کنید، "عیسی اعتراف می کنم که تو خداوند و نجات دهنده ی من هستی. در دل خود ایمان دارم که خدا تو را از مردگان برخیزانید. با ایمان به کلامت، اکنون نجات را دریافت می کنم. از اینکه مرا نجات دادی متشکرم!"

همان لحظه ای که زندگی خود را به عیسی مسیح می سپارید، حقیقت کلام او بلافاصله در روح شما قرار می گیرد. اکنون که دوباره به دنیا آمده اید، شما انسان کاملاً جدیدی هستید!

دریافت روح القدس

به عنوان فرزند، پدر آسمانی پر محبت شما می خواهد قدرت فوق العاده ای که برای زندگی در این حیات جدید به آن نیاز دارید را به شما بدهد.

لوقا ۱۱: ۱۰، ۳۱ زیرا هر که بخواهد، به دست آورد؛ و هر که بجوید، یابد؛ و هر که بگوید، در به رویش گشوده شود ... ۳۱ حال اگر شما با همه بدسیرتی تان می دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را به هر که از او بخواهد، عطا خواهد فرمود.

همه ی آنچه باید انجام دهید این است که بخواهید، ایمان بیاورید، و دریافت کنید! این گونه دعا کنید، "پدر نیاز خود را به قدرت تو برای این حیات جدید می دانم. لطفا مرا با روح القدس پر کن. با ایمان، او را هم اکنون دریافت می کنم! متشکرم که مرا تعمید می دهی. روح القدس، به زندگی من خوش آمدی."

تبریک می گویم! حالا شما با قدرت فوق العاده خدا پر می شوید. تعدادی هجا از زبانی که نمی دانید از قلبتان به زبانتان خواهد آمد (اول قرنیتان ۱۴: ۱۴). از آنجا که آن ها را با ایمان با صدای بلند می گوئید، قدرت خدا را از درون خود آزاد می کنید و خود را در روح بنا می کنید (آیه ی ۴). می توانید این کار را هر وقت و هر کجا که دوست دارید انجام دهید.

این واقعا مهم نیست که آیا وقتی دعا کردید تا خداوند و روح او را دریافت کنید، چیزی احساس کردید یا نه. اگر در دل خود ایمان داشته باشید که دریافت می کنید، پس طبق وعده ی کلام خدا، دریافت کردید. خدا همیشه به کلامش متعهد است. آن را باور کنید!

مرقس ۱۱: ۴۲ پس به شما می گویم، هر آنچه در دعا درخواست کنید، ایمان داشته باشید که آن را یافته اید، و از آن شما خواهد بود.

درباره نویسندگان

اندرو ومک

از زمان تاسیس سازمان کلیسایی اندرو ومک در سال ۱۹۷۸ ، اندرو به ارثه ی حقایق بزرگ از کلام خدا به سادگی و روشنی ، از طریق معرفت شناسی و مسیحی که به وسیله ی خداوند به او داده شده ، ادامه داده است . هر جا که سفر می کند ، با تاکید قدرتمند و اقتدارش بر کلام خدا ، مردم را از گناه و خود پارسایی آزاد می کند ، که غالبا با آیات و شگفتی ها همراه است . اندرو شبان سه کلیسا بوده است و او همچنان به خدمت خداوند در زندگی خود با تعلیم بدن مسیح که خبر خوش رابطه ی ما در عیسی مسیح است ، ادامه می دهد .

دان کرو

دان در سال ۱۹۷۵ برای خدمت به خداوند به اندرو ملحق شد . او قبل از اینکه در سال ۱۹۸۸ به عنوان معاون و همکار در سازمان کلیسایی اندرو ومک به صورت عضوی تمام وقت در بیاید ، در مکزیکو ، تگزاس و اوکلاهما خدمت می کرده است . او در سال ۱۹۹۴ ، استاد کالج کتاب مقدس کریس (Charis Bible College) شد . در اوایل دهه ی ۱۹۹۰ ، دان سازمان خیریه انجمن مقدسین را تاسیس کرد ، که در حال حاضر با سازمان خبر خوش شاگردی ادغام شده است که این سازمان امکانات و ابزار شاگردی و کمک های خیریه به طور عمده برای کشورهای جهان سوم فراهم می کند.